

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 24th February 1961.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்கள் ஊரில் இல்லாத காரணத்தினால் மின்சார இலாகா சம்பந்தமான கேள்விகள் எல்லாவற்றையும் நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது கேள்வி நம்பர் 440 எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Government Offices

* 440 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 25-ம் தேதியில் நட்சத்திரக் குறியிடாத கேள்வி எண் 376-க்கு அளித்த பதிலையொட்டி சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வாடகையைத் தவிர்க்க சொந்த கட்டிடங்களில் அலுவலகங்களை நடத்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் யாவை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The proposal of the Chief Engineer, P.W.D. (General) for the construction of buildings in Madras City at an estimated cost of Rs. 76 lakhs for locating Government Offices which are now located in rented buildings is under the active consideration of Government. Proposals for the construction of similar buildings in District Headquarters are awaited from the Chief Engineer.

SRI S. M. ANNAMALAI : சர்க்கார் எந்த எந்த அலுவலகங்களை மாவட்ட தலைநகரங்களுக்கு மாற்ற கட்டிடம் கட்டுவது பற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது? எப்போது அது அமுலுக்கு வரும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் முன்பு சொன்ன பதிலில் சொன்னேன். எந்த எந்த ஜில்லா தலைநகருக்கு அனுப்புவது பற்றி என்ஜினியர் ரிப்போர்ட்டை நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[24th February 1961]

SRI S. M. ANNAMALAI : சென்னையில் உள்ள சில அலுவலகங்களை மாவட்டத் தலைநகரங்களில் மாற்றினால் செலவு குறையாதா? அதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எல்லாவற்றையும் தூரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டாலும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே எதை எதை எந்த எந்த இடத்தில் வைக்கவேண்டுமோ அங்கே வைக்கப்படுகிறது.

Groundnut cake

* 441 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total quantity of groundnut cake exported from the Madras State during the last two years;

(b) the price of groundnut cake per candy; and

(c) whether the groundnut cake produced in this State is enough to meet the requirements of this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a), (b) & (c) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI T. T. DANIEL : Whereas the groundnut oil cake produced in Madras is not enough to meet the requirements of the State, may I have from the Hon. Minister a statement regarding the policy of export of groundnut from this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member puts a separate question, I can present a statement as asked for by him. It is no doubt correct to say that we have not sufficient groundnut oil cake to meet the requirements of the State for use both as cattlefeed and manure. We should also have some interest in the groundnut export trade. Whatever foreign exchange is secured by export is fully utilised for getting more chemical fertilisers from foreign countries.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பது அவசியம்தான். இருப்பினும் நம்முடைய விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அதைவிட முக்கியமானது. கடலைப் பின்னாக்கின் விலையும் மூட்டை 20, 30 ரூபாய் என்று அதிகமாகிறது. ஆகவே விலையைக் குறைக்க ஏற்றுமதியைத் தடை செய்வார்களா? அல்லது விலையைக் குறைக்க வேறு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தப் பிரச்சனை அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. கடலைப் பின்னாக்கு எப்படி விவசாயத்திற்கு அவசியமோ, அப்படியே அந்நியநாட்டுச் செலாவணியும் ரசாயன உரம் விவசாயத்திற்காக வாங்குவதற்கு அவசியமாக இருக்கிறது.

24th February 1961]

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether there is any proposal to bring down the price of the groundnut oil cake and if so whether there is any proposal to have a control for this article?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say whether there is any specific proposal to control the price of oil cake.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தீவிர சாகுபடியின் மூலமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், கால்நடைச் செல்வத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டமிட்டிருப்பதனால் இவை எல்லாவற்றுக்கும் அவசியமாக இருக்கிற கடலைப் பிண்ணுக்கை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது முழுக்க முழுக்க நிறுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தீவிர விவசாய சாகுபடி திட்டத்திற்கு ரசாயன உரமும் மிகவும் அவசியமானதே. அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியைப்பற்றி கவனம் செலுத்தாது இதை அடியோடு நிறுத்திவிடலாம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருந்து ஏற்றுமதி அனுமதிக்க முடியுமோ அதைப் பரிசீலனை செய்துதான் இதற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கிறோம்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஒரு டன் பிண்ணுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கிற அந்நியச் செலாவணி எவ்வளவு? அதனால் நமக்குக் கிடைக்கிற எரு அளவு எவ்வளவு? அதைவிட அதிகமா, குறைவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஒரு சமயத்தில் மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி கிடைத்தது. அதன்மூலம் ரசாயன உரம் பெறுவது சாத்தியமாயிற்று.

SRI T. T. DANIEL : Since this article is also a dollar earning commodity, may I know, Sir, whether the Government has got any scheme to further increase production of groundnut cake?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say there is any specific proposal to increase the production of the oil cakes.

SRI V. SUBBIAH : இந்த வேர்கடலை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே விதைக்கு, பண்டத்திற்குக்கூட கிடைப்பதில்லை. விலை உயர்வு அப்படி இருக்கிறது. அதை இந்த உபயோகத்திற்காவது கட்டுப்படுத்த முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விலையைக் கட்டுப் படுத்த உருப்படியான திட்டம் இல்லையென்று சொன்னேன். மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படியும் இதை விற்கிற வர்களும் விவசாயிகள்தான். ஆகவே அதிக விலை விற்கிறது என்றாலும் இந்தப் பணம் யாரிடமும் போகவில்லை. விவசாயி களுக்கே போகிறது.

[24th February 1961

SRI A. A. RASHEED : Sir, in 1958-59 a quantity of 18,955 tons has been exported and in 1959-60 a quantity of 23,178 tons has been exported. When there is shortage of manure of groundnut oil cakes, what is the reason for increasing the export?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that increase in export does not mean that there is shortage of manure.

Wool factory

*** 443 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்வி களுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா, விண்ணமங்கலம் கிராமத்தில் ஆரம் பிக்கப் போவதாக இருக்கும் கம்பளி தொழிற்சாலைக்கான எல்லா இயந்திரங்களும் வந்து விட்டனவா?

(இ) எப்பொழுது ஆரம்பிக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) All the machines, except the Loose Wool Drying Machine required for the Wool Processing Centre, Vinnamangalam, have been received and erected. Pending the receipt of the drying machine, it is proposed to adopt the open air drying method.

(b) The Centre has started functioning from the 17th of December 1960.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தக் கம்பளம் தயார் செய்வதற்குப் பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய மூலப்பொருள் ரோமம். வடாற்காடு ஜில்லாவில் அப்படி உற்பத்தியாகக் கூடியது பஞ்சாப், பெங்கால் போன்ற இதர ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் காரணமாக இங்கே அத்தொழில் வளராத காரணத் தினால் அந்த மூலப்பொருள்களை இங்கேயே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதனால்தான் மைசூர் ராஜ்யமும், சென்னை ராஜ்யமும் சேர்ந்து விண்ண மங்கலத்தில் இதற்கென ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்திருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the capacity of this wool processing centre and what is the share of our State in it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the cost is shared by the Mysore and Madras States half and half; about the capacity, I do not have the particulars with me now.

24th February 1961]

Aids for disabled persons

* 444 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அங்கஹீனர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய சாதனங்களைத் தயார் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை சென்னை மாகாணத்தில் எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தப்படும்?

(இ) இத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி நடத்துவதற்கான செலவினங்களுக்காக (1) மத்திய சமூக க்ஷேம நல போர்டு மூலமாகவும், (2) இந்திய சர்க்கார் மூலமாகவும், (3) சென்னை சர்க்கார் மூலமாகவும் எவ்வளவு உதவித் தொகை கிடைக்கும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No proposal is under consideration for establishing a factory of the kind referred to by the Member. The Government have, however, sanctioned a scheme for starting an Artificial Limb and Orthopaedic Splint-making Centre in the Government General Hospital, Madras. The entire expenditure on the scheme will be met from the State funds.

SRI P. G. MANICKAM : இவ்வாறு ஸ்டேட் பண்ட் மூலமாக ஒரு ஸ்கீம் ஏற்படுமானால் அதன் மூலமாக சாமான்களை விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? அப்படி விற்கப்படுமானால் குறைந்த விலையிலோ அல்லது மிகவும் ஏழ்மையாக உள்ளவர்களுக்கு இலவசமாகவோ கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தச் சாமான்கள் எல்லாம் தயார் பண்ணியபிறகு அதை விலைக்கு விற்கும்போது விலையைக் குறைக்கலாமா என்பதுபற்றி யோசிக்கப்படும்.

Gramasevaks (Houses)

* 445 Q.—SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் நமது மாநிலத்தில் எந்தெந்த வட்டார அபிவிருத்திப் பகுதிகளில் கிராம சேவக்குகளுக்கு எத்தனை வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) எத்தனை அபிவிருத்திப் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை?

(உ) எல்லா அபிவிருத்திப் பகுதிகளிலும் ஒரேவித முறை கையாளாததற்குக் காரணமென்ன?

[24th February 1961

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) One hundred and fifty-six houses have been constructed for Village Level Workers during 1960 in the following blocks:—

1 Natham	11 Kariapatty	21 Uthiramerur
2 Tirupparankundram	12 Paramakudy	22 Kattangulathur
3 Andipatti	13 Kalayarkoil	23 Valliyur
4 Bodinaickanur	14 Singampuneri	24 Munchira
5 Dindigul	15 Perianaickenpalayam	25 Thiruvidadamarudur
6 Palani	16 Avanashi	26 Tiruppanandal
7 Batlagundu	17 Sulur	27 Ammapet
8 Bargur	18 Saidapet	28 Papanasam
9 Rajapalayam	19 Pallipet	29 Orathanad.
10 Sattur	20 Sriperumbudur	

(b) 214.

(c) The type designs are uniform. Wherever the Blocks are in the intensive stage, quarters are being constructed for the Village Level Workers.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI: சில பகுதிகளில் கிராம சேவக்குகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில பிளாக்குகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை. இம் மாதிரி பெரிய கிராமங்களில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதனால் பெரிய கிராமங்களில் இருந்து கிராமசேவக்குகள் சிறிய கிராமத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த ஊரிலே கிராம சேவக்குகள் வேலை செய்கிறார்களோ அந்த ஊரிலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது இன்டன்ஸிவ் ஸ்டேஜில் உள்ள எல்லா பிளாக்குகளிலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. இந்த இன்டன்ஸிவ் ஸ்டேஜ் முடிந்து இரண்டாவது கட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய வட்டாரங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு இப்போது நிதி இல்லை.

SRI V. SUBBIAH: இந்த கிராம சேவக்குகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்போது தேற்கிரமாகவுள்ள கீ வில்லேஜ்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சாதாரணமாக எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களே அது எந்த விதமான உபயோகமும் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவ்வாறு இல்லாமல் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை கருத்தில் வைக்கப்படும்.

Gramasevikas (Houses)

* 446 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாதர், குழந்தை நல அபிவிருத்தியில் தொண்டாற்றும் பெண்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான அரசாங்க நிலையங்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் எத்தனை இருக்கின்றன?

(இ) இந்நிலையங்கள் மூலமாக 1960-ல் இதுவரை எத்தனை பெண்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது?

24th February 1961]

(உ) இவர்களுள், ஹரிஜனப் பெண்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There are three Home Science Wings in this State to impart training for the Grama-sevikas.

(b) 106.

(c) 6.

SRI P. G. MANICKAM : அவர்களுக்கு எவ்வளவு காலத்திற்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது? அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் காலத்திலே எவ்வளவு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதை அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am afraid I should have notice for this.

Pearl fishing

* 447 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI T. S. RAMASWAMI) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the remuneration given to the divers and other workers involved in the pearl-fishing operation;

(b) the number of months in a year this is carried on;

(c) the share charge of the Government, the divers and others in the oysters and pearls;

(d) how are they auctioned, and the amount realized from auction during the last three years; and

(e) whether any amount has been realized by way of confiscation of pearls and oysters from unauthorized pearl fisheries; and if so, the amount realized thereby during the last three years?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (c) The divers engaged by Government for pearl fishing are given one-third of the oysters brought up by them. The "Sammaties" i.e., the owners of the canoes and the "Thodais (i.e.), the helpmates" of the divers are engaged by the divers themselves.

(b) In the years when pearl-fishing is conducted, it lasts for a period of two to four months.

(d) The Government share of oysters is auctioned on all the days on which there is fishing. Owing to advance publicity, a very large number of merchants and other interested persons assemble for the auctions. The amounts realized from the auctions of pearl oysters during the last three years are—

1958—Rs. 4,65,098.

1959—Rs. 8,00,568.

1960—Rs. 2,15,267.

(e) Confiscated oysters are not auctioned separately and no separate accounts are maintained to note the sale proceeds of the confiscated oysters. The confiscated pearls have not yet been disposed of.

[24th February 1961]

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த முத்துச் சிப்பிகள் தூத்துக்குடி கரையோரப்பகுதிகளில் மட்டுமல்லாமல் வேறு பகுதிகளிலும் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதை வேறு பகுதிகளில் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : வேறு பகுதி களிலும் சிறிதளவு கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அங்கெல்லாம் சிறிதளவு கிடைப்பதனால் முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு போதிய அளவு கிடைக்காது. ஆனால் தூத்துக்குடியில் அதிகமான அளவு முத்துச் சிப்பிகள் கிடைக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether there have been any accidents during diving for pearl-fishing and the number of persons who died or who were injured because of them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Very few accidents happen, but I am not able to give the details now.

SRI V. SUBBIAH : இந்த முத்துக்களை பெரும்பாலும் வியாபாரிகள்தான் வாங்கி அனுப்பிக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் வாங்கப்போனால் இது கிடைப்பதில்லை. அதோடு கூட முத்துச்சிப்பிகள் மணத்தினால் எல்லாவித வியாதிகளும் உண்டாகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அரசாங்கம் தனியாக முத்துக்களை விற்பதில்லை. முத்துக்கள் கிடைப்பது அவர்களுடைய யோசனையைப் பொறுத்தது. அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அரசாங்கம் கவனித்துத் தான் வருகிறது.

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR : Sir, we are told in the Tamil classics that pearls are found in bamboos and women's necks. Have the Government any proposal to cause research to be made in that regard?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Government are now exploring only the seas and not anywhere else.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, apart from pearls that are available in Tuticorin and nearabouts, have the Government taken any steps to survey and examine the ocean about the flora and fauna to see if any pearls are available inside the waters of the coasts?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : About flora and fauna, experts have explored the sea-beds and they have given a report.

Anti-venom serum

* 448 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether anti-venom serum is available in the Rural Dispensaries and Block Welfare Centres for snake-bites?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, in some of the Primary Health Centres but not in Rural Dispensaries.

24th February 1961]

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that several deaths due to snake-bites have occurred for want of anti-venom serum and will the Government make the serum available even in rural dispensaries so as to prevent deaths from snake-bites?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Rural dispensaries are manned by practitioners with lesser calibre and it is thought that they will not be able to use this serum and that is why it is not given to them. Apart from the rural dispensaries, all Government institutions, headquarters hospitals and other institutions have supply.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government have any information regarding the number of deaths due to snake-bites in rural areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I will not be able to say that; it does not arise from this question.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது “இன் சம் ஆப் தி ப்ரைமரி சென்டர்ஸ்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் ஒரு சில ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸில் மட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? எல்லா இடங்களிலும் வைக்க சர்க்கார் ஏன் முயற்சி எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As far as possible that is being done. Wherever cold storage facilities are available, it is possible to stock them. In other places it is not possible to stock them. Apart from that, we have got one other serum called ‘Leophilized Antivenene’ which can be got from the Guindy Institute and that does not require any cold storage facilities.

SRI M. S. SELVARAJAN : பாம்புக்கடிக்கு நாம் பரீட்சித் திருக்கக்கூடிய நவீன மருந்துகள் தவிர கிராமங்களில் பச்சிலைகள், மூலிகைகள் மூலம் இதற்கு நிவாரணம் தரக்கூடியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அழைத்து இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து தகுந்த மருந்துகளை கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளில் வைப்பதோடு கூட, அத்தகைய வல்லுநர்களையும் இணைத்து இந்த பாம்புகடிக்கு பரிகாரம் தேட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதலில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மாவட்டத்தில் இதுமாதிரி ஆசாமி இருந்தால் அதுபற்றி தெரிவித்தால் நல்லது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Has it been proved beyond doubt that these serums are effective in all cases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, it is effective provided it is administered immediately or as early as possible.

SRI N. K. PALANISAMI : பாம்புகடிக்கு மந்திரம் போடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களையும் அழைத்துவர சர்க்கார் உத்தரவிடுமா?

[24th February 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மந்திரத்தால் மாங்காய்கூட விழாது என்கிறார்கள். ஒரு ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்கூட துணியைக் கிழித்து ஏதோ போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த பாம்புக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு விஞ்ஞான மருந்துகளைவிட பச்சிலை மருந்துகள் மிகவும் நல்ல தென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் எந்தெந்த பச்சிலை மருந்துகள் இதைக் குணப்படுத்துகிறதோ அதை ஆராய்ந்து அந்த மருந்துக்களை ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் அல்லது ரூரல் டிஸ்பென்ஸரிகளில் வைக்க ஏன் அரசாங்கம் முன்வரக்கூடாது? ஏன் இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பச்சிலை மருந்தை உபயோகிப்பதற்கு முன் அதை ரிசர்ச் செய்து எப்படிப்பட்ட குணம் இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். பச்சிலை மருந்தால் குணம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அதுபற்றி ரிசர்ச் செய்யவேண்டும், இதற்காக ரிசர்ச்சு நடக்கிறது. நல்ல முடிவிற்கு வந்தால் அப்பொழுது அதை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

Irrigation schemes

* 451 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா?

(அ) முதல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் பாசன வசதி எங்கெங்கு கிடைத்தன?

(இ) ஒவ்வொரு திட்டப் பகுதியிலும் ஒவ்வொரு ஏக்கர் பாசன வசதிபெற சர்க்காருக்கு செலவான தொகை எவ்வளவு?

(உ) மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஏக்கருக்குப் பாசன வசதிபெற எவ்வளவு செலவாகும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ), (இ) & (உ) A statement ^a containing the required information is placed on the table of the House.

SRI N. R. THIAGARAJAN : முதல் திட்டத்தில் கிருஷ்ண கிரியில் ஏக்கருக்கு மூவாயிரத்திற்கு மேல் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீரேில் கிட்டத்தட்ட 3,000 வரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 5,000 முதல் 8,000 வரை செலவழிக்கப்படுகிறது. இப்படி தண்ணீர் வரக்கூடிய இடங்களில், பெட்டர்மென்ட் லெவி மாதிரி ஏதாவது வசூலிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிருஷ்ணகிரி, வீரே பகுதி போன்றவைகள் பிற்பட்ட பகுதிகள், ஏழை மக்கள் அதிகமுள்ள பகுதி என்ற முறையில் அரசாங்கம் பணம் கூடுதலானாலும்

24th February 1961]

பரவாயில்லை என்ற நோக்கத்துடன் செய்கிறது. வரி வசூல் பற்றி பின்னால்தான் முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுது அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் சென்னை மாநிலத்திற்கு நீர்ப்பாசனத்திற்காக வேண்டி 40 கோடி ரூபாய் கேட்டதற்கு 27 கோடி ரூபாய்தான் தந்திருக்கிறார்கள். அதில் 21 கோடி ரூபாய் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு செலவழிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மீதி இருப்பது 6 கோடி ரூபாய்தான். மேற்கொண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பாசன வசதிக்காக செலவிட வேண்டிய பணத்தை எப்படிப் பெறுவது, அதற்கு மேற்கொண்டு செலவிட வேண்டிய பணத்திற்கு அரசாங்கம் என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரம்பிக்குளத் திட்டம் ஏற்கனவே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம். அங்கு வேலை முடிவடையவேண்டியிருப்பதால் 21 கோடி ஒதுக்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 கோடிக்கு மேல் எந்தெந்த திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ அதுபற்றி —பரிசீலனைசெய்து பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதைத் தவிர்த்து இந்நாட்டில் பரவலாக எல்லாவிடங்களிலும் நீர்பாசனவசதிகள் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதி சிலவிடங்களில் அதிகமாக செலவு செய்துதான் நீர்பாசன வசதிகளை கொஞ்சமாக செய்யவேண்டியிருக்கும் என்பது சர்க்கார் கொள்கை அல்லவா? ஆகவே சிலவிடங்களில் சிறிது அதிகமாக பணம் செலவாவதை சர்க்கார் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை.

SRI S. M. ANNAMALAI : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கு 10,200 கோடி செலவழிக்கும்போது இந்த சர்க்கார் 40 கோடி கேட்டதற்கு 27 கோடி தருவதாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முன்பு இட்டதை விட சிறிது கூடுதலாக இப்பொழுது 12,000 கோடி என்று மாற்றியிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் நமது மாநிலத்திற்கு இன்னும் கூடுதலாக ஒதுக்கவேண்டும், நமக்கு 40, 50 கோடி தேவை என்று ஏன் இந்த சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்கக்கூடாது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நன்கு பரிசீலனை செய்துதான் ஒரு முடிவிற்கு மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண சர்க்காரும் வந்திருக்கிறது. இத்தகைய திட்டங்கள் மட்டுமல்ல, சிறிய நீர் பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் செலவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்க உதவியும் நமக்கு அதிகம் கிடைக்கும்.

[24th February 1961]

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலில், பிற்போக்கு பகுதிகளின் நலத்திற்காக அதிக பணம் செலவானாலும் பரவாயில்லையென்று சொன்னார்கள். மதுரை ஜில்லா நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் சாத்தியார் திட்டம் கடந்த நான்கு வருடங்களாக மேலே போய் கீழே விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அது, “அன் எக்கனமிக்கல்” என்று சொல்லி தள்ளிவைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். பிற்பட்ட பகுதிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், இதுபோன்றவற்றை உடனடியாக சாங்க்ஷன் செய்யக்கூடிய நிபந்தனையை அரசாங்கம் உண்டாக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஆகவே அதுபற்றி தனிக்கேள்வி கேட்டால் சொல்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : மிக லாபகரமான முறையில் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய காவேரி டெல்டாவில் கடலில் வீணாகப் போகிற ஜலத்தை, சில லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கும் திட்டங்களை நடத்த வசதியிருக்கிறதே, அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அது பார்ட் 2 ஸ்கீமில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதுவும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. வீணாகப் போகும் தண்ணீரை தடுத்து நிறுத்தி ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இவை, அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை பயன்படுத்த, பம்பிங் ஸ்கீம்ஸ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல பம்பிங் ஸ்கீம்ஸ் ஏற்படுத்த பரிசீலனை செய்து கொண்டு வரப்படுகிறது.

Minor Ports

* 452 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

(அ) 1960-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 20-ன் 345 எண் கேள்விகளுக்கு அளித்த பதிலையொட்டி நம் மாநிலத்திலுள்ள சிறு துறை முகங்கள் அனைத்தையும் திறந்து போக்குவரத்துக்குத் தகுதியுடையவைகளாகச் செய்து கரையோரமுள்ள பாடகு சர்வீஸ் ஒன்றை ஆரம்பித்து போக்குவரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியைக் குறைக்க உத்தேசம் உண்டா?

(இ) அப்படியானால் அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The question of introducing regular shipping service on the coast with small vessels to serve the needs of minor ports is under the consideration of the Government of India.

24th February 1961]

SRI A. VEDARATHNAM : இலங்கைக்கு அருகாமையிலுள்ள கோடிக்கரை துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது திட்டம் உண்டா? ஒரு காலத்தில் இலங்கை சர்க்கார் அந்தத் துறைமுகத்தைத் திறப்பதற்கு விரோதமாக யிருந்தார்கள். மண்டபம் காம்பை மூடிய பிறகு காங்கேஸன்துரை வந்த பிறகு கோடிக்கரை துறைமுகத்தைத் திறக்க இப்பொழுது அனுகூலமாயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுகுறித்து இலங்கை சர்க்காரோடு கடிதப் போக்குவரத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நமது சென்னை மாநிலத்திலுள்ள சிறிய போர்ட்களில் கோடிக்கரை பற்றி எந்த முடிவும் எடுக்கப் படவில்லை. கடலூர், போர்ட்டோ நோவோ, நாகப்பட்டினம், தோப்புதுரை, அதிராம்பட்டினம், தொண்டி, பாம்பன், தனுஷ் கோடி, கீழ்க்கரை, தாத்துக்குடி, குலசேகரப்பட்டினம், குளச்சல் இவைகளை நல்ல முறையில் சீர்ப்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN : சிறிய துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதாவது கொள்கை அடிப்படையில் இவைகளை விருத்தி செய்ய முன்வருகிறதா? அப்படியிருக்குமானால், எந்தெந்த அடிப்படை அம்சங்களை அந்தப் பகுதியினர் நிறைவேற்றினால் சிறு துறைமுகங்கள் எடுத்து நிறைவேற்ற முடியும்? ஜில்லாதோறும் ஒன்றிரண்டு சிறு துறைமுகங்களை யாவது அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்று அபிவிருத்தி செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சிறு துறைமுக அபிவிருத்திக் காக கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த சாமான்கள் வழியாக என்னென்ன வருமானம் வருகிறது, அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு அபிவிருத்தி செய்ய திட்டமிட ஒவ்வொரு போர்ட்டுக்கும் அட்டைவாரி கமிட்டி மாதிரி போட்டு அவைகளின் வருமானத்தைக்கொண்டு அபிவிருத்திச் செய்ய திட்டம் இருக்கிறது.

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR : Is there any proposal to restore the port of 'Pulicat'? Is there any proposal before Government to widen the Cooum and Buckingham Canal for relieving congestion in traffic? If so, at what stage is it?

9
a.m.

THE HON. SRI P. KAKKAN : பக்கிங்காம் கால்வாய் பற்றிய வரை அதை ரிப்பேர் செய்வதுபற்றி ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி இதிலுள்ளப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாகவே அந்த பரிசீலனை முடிவடையும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்போகின்ற மைனர் துறைமுகங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டதில் தோப்புத்துறை துறைமுகத்தைப்பற்றியும்

[24th February 1961]

குறிப்பிட்டார்கள். அதை எந்த விதத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப் போகின்றார்கள்? இதற்காக மைனர் போர்ட்ஸ் பண்டில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 12 மைனர் போர்ட்களை முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொன்னேன். தோப்புத்துறை துறைமுகமும், அதிராம் பட்டினம் துறைமுகமும் இப்போது போக்குவரத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. இதர போர்ட்டுகளில் போக்குவரத்து ஓரளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 1960 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது மைனர் போர்ட்ஸ் அபிவிருத்திக்காக சுமார் 6,45,000 ரூபாய் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். எந்தெந்த முறையில் வேலை நடத்தப்படும் என்பதற்கு தனிக் கேள்வி போடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : அரசாங்கம் சிறிய துறைமுகங்களை புனருத்தாரணத்திற்கு எடுத்திருப்பதில், எந்தெந்த தகுதியைக் கொண்டு இவ்வாறு சிறிய துறைமுகங்களை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்? ஸ்ரீசியர் காலத்தில் முக்கியத்துவமாயிருந்த தரங்கம் பாடி துறைமுகம் ஏன் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நடைமுறையில் எந்த துறைமுகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்குப் பயன்படும், எதை எடுத்துக்கொண்டால் போக்குவரத்துக்கு சாதகமாக இருக்கும், அதன் மூலம் வருமானம் வருமா என்பதை எல்லாம் பார்த்துத் தான் சர்க்கார் சிறிய துறைமுகங்களை தேர்ந்தெடுக்கிறது. தரங்கம்பாடியைப்பற்றி இப்போது பரிசீலிக்கவில்லை.

Merged areas

* 453 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the Government propose to bring in legislation by which the laws of Andhra Pradesh that are in operation in the merged areas of our State under Pataskar Award would be replaced by the laws of Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of undertaking legislation for extending the Acts and Regulations in force in the other areas of the State to the territory added to this State by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959), and repealing the corresponding laws in force in the added territory is under the consideration of the Government and the necessary Bill for this purpose would be introduced in the Legislature in due course.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that in the Bill under reference there is a clause which stipulates that the Acts obtaining in these areas will be in operation only for a period of one year, i.e., from 1st April 1960 to 31st March

24th February 1961]

1961? If so, will the Government take suitable action as early as possible to introduce the Bill during the present Budget session, before it is too late?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If it becomes necessary then the existing Act will be further extended. The trouble is this. While we have to make changes with reference to application of laws now prevailing in our State to those areas which have been added to our State recently, we have to take into consideration various implications which are likely to arise because of change of laws. That is under examination. As soon as the examination is over, it will be introduced. Therefore the hon. Member may rest assured that expeditious action is being taken in this respect.

SRI K. VINAYAKAM : When a contingency like trying to extend the existing Acts in the respective areas arises, would it be necessary to amend the Bill at the Centre and not in the State level?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Hereafter as far as possible so far as subjects within the State's sphere are concerned, it will be the responsibility of State Government and State Legislature. The Parliament has no jurisdiction as a matter of fact.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I want to know from the Hon. Minister whether under our Constitution such a thing as having two different laws operating in the same State is contemplated?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is nothing illegal about it. I know it may not be quite appropriate. But this is a peculiar case because the territories were transferred to this State only recently.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், ஆந்திரப் பகுதியிலிருந்து நமது ராஜ்யத்தில் சேர்ந்துள்ள பகுதிகளிலுள்ள தாலுகா ஆபீஸ் ரிக்கார்டுகள், ரெஜிஸ்ட்டிரார் ஆபீஸ் ரிக்கார்டுகள் இவைகள் எல்லாம் இங்கே வரமுடியாமல் இருப்பதின் காரணமாக அடிக்கடி அதிகாரிகள் அங்கே போய் பார்த்துக்கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கின்றது. ஏன் அவைகளை இன்னும் வாங்க முடியவில்லை, இந்த நிலைமை இருந்துகொண்டிருப்பது ஏன்?

THE HON. C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

National Development Council

* 454 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960 செப்டம்பர் மாதம் கூடிய தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் என்னென்ன விஷயங்கள் விவாதிக்கப் பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Then subjects that were discussed by the National Development Council were the Draft

[24th February 1961]

Outline of the Third Plan, the broad criteria for determining the outlays for plans of States, the financial resources of the States and policy questions relating to co-operative credit and co-operative farming. A copy of the press note ^a issued on the occasion is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், பிரைஸ் பாலிஸி கமிட்டியில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாவதற்குள் இந்த விலை உயர்வை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப் பட்டிருக்கிறது அல்லவா? அப்படியானால் அதன் பேரில் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது? மத்திய சர்க்கார் இதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரை கேட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி சர்க்கார் அவ்வப்போது பரிசீலித்து வருகிறது. அவ்வப்போது அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

Spinning Mill

* 455 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start spinning mills in Ramanathapuram on co-operative basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A spinning mill organized on a co-operative basis is under construction at Srivilliputhur, Ramanathapuram district. An application for a licence to start a co-operative spinning mill at Paramakudi is under examination.

SRI A. A. RASHEED : What will be the capacity of the mill? What is the number of persons who are expected to get employment in this co-operative mill?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am afraid the chances of the co-operative mill coming up in Paramakudi are very little. A private mill has been given licence in Paramakudi itself. Therefore there is much doubt about a co-operative mill coming up there.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பரமக்குடியின் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்கவிருக்கும் மில்லில் ஏற்படுத்தப்போகும் ஸ்பின்னர்கள் எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 12 ஆயிரம் ஸ்பின்னர்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கிழக்கு ராமனாதபுரம் பகுதியில் மூன்று மில்கள் ஏற்படுத்தப் போவதாக முடிவு எடுத்திருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அவைகள் எந்தெந்த இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும்?

24th February 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அருப்புக்கோட்டை, பரமக்குடி, மாமனாதுரை இந்த இடங்களில் 12 ஆயிரம் ஸ்பின்னிட்ஸ் கொண்ட மூன்று மில்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இது தவிர இரண்டு புது மில்கள் திருவாடானை, ராமனாதபுரம் என்ற இடங்களில் ஏற்படுத்தவும் ஏற்பாடாகி வருகின்றன.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : If the handloom weavers in Ramanathapuram district come forward to start a co-operative spinning mill, will the Government give their support to such a move?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the State Government is concerned we are not very much concerned whether the mills come up in the private sector, public sector or under co-operative fold. We want the mills to come up. Whoever comes first, we accept. We got a few mills now in the private sector. Therefore they were immediately accepted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : புதிதாக ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தவிருக்கும் மில்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் நமது ராஜ்யத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்பின்னிட்ஸ்களைவிட அதிகமானவையா? அல்லது ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டு மூடப்பட்ட மில்களிலிருந்து இந்த ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கின்றார்களோ அந்த அடிப்படையே தவறு என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் என்று தனியாக ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் லாப்ஸ்ஸாகி விட்டால் அவைகளை மொத்தமாக (பூலில்) சேர்த்து கொண்டு பின்னால் கொடுப்பதுதான் வழக்கம். இந்த ராஜ்யத்தில் தனியாக முன்னால் ஒதுக்கப்பட்டு இப்போது திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்போது வந்திருக்கின்ற ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் எல்லாம் பிற்போக்கு பகுதிகள் என்று கருதிதான் அதிகமாக நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன.

* 456 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்காக கூட்டுறவு நூல் ஆலை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : An application for a licence to start a co-operative spinning mill in North Arcot district is under the examination of the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே கூட்டுறவு நூல் ஆலை ஏற்படுத்தும் விஷயமாக யார் யார் முடிவு செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள், எந்த இடத்திலே, எத்தனை ஸ்பின்னிட்ஸ்கள் என்ற விவரங்களைச் சொல்ல முடியுமா?

[24th February 1961

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு அப்ளிகேஷன் வந்தவாசியில் வைக்கவேண்டுமென்று வந்திருக்கிறது. அது சர்க்காருடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஸ்பின்டில்கள் அதிகமாகக் கிடைக்குமானால் மேற்கொண்டு வற்புறுத்த முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்காக ஆரம்பிக்கப்படக்கூடிய கூட்டுறவு நூல் ஆலை கைத்தறி அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பகுதியில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கையா, அல்லது எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது கொள்கை என்பதை விவரமாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் பிரமாதமாக ஒரு கொள்கையும் சொல்வதற்கில்லை. எந்த இடத்திலாவது ஒரு மில் வந்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். வடஆற்காடு ஜில்லாவில் வந்தவாசியில் வைக்கவேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் வந்திருக்கிறது. ஆனால் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடவில்லை. இன்னும் சர்க்கார் பரிசீலனைதான் செய்துக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நமக்கு இன்னும் ஸ்பின்டில் ஒதுக்கினால்தான் மில்கள் ஏற்படுத்த முடியும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலில் மத்திய சர்க்கார் இன்னும் ஸ்பின்டில் ஒதுக்கினால்தான் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிக ஸ்பின்டில்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறார்களா? மத்திய சர்க்காருக்கு சென்னை சர்க்காரிலிருந்து அதிக ஸ்பின்டில்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வரவில்லை என்று பார்லிமென்டில் பதில் சொல்லப் பட்டிருப்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ராஜ்ய சர்க்கார் இதைப்பற்றிக் தீவிரமாக மத்திய சர்க்கார் மட்டுமல்லாமல் இன்னும் எவரெவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமோ அவர்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது—எடுத்துக் கூறியும் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய விஷயத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்கு எழுதியிருக்கும் கடிதத்தில் “உங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டோம், மேலும் மேலும் தொல்லை தொந்திரவு செய்கிறீர்களே” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI V. SUBBIAH : ஒரு ஜில்லாவிற்கு நூற்பு ஆலை கொடுப்பதிலே குறிப்பாக மூலப்பொருள் எங்கு இருக்கிறதோ அந்தப் பிரதேசத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி வட ஆற்காட்டைப் பற்றியது. ராமநாதபுரத்தைப் பற்றிய கேள்வி முன்பே முடிந்து விட்டது.

24th February 1961]

SRI V. SUBBIAH : முக்கியமாக பஞ்சு உற்பத்தியாகக்கூடிய இடங்களில் நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையா இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமையில் பஞ்சு உற்பத்தியாகக்கூடிய இடத்தில்தான் வைக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. பஞ்சை வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டு வந்து நூல் உற்பத்தி செய்யலாம். எந்த இடம் பின்னங்கிய பகுதியாக இருக்கிறதோ அங்கு வைப்பதற்காக வற்புறுத்தி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதிக ஸ்பின்டில் ஒதுக்கப் படவேண்டுமென்று தொழிலமைச்சர் அதிகப்படியான முயற்சியெடுத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மை. அப்படியிருந்தும் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் ஏன் பாரலிமெண்டில் அந்த மாதிரி பதிக் கொடுத்தார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It cannot be a subject-matter of question.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram cannot ask the Hon. Minister why the Central Minister said all those things. It is out of order.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir, whether there is any likelihood of having a spinning mill in North Arcot district at all?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I just now said that an application for a spinning mill in Wandiwash has been received. We want to have as many spinning mills as possible. Beyond that I cannot commit the Government.

Industrial Co-operative Banks

* 457 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கைத்தொழில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கும், சிறு தொழில்களுக்கும், சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் நிதி உதவி அளிப்பதற்காக கைத்தொழில் கூட்டுறவு பாங்குகளை நிறுவுவதுபற்றி அரசாங்கத்தாரால் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(இ) அப்படியாயின் இக்கூட்டுறவு பாங்குகள் எங்கே நிறுவப்படும்?

(உ) இப்பாங்குகளிலே மூலதனமாக எவ்வளவு தொகை அரசாங்கத்தாரால் போடப்படும்?

(எ) எப்போது, இப்பாங்குகள் ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (d) The Working Group on Industrial Co-operatives constituted by the Government of India has recommended the establishment of

[24th February 1961]

Industrial Co-operative Banks where conditons are favourable for their successful working. The matter is under the consideration of the Government.

SRI P. G. MANICKAM : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது இவ்வித கைத்தொழில் கூட்டுறவு பாங்க் நிறுவப் படுமா? அவ்வாறு இருந்தால் எங்கெங்கு நிறுவப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை ராஜ்யத் திற்கு மத்திய பாங்க் ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க் வைப்பார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் என்கு கூட்டுறவு முறையில் நடக்கிறதோ அங்கு அங்கத்தினர்கள் சேருவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் உதவி முதலியவைகள் கொடுக்கப்படும்.

SRI P. G. MANICKAM : சிறு கைத்தொழில் வைத்து நடத்துபவர்கள் அவர்களுடைய சொத்தை ஜாமீனாக வைத்து மேற்கொண்டு கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டியில் கடன் வாங்க முடியாமல் இருப்பதால், அவ்விதம் இருப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய தொழிலில் உள்ள பொருள்களை, இயந்திரங்களை சொத்து மதிப்பாக எடுத்து கடன் கொடுக்க சர்க்காரில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு சொஸைட்டி சட்டம் திருத்தப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது இருக்கிற கூட்டுறவு பாங்குகள் இப்போது உள்ள சட்ட-திட்டம், விதிகள் இவைகளின்படிதான் கொடுக்க முடியும். அதற்காகத்தான் மத்திய அபெக்ஸ் பாங்க் வைக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தொழில் நடத்தும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அவர்கள் கடன் கொடுக்கும்போது மூலப்பொருள்கள், இருக்கக்கூடிய யந்திரங்கள் இவைகளின் அடிப்படையில் கடன் கொடுக்கப்படும்.

Beggar homes

* 458 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Centre has made any suggestion to the State to establish (i) homes for old, infirm, diseased or disabled beggars and (ii) work-centres for able-bodied beggars; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : Sufficient number of beggar homes have been started in Madras City and in mofussil. Still disabled beggars are lurking in the streets. Is it due to the fact that able-bodied beggars are housed in beggar homes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that it is not correct to say that there are sufficient number of beggar homes to take all the able-bodied and disabled

24th February 1961]

beggars. During the Third Plan period there is a proposal to open four more beggar homes, one at Chidambaram, one at Palani, one at Nagapattinam and one at Rameswaram.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : அங்கலீனர்கள், பினியா ளர்கள், வயோதிகர்கள் ஆகியவர்களுக்கு விடுதிகள் ஏற்படுத்திப் பாதுகாப்பு அளிக்க, நடக்கிற ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியதைக் காட்டிலும் நாளைய பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகத் தொகை எவ்வளவு என்று அறிவிப்பார்களா?

MR. SPEAKER : அதைப்பற்றி இன்றைக்கு எப்படிக்கேட்க முடியும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நாளைய வரை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம்.

SRI K. B. S. MANI : அரசாங்கம் நிர்வகித்துவரும் பெக்கர் ஹோம்களில் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்? மேற் கொண்டு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு எவ்வளவு இடம் இருக்கிறது? அவர்களுக்கு என்னென்ன பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்குத் தனியாக கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் கொடுக்கலாம்.

Prices of essential articles

* 459 Q.—**SRI K. VINAYAKAM** (on behalf of **SRI T. S. RAMASWAMI**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the percentage of fluctuations of prices of essential articles like foodgrains, cloth and fuel during the last ten years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement ^a showing the percentage of fluctuations in the prices of essential articles in Madras City from the year 1951 to the year 1960 is placed on the table of the House.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, from out of the Statement placed on the table of the House, may I know, Sir, what do these symbols (+) 'plus' and (-) 'minus' denote. I think 'plus' indicates increase in price and 'minus' indicates decrease in price and if so, how do Government justify the position like decrease in price as far as vegetables are concerned? May I know in all humility whether the Hon. Minister has got experience in purchasing vegetables for his personal use?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'Plus' and 'minus' connote one set of meaning. Therefore the hon. Member need not doubt about the interpretation. One reason for the increase in price is that the production has not increased. I may tell the hon. Member that nobody gives me vegetables gratis. I do eat vegetables.

[24th February 1961]

SRI A. A. RASHEED : Sir, from the statement placed on the table of the House, the percentage of fluctuation in prices of essential articles is very high. What are the steps the Government have taken to arrest the high fluctuation in prices of essential articles?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Hon. Leader of the House has stated that Government have been looking into the matter. Various factors contribute to this and the Union Government and this Government have been looking into it. One reason for the rise in prices seems to be that production does not increase proportionately with the increase of money in the hands of people.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இப்போது அரிசி விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வருஷம் இன்னும் விலை இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், நியாய விலைக் கடைகள் தொடர்ந்து நடத்தப்படுமா? இன்னும் அதிகரிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாய விலைக் கடைகளை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் இல்லை. அரிசி விலை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்வதும் சரியல்லவென்பதை எனக்குக் கிடைத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து சொல்கிறேன். ஆனால் ஓரளவு பிப்ரவரி மாத இறுதியில் நியாய விலைக் கடைகளை மூடி விடுவதென்ற உத்தேசம் இருந்தது. ஆனால் அதை ஒப்புக் கொண்டு, ஓரளவுக்கு ஆங்காங்குள்ள கலெக்டர்களிடமிருந்து நியாய விலைக் கடைகளை நீடிப்பது இன்னும் எவ்வளவுதூரம் அவசியம் என்று சொல்லப்பட்டதின்பேரில், மார்ச்சு முதல் நீடிப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இந்தக் கணக்கெடுத்தது லோகல் என்கொய்ரியர் அல்லது அபிஷியல் என்கொய்ரியர்? அல்லது எந்த டிபார்ட்மெண்டின் மூலம் இந்த கணக்கு எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளையும் கலந்துதான் இந்த கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Next question Q. No. 460 . . .

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on a point of personal explanation. While I take particular care not to offend any Hon. Minister. . .

MR. SPEAKER : Who said the hon. Member has offended anybody in the House?

SRI K. VINAYAKAM : . . . may I draw the attention. . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, may I explain the hon. Member's doubt? In regard to prices of vegetables, it is given in comparison to a particular base, the 1951 base percentage

24th February 1961]

is given. If he understands the minus percentage correctly, he would find that there has been a continuing increase from the year 1954 onwards. Whereas in 1954 the percentage with reference to 1951 figure was (—) 25.5 in the next year it is (—) 21.3 and it goes less and less afterwards. Therefore, there was an increase of 4.2 per cent as between 1954 and 1955. Thus he will see a continuing increase from 1954 onwards. I will say it is only reading and understanding the figures correctly.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member still rising on his point of personal explanation? No, I think.

SRI K. VINAYAKAM : No, Sir.

Fishing Launches

* 460 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR (on behalf of Sri K. SATTANATHA KARAYALAR) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of fishing launches supplied to fishermen during the past two years; and

(b) at what rate and on what basis?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) In 1958 fifteen Pablo-type mechanised boats and in 1959 twenty-three Pablo-type mechanised boats were supplied on hire purchase system.

(b) The Pablo boats are sold to the Federations and Fishermen Co-operative Societies and groups of fishermen at 75 per cent of the cost of hull plus 50 per cent of the cost of engine. An initial advance deposit of Rs. 5,000 for a 30-footer boat and Rs. 4,000 for a 25-footer boat is collected and the balance of the subsidised cost is recovered in instalments spread over a period of seven years.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த வருஷத்தில் அதாவது 1960-61-ல் எவ்வளவு போட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : 1960-ல், 23 போட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷத்தில் 67 போட்டுகள் தயாராகி இருக்கின்றன. வெகு சீக்கிரத்தில் அவைகள் கொடுக்கப்படும்.

Power alcohol

* 461 Q.—SRI A. VEDARATHNAM AND SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கரும்புச் சர்க்கரையிலிருந்து பவர் ஆல்கஹாலும், காசு தரும் செய்ய அரசாங்கம் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறதா?

[24th February 1961]

(இ) அப்படியானால், எங்கே, எப்போது, எவ்வளவு மூல தனத்தில்?

(உ) இதற்கு மத்திய அரசாங்க உதவியும், வெளிநாட்டு உதவியும் எவ்வளவு கிடைக்கும்?

(எ) இதற்கு உதவ எந்த நாடு முன்வந்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Government have no proposal at present to establish on their own, power alcohol and paper factories as adjuncts to sugar mills. However private industrialists are being encouraged to set up plants for the manufacture of power alcohol and paper, utilising molasses and bagasse which are by-products of the sugar industry.

(b) to (d) Do not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : இதிலிருந்து ஆண்டு தோறும் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் மதிப்பை தயவுசெய்து அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை மாகாணம் பூராவும் எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இதை உற்பத்தி செய்யலாம். மொத்த உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு இல்லை. ஏதோ சில பகுதிகளில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மொலாசஸ் சம்பந்தமாக பவர் ஆல்கஹாலை பயன்படுத்துவதற்கு முன்வந்தால், அது நல்ல முறையில் பிரயோஜனப்படுத்தப்படும்.

Sir, I wish to announce that the Government have granted a licence for the establishment of a Power Alcohol Plant in Madras State.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், வட ஆற்காடு ஜில்லா கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு இந்த பவர் ஆல்கஹால், காகிதம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை மேற்கொண்டு நடத்துவதற்கு ஏற்பாடாகி உள்ளதா? அல்லது வெளியார் போன்ற தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்து அதை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடாகி உள்ளதா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் செய்தாலும் இந்த பவர் ஆல்கஹால் பயன்படுத்தப்பட்டால் போதும். சர்க்கரை ஆலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் செய்யவேண்டும், மற்றவர்கள் செய்யக்கூடாது என்பது பிரச்சனையல்ல. பவர் ஆல்கஹாலைப் பயன்படுத்தப் போகின்றவர்கள் ஒரு பாய்லரை வைத்துக் கொண்டு செய்ய முடியாது. பல பாய்லர்களை வாங்கவேண்டும்.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது எந்த இடத்தில் பாக்டரியை ஏற்படுத்துவதற்கு லைசன்ஸ் வந்திருக்கிறது? லைசன்ஸ் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா அல்லது தனிப்பட்டவருக்கு வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

24th February 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியார் துறையில் தான் வந்திருக்கிறது. மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் பின்னால் சொல்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : காகிதம் மிகவும் தேவையான பொருள் என்ற காரணத்தினாலும், நமது டாஜ்யத்தில் ஒரு மில்தான் ஏற்பட இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினாலும், சர்க்கார் இதை இன்னும் ஓரிரண்டு இடங்களில் ஆரம்பித்து, தேவையைப் பூர்த்தி செய்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒருவர் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தால், மற்றொருவரும் அதைப் பார்த்து அதே தொழிலை ஆரம்பிப்பது நம்முடைய பழக்கம். ஆகையால் இன்னும் பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க முன்வருவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

New district

*462 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to form a new district for Revenue purposes with Pudukkottai as headquarters;

(b) whether there are enough public buildings in Pudukkottai; and

(c) what use they are put to now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that with merger of the erstwhile Pudukkottai State into Tiruchirappalli district, the grandeur which that medieval State enjoyed in the past has entirely gone which has told on the people of the Pudukkottai State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : About the grandeur, it may be true, but it has given us an Hon. Minister. (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM : Sir, may I know to what profitable use are the public buildings in the Pudukkottai State put to and are they lying vacant for want of use?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They are not lying idle, one of them, a big building is used as a Guest House.

Elections

* 463 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR** (on behalf of **SRI T. S. RAMASWAMI**) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether this Government have

[24th February 1961]

considered the full implication of the Rashtrapathi's speech at Benares recently on the standard of the electorates, and the elected in the Assemblies and in the Parliament?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether any of the Acts passed by this House has been considered as passed by the uneducated few elected by the uneducated many?

MR. SPEAKER : What is the connection between this question and the main question?

(No answer.)

Sewage farms

* 464 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have sanctioned the acquisition of any lands for running sewage farms around the Madras City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Six hundred acres in Kodungaiyur area and 170 acres in Nesapakkam area.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government have received any protest against acquisition of land for the sewage farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

Typhoid

* 465 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஐஸ் கிரீமினால் டைபாய்டு நோய் வருவதாக கூறப்படுவது உண்மையா?

(இ) அப்படியானால் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The consumption of *unhygienically* prepared and contaminated ice-products including ice cream is likely to cause typhoid.

(b) The Health Authorities are inspecting periodically the places used for the preparation of ice-products to ensure that hygienic methods are adopted in their preparation and handling.

SRI A. VEDARATHNAM : ஐஸ்கிரிமினால்தான் டைபாய்டு வருவதற்கு காரணமாக இருப்பதால், அந்த ஐஸ்கிரிம்கள் விற்பதை ஏன் இப்போது இந்த அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது? அதன்மூலம் டைபாய்டு வராமல் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வகை செய்யுமா?

24th February 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பால், தண்ணீர் சரியான முறையிலே சாப்பிடாவிட்டால் டைபாய்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதைத் தடுக்க முடியாது. இப்போது பள்ளிக்கூடங்களின் எதிரில் ஐஸ் முதலியவைகள் விற்கப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு இப்போது ஆக்கை கொஞ்சம் திருத்த வேண்டும். அதைத் திருத்த அதிகாரம் எடுத்துக் கொண்டு, பள்ளிக்கூடங்களின் எதிரில் வைத்து விற்காமல் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Cinema theatres

* 466 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to allow municipalities to run cinema theatres within municipal limits?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : No general proposal for allowing municipalities to run cinema theatres within municipal limits is under consideration of the Government. Individual requests from municipalities are however considered on merits.

SRI A. A. RASHEED : Sir, since the source of income for the municipalities is limited, will the Government consider and allow the municipalities to run their own theatres and thereby increase their income?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : No general policy we are not considering that but individual cases are being considered.

MR. SPEAKER : Now it is 9-30 a.m. and I hope the House will extend the question-hour by two minutes and finish the rest of the questions.

Kanyakumari district

9 30
a.m.

* 467 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** } கனம் நிதி அமைச்சர்
SRI T. S. RAMASWAMI : }

ஆவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கன்யாகுமரிப் பகுதியை மீண்டும் கேரளத்துடன் இணைக்கக் கோரிக்கை ஏதேனும் நம் சர்க்காருக்கு வந்ததா?

(இ) அப்படியானால் அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir. Certain persons in the Transferred area sent representations to the President of India and the Prime Minister requesting the re-merger of that area with Kerala State. Copies of the same have been received by this Government also.

SRI A. VEDARATHNAM : இதன் பேரில் அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா? அப்படியானால் இந்த எல்லைப்பிரச்சனையை முடிவுகட்டுகிற காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு

[24th February 1961]

பாதகமாக ஒரு தலைபட்சமாக அந்தக் கமிட்டியில் மலையாளிக்கு மாத்திரம் ரெப்பிரசென்டேஷன் கொடுத்து அதாவது சர்தார் பணிக்கர் அவர்களை மாத்திரம் அதில் அனுமதித்து தமிழ் நாட்டிற்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் செய்திருப்பது தவறு என்று ஆட்சேபித்து சில பகுதிகளை நம்முடைய தமிழ்நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோரிக்கை இருக்கிறதே அந்த கோரிக்கையும் கவனிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் இதுபற்றி பல சமயங்களில் சொல்லியாகிவிட்டது. இனிமேல் நம்மிடமிருந்து ஒரு பகுதியையும் இன்னொருவர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அங்கிருந்தும் நம்பக்கம் எந்தப் பகுதியையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டாம். இருப்பதை வைத்து சரியாக பராமரித்தால் போதும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை, சர்க்காருடைய கருத்து.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the Government are aware of the fact that this question is only talked about by a few individuals who can be numbered and who are living by this method and who are encouraged from some quarters who are always opposed to the merger of the Transferred Territory with this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, we have had a history of the persons who are concerned in this agitation and they are some of the dismissed Government servants and now they claim to belong to the Swatantra Party. (Laughter.)

Drinking-water schemes

* 469 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to give grants and subsidies to the municipalities for the supply of drinking-water?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether drinking-water will be made available in all the municipalities at least during the Five-Year Plan period?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, that is the idea.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF INFORMATION *RE* MEMBERS ATTENDING THE ASSEMBLY LATE ON 21st FEBRUARY 1961.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, on the 21st instant, the Chair was pleased to invite the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, to his Chamber to discuss the incident that happened on the morning of 21st instant when hon. Members of

24th February 1961] [Sri N. K. Palanisami]

the House were reluctant to enter the Assembly for ten minutes. I want to know whether that discussion has taken place and if so, what has the Hon. the Leader of the House to say.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to know whether the hon. Member still continues to be under the leadership of the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, and if not, when he broke away from him? (Laughter.)

MR. SPEAKER: The understanding was that I should speak with the hon. Member, Sri Kalyanasundaram.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The hon. Member, Sri Palanisami may be interestd to know what has happened.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Kalyanasundaram, is the only person who can be interested.

The next item, 'Non-official Business'.

III—NON-OFFICIAL BUSINESS.

'A. Bills.

THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (REGULATION OF TERMINATION OF EMPLOYMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 28 OF 1960).

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Industrial Establishments (Regulation of Termination of Employment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 28 of 1960) be taken into consideration.'

(Deputy Speaker in the Chair.)

Sir, as this Bill was given notice of last year, it still bears the year '1960'. It can later on be amended suitably if the Hon. Minister accepts it.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா 9 பிரிவுகளுடன் கூடிய ஒரு சிறிய மசோதா. இருந்தாலும், இது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான உரிமையை வழங்கக்கூடிய ஒரு மசோதா. இந்த உரிமை அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைக்கு முரணானது அல்ல. நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பதவியை ஏற்ற உடனேயே இத்தகைய ஒரு யோசனையை லேபர் அட்வைசரி போர்டு முன்பு ஒரு முறை கொண்டு வந்தார். ஆனால் ஒரு சிலர் அதை ஆட்சேபித்தார்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக அது இன்னும் மசோதாவாக இந்த சட்டசபை முன்பு வரவில்லை. இதை ஆட்சேபித்தவர்கள் யாரும் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இல்லை. ஆனால், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய நண்பர் சின்னதுரை அவர்களும் நானும் இந்த மசோதாவினுடைய யோசனையை ஆதரித்தோம். அமைச்சர் அவர்களும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

அதை ஆதரித்தார்கள். அவர்களுடைய யோசனைதான் அது. அப்படியிருக்க, என்ன காரணத்திற்காகவோ இந்த மசோதா இன்னும் கொண்டுவரப்படவில்லை. நான் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மசோதா அநேகமாக அரசாங்கம் தயாரித்துள்ள அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறது. சில முதலாளிகள் இதை ஆட்சேபிக்கலாம். சில தொழில் சங்கங்கள் கட்டாயமாக இதை ஆட்சேபிக்கலாம். தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு இல்லாதவர்கள் இதை ஆட்சேபிப்பார்கள். தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பு இருக்கக் கூடியவர்கள், தொழிலாளர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இந்த மசோதாவை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் என்ன? ஒரு முதலாளி ஒரு தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் எந்த அடிப்படையில் நீக்கவேண்டும் என்பதும் அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்பதும் தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கவே கூடாது என்று இந்த மசோதா தடை செய்யவில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு அதிகமாக சர்வீஸ் போட்ட தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றால் எந்த அடிப்படையில் நீக்க வேண்டும், அப்படி நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு அதன் பேரில் அதிருப்தி இருக்குமானால் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொண்ட பிறகு, அந்தத் தீர்ப்பிற்கு இருதரப்பினர்களும் கட்டுப்படவேண்டும் என்று மசோதா கூறுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு எந்தக் கோர்ட்டிற்கும் போகக்கூடாது என்றும் இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொண்ட உடனேயே தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்ப்பு கொடுத்துவிட முடியாது. தகுந்தபடி விசாரணை செய்து, சாட்சியங்களைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் எது நியாயம் என்று தோன்றுகிறதோ அதன்படி முடிவு கூறப்படும். அல்லது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லாவிட்டாலும் வேலையிலிருந்து நீக்கியது தவறு என்ற காரணத்தினால் குறைந்தபட்சம் அந்தத் தொழிலாளிக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு அளிக்கலாம். வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை கட்டாயமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் தீர்ப்பு கூற வேண்டும் என்ற அந்த அளவிற்கு உரிமை கிடையாது. ஒரு குறுகிய அளவிற்குத்தான், அதாவது தொழிலாளிக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் மறுப்பதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லை.

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்தார் என்ற காரணத்திற்காகக்கூட இதை மறுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஆலோசித்திருக்கக்கூடிய அடிப்படையில்தான் நான் இந்த மசோதாவை தயாரித்திருக்கிறேன். இந்த மசோதா இன்னும் அவசரமாக இருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1958-ல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பின் விளைவாக முதலாளிகளுக்கு அநேகமாக தெம்பு அதிகரித்துவிடுகிறது. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறைப்படி அரசாங்கம் உத்தரவிட்டுத்தான் அந்தத் தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கியது நியாயமா இல்லையா என்பதை ஒரு தொழில் கோர்ட்டு விசாரிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்கள் தொழில் கோர்ட்டிற்கு போக முடியாது. அரசாங்கம் அம்மாதிரி உத்தரவிடுவதற்கு மிகுந்த தயக்கம் காட்டுகிறது. வண்டலூரில் 250 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் அதை தொழில் கோர்ட்டிற்கு அனுப்ப முடியவில்லை. அதேமாதிரி நண்பர் சின்னதுரை அவர்களைத் தொழிற்சங்கத் தலைவராகக் கொண்ட இடத்தில் மேட்டப்பாளையத்திலும் சொம்ப காலதாமதம் ஆயிற்று. குமாரசப் பாளையம் சுந்தரம் டெக்ஸ்டைல்ஸ்-ல் 30 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். இன்று வரையில் அதை கோர்ட்டிற்கு விடவில்லை. நமன சமுத்திரத்தில் 160 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு சூழ்ச்சி செய்து வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள். முதலில் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பிற்கு விட முடியவில்லை. மூன்று மாதங்கள் கழித்து விட்டார்கள். அதன் விளைவு என்ன ஆயிற்று? லேபர் கோர்ட்டு அவர்களை வேலைக்கு திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறியும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்து அந்த முடிவை தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு எவ்வளவோ வசதி இருக்கிறது. பண வசதி, வக்கில் வசதி இவைகளெல்லாம் இருக்கிறது. சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதற்கு கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு திறமையாக சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் கூட, அதற்கு இரண்டு வித அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறை இருப்பது சகஜம். அர்த்த வித்தியாசம் ஏற்பட முடியாதபடி அவ்வளவு திறமையாக சட்டங்களை தயாரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நம்முடைய நாட்டில் நிபுணர்கள் இல்லை. எவ்வளவு நிபுணத்துவத்தோடு எழுதப்பட்டாலும்கூட அதைவிட அதை திருப்பி அர்த்தப்படுத்துவதற்கு நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படிக்கூட சொல்லக் கூடாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அர்த்தப்படுத்துவது தானே, அவ்வளவு திறமையான நீதிபதிகள் என்று கொன்னேன். 1958-ம் வருஷத்திலே ஒரு தீர்ப்பிலே முதலாளிகள் இஷ்டப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

பட்டால் தன் கீழ் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்று திட்டவட்டமாக ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார். அதன் விளைவாகத் தான் இப்பொழுது தொழில் துறையிலே சீர்கேடு ஏற்பட்டு வருகிறது. தொழில் துறையிலே அமைதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம், உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.. அப்படியானால் அதற்குரிய சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். பெரும்பாலான வேலை நிறுத்தங்கள், தொழில் தகராறுகளை ஆராய்ச்சி செய்வோமேயானால், பழி வாங்குவதுதான் முக்கியமான காரணமாக இருந்திருக்கிறது. அகாரணமாக தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, இவைகள் பெரும்பாலான தொழில் சச்சரவுகளுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் காரணங்களை நீக்கவேண்டியது அவசியம். தொழிலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டுமானால் என்னென்ன காரணத்திற்காக நீக்கப்படலாம், எந்தெந்த முறையில் நீக்கப்படலாம், அப்படி நீக்கப்பட்பாலும் அப்பீல் செய்து கொள்ளுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று சட்டம் செய்தால், அப்பொழுது தொழிலாளிகள் அப்பீல் செய்து கொள்ள முடியும். இது சம்பந்தமாக தகராறுகள் ஏற்படாது. அரசாங்கத்தின் வேலையும் கணிசமாகக் குறையும். நேற்றைய தினம் ஹெளசிங் போர்டு மசோதா மீது பேசும்பொழுதுகூட, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தமாதிரிப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார். அது போல பழி வாங்குவதற்காக தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, முதலாளி தொழிலாளிகளிடையே இருக்கக்கூடிய சாதாரணப் பிரச்சனை. இதுபோன்று ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையும் அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அவர்கள் உத்தரவிட்ட பிறகுதான் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு சங்கடம் ஏற்படுகிறது. தொழிலிலே அதிருப்தியும் ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழில் சச்சரவுகள் வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி சட்டத்தை இயற்றிவிட்டால் சட்டத்தின்மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு வேலைப்பளு ஓரளவுக்குக் குறையும். தொழிலாளர்களுக்கும் உரிமை கிடைக்கும். இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளிகளின் உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும். தொழில் சச்சரவுக்கான ஒரு முக்கியமான காரணத்தை அகற்றிய பெருமை இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் ஏற்படுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவிலே மூன்றாவது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்,

“ No employer shall dispense with the services of an employee employed continuously for a period of not less than six months, except for a reasonable cause and without giving such employee

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

at least one month's notice or wages in lieu of such notice, provided however that such notice shall not be necessary where the services of such employee are dispensed with on a charge of misconduct supported by satisfactory evidence recorded at an enquiry held for the purpose."

இதை நான் கேட்டறிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட்டி-
லிருந்துதான் எடுத்திருக்கிறேன். இதேமாதிரி உரிமையை
பீடித் தொழிலாளிகள் சட்டத்திலேயும் சேர்க்கவேண்டு
மென்று கருதி அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.
அந்த உரிமை எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் இருக்கவேண்டு
மென்ற முறையிலே நான் இதிலே சேர்த்திருக்கிறேன். வேலையி
லிருந்து தொழிலாளிகளை நீக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்ல
வில்லை. வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு என்னென்ன முறைகள்
அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்லியிருப்பது இது தான்.

"An employee discharged, dismissed or retrenched may
appeal to the Labour Court or to such authority and within such
time and in such manner as may be prescribed whether on the ground
that there was no reasonable cause for dispensing with his services
or on the ground that he had not been guilty of misconduct as
held by the employer or on the ground that the punishment by
way of dismissal or discharge or termination for misconduct is
too severe or on the ground that the employer did not retrench
him in good faith."

இதுதான் இதிலே குறிப்பிடக்கூடிய விஷயம். குடியாத்தம்
மில்லிலே ஒரு தொழிலாளியை, முக்கியமான தொழிற்சங்கத்
தலைவர்களிலே ஒருவரை காண்டனில் தயாரிக்கப்பட்ட
பொருள்கள் திருப்திகரமாக இல்லை என்கிற காரணத்திற்காக,
அந்தக் காரணம் சிப்பந்திகளைக் கண்டித்ததற்காக வேலையி
லிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள் அதைப்பற்றி நான் அமைச்
சரிடம் சொல்லி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது. தகுந்த
முறையில் விசாரணை செய்யப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர்
அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச்
சபையில் வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.
வேண்டுமென்றே பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன் அந்தத்
தொழிலாளி நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். இருந்தாலும் அரசாங்கம்
அவரை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தரவிட முடியாத
நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கையைப் பலப்
படுத்துவதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை நான் கொண்டுவர
வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற
விரும்புகிறேன். நாம் சோஷலிசம் போன்ற சமுதாயத்தை
உருவாக்க விரும்புகிறோம் என்று பார்லிமெண்டிலும், சட்ட
சபைகளிலும், திட்டங்களிலேயும் கூறிவிட்டு இந்த அற்ப
உரிமையைக்கூட தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று
சொன்னால், தொழிலாளிகளை திட்ட வேலைகளில் உற்சாகப்படுத்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

முடியாது. முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருதியாருடைய உரிமையையும் கட்டுப்படுத்துவது நியாயம். தேசத்தின் நலம்தான் பிரதானமே ஒழிய, தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் நலன் பிரதானமல்ல. நம் நாடு தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, தொழிலாளிகளுக்கு இந்த உரிமையை வழங்க வேண்டியது, வெல்பேர்ஸ்டேட்டை அமைக்க விரும்பக்கூடிய அமைச்சர்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமையாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், ஏற்கெனவே சர்க்கார் உத்திரவிட்டாலும்கூட, நீதிபதிகள் அதை நிராகரிக்கக்கூடிய மனப்பான்மை இருக்கும். நீதிபதிகள் சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணுவதில் காலப்போக்கை அனுசரித்து அர்த்தம் பண்ணுவது ரொம்பவும் அவசியம். அப்படி அர்த்தம் பண்ணக்கூடிய நீதிபதிகள் கைவிரலால் எண்ணக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்னும் பழைய சம்பிரதாய முறைப்படி நடப்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். காலப்போக்கை அனுசரித்து, தேசத்தின் இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடிய நீதிபதிகள் அதிகம் இல்லை என்று என் வாயால் சொல்லவில்லை, நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக திடீரென்று நீதிபதிகளை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இனிப் பொறுக்கக்கூடிய நீதிபதிகளையாவது அந்த அடிப்படையில், நம்முடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்றும் அளவில், காலப்போக்கை அனுசரித்து சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணக்கூடிய நீதிபதிகளை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமது அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. நீதிபதியாக ஆவதற்கு அமைச்சர்களுடைய தயவு வேண்டியிருக்கிறது. ஜனாதிபதியின் தயவு வேண்டியிருக்கிறது. நீதிபதிகள் ஆனபிறகு அவர்களை அந்தப் பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு நியமித்தவர்களுக்கே அதிகாரம் கிடையாது. அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது அவசியமென்று நானும் கருதுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I want to know how it is relevant to this Bill. The Bill does not relate to appointment of Judges of High Court. I hope the hon. Member will not go out of the way.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Since you are presiding over this House, I am in your hands. I am bound to obey your ruling. But it is for you to satisfy yourself whether it is relevant or not.

இதுவரைக்கும் வந்திருக்கிற தீர்ப்புகள் தொழிலாளிகளுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன. சட்டத்தில் இருக்கும் கோளாறுகள் மட்டுமல்ல, நீதிபதிகள் மனப்பான்மையில் இருக்கிற கோளாறு

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

களும் காரணம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே இந்த சபையிலே இதை எடுத்துக்கூற விரும்பினேன். அந்த அர்த்தத்தில் இது சம்பந்தம் உடையது என்று உதவி சபாநாயகருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் ஒட்டு அளித்து சம்பளம் பெறும் நீதிபதிகள் காலப்போக்கை அனுசரித்து சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணுவதில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, தனிப்பட்ட எந்த நீதிபதி மீதும் நான் குற்றச்சாட்டுக் கொண்டுவரவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தீர்ப்புகளைப் பற்றியும், அவற்றை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு அங்கத்தினருக்கு உரிமை உண்டு. நீதிபதிகளின் மனப் பான்மையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு உரிமையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எந்த நீதிபதியினுடைய நடத்தையையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக, நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Judges should not live in ivory towers. They should march with the times”.

பிரதம மந்திரி சொல்லாத வார்த்தைகளை நான் பேசவில்லை. அவர் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தைகளைத்தான் சொன்னேன். நான் சொன்னது அவமதிப்பு ஆகுமானால், நம்முடைய பிரதம மந்திரிதான் முதல் குற்றவாளியாக இருப்பார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சொன்ன அதே வார்த்தையைத்தான் நானும் சொன்னேன். (குறுக்கீடு).

அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒருவித அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம், இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒருவித அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நான் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி இந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி ஒரேவிதமான அர்த்தம்தான் செய்துகொள்வேன். எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் நான் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பேசுவேன். இடத்தை அனுசரித்து பேசவே கூடாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னது அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் சொல்லி இருக்கிறார். சட்ட சபையில் பேசுவதாக இருந்தால் சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அனுசரித்துத்தான் பேசவேண்டும். அதற்கு என்று சில விதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அனுசரித்து பேசுவதுதான் நல்லது. அதே மாதிரி வெளியில் பேசுவது என்றால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாப நஷ்டத்தை அவர் அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் சட்டத்திற்குட்பட்டுதான் பேசவேண்டும் என்று சொன்னார். வெளியில் அதே மாதிரி பேசுவதாக இருந்தால் அதன் லாப நஷ்டத்தை அவர் அனுபவிக்க வேண்டியதுதான்.

[24th February 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM :

இங்கே பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமைதான் பார்லிமெண்டில் பேசுவதற்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே பேசுவதும் பார்லிமெண்டில் பேசுவதும் ஒன்றுதான், என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னதையே தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அது சட்டத்திற்கு புரம்பானது என்று கருதினால் அதை ஒதுக்கி விடலாம். அதை கனம் உதவி சபாநாயகருடைய தீர்ப்புக்கு விட்டு விடுகிறேன். நீதிபதிகள் சட்டத்தை அனுசரித்து தீர்ப்புக் கொடுப்பது என்று இல்லாமல் கொள்கை அளவில் தீர்ப்பு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. காலத்திற்கு அனுசரிக்காமல் தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்கவாறு தீர்ப்பு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சுட்டிக் காட்டியது போல்

‘Parliament has not yet passed an Act preventing any private employer taking steps to improve his services to the people.’

என்று ஒரு நீதிபதி அவர் தன்னுடைய தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதிலிருந்து அவர் எந்த அளவில் அவர் தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது தெரியவரும். அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்பில் தனி உடைமைக்கும் சர்க்கார் துறைக்கும் இருக்கக்கூடிய வித்யாசம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

* * * * *

தனியார் துறைக்கும் பொதுதுறைக்கும் வித்தியாசமாக தீர்ப்புக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பினால் தொழிலாளர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கும் தீர்ப்பின் மூலமாக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதாக ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் போக்குவதற்குத்தான் இந்த மசோதா அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் இப்படி தீர்ப்புக் கொடுப்பதினால் சட்டத்தில் ஏதாகிலும் ஓய்வூதிய இருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஓய்வூதிய இருக்கக்கூடாது. அந்த ஓய்வூதிய இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

* * * * *

ஆகவே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால் தான் தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்கள் தவிர்க்கப்படும். அப்படி தவிர்க்கப்பட்டு அமைதி ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சக்சரவுகள் குறையும். அதற்கு ஏற்ற வழிவகை இதன் மூலம் ஏற்படும். அதற்குத்

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

The motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Industrial Establishments (Regulation of Termination of Employment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 28 of 1960) be taken into consideration’.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைப்பற்றியும் இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முக்கியத்தைப்பற்றியும் முதன்முதலாக தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் முதலியோர் எடுத்துறைத்தார்கள். இங்கு இப்பொழுது அமைச்சராக வீற்றிருக்கிற நம்முடைய கனம் அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். யாது காரணத்தினாலோ இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர மறுத்தனர். அதன் காரணம் என்ன என்பதும் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா சர்க்காருடைய தரப்பிலிருந்தே கொண்டுவந்திருக்க வேண்டியது. யாது காரணத்தாலோ அப்படிக் கொண்டுவர முடியாமல் போய் விட்டது. அதனால்தான் இது ஒரு தனி நபர் மசோதாவாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் அவசரத்தையும் அவசியத்தையும் அதன் கருத்தையும் அதிகமாக எடுத்து இங்கே விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. முதலாளிகள் எது தங்களுக்கு நல்லது என்று அறிந்து அதன்படி நடப்பவர்களாக இல்லை. இரண்டொரு முதலாளிகள் நல்லது எது என்று அறிந்து நடப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட இரண்டொரு தொழிலாளர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையினால் தொழிலாளர்களிடையே எவ்வளவோ மனக் கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்ளாத காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றம் எந்த அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது தடைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலாளிகள் இன்றைக்கு உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்க முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி எல்லாம் பலன் அளிக்காமல் போய் விட்டன. எந்த ஒரு காரணத்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது சரியல்ல என்பதை முதலில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த மசோ

[Sri P. S. Chinnadurai] [24th February 1961]

தாவை இப்பொழுது நிறைவேற்றித்தர ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, அரசாங்கமே கொண்டுவந்து இதே கருத்துக்களுடன் நிறைவேற்றலாம். ஆகவே இதே கருத்துக்களைக் கொண்டு சர்க்காரை ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று உறுதி கூறினால் அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரொம்பவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சாதாரணமாக தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் நீக்குவதை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மசோதா. குறிப்பாக முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய சச்சரவுகளை இந்த ஒரு சிறிய மசோதாவினால் நிறுத்திவிட முடியுமா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப்போலவே சர்க்கார் தரப்பிலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக விரிவான ஒரு மசோதாவை அதிக விரைவில் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக முதலாளிகளுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏதோ முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நாம் நிறுத்தி விட்டால் அவர்களால் கோர்ட்டிக்குப் போக முடியாது என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை இப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கவில்லை. சாதாரணமாக ஏதாவது சர்க்கை ஏற்பட்டால் விசாரணை நடத்திவிட்டு அதன்படி தீர்ப்பு வாங்கி தொழிலாளர்களுக்கு பாதகமாக சாட்சிகள் இருக்கின்றன என்று முடிவு செய்து தொழிலாளர்களை நிறுத்துவதற்கு வழி இருக்கிறது. விசாரணை செய்தோம் சாட்சிகள் சரியாக இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. அதன் காரணம் என்னவென்றால் சாதாரணமாக 500 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் விசாரணையின்போது சுமார் ஐம்பது அல்லது அறுபது பேர்கள் விரோதமாக சாட்சி சொல்லலாம். அதனால் சாட்சி சரியில்லை என்று சொல்லிவிடமுடியாது சுமார் ஐந்துறு பேர்களில் எல்லோரும் சரியாக சாட்சியம் சொல்லுவார்கள் என்று நம்ப முடியாது. ஏனென்றால் இந்த ஐம்பது பேர்களும் முதலாளிகளுடைய கையாட்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய சாட்சிகளை நிகார்ட்டில் வைத்துக்கொண்டு அது சரியில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவில் முதலாளிகள் தீர்ப்புகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் எந்த விதத்திலும் கோர்ட்டிக்குப் போக முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த அதிகாரத்தை சர்க்கார் கோர்ட்டிக்குக்

24th February 1961] [Sri J. Matha Gowder]

கொடுத்து விடலாம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் லேபர் கமிஷனருக்குக்கூட ரெகமன்ட் செய்ய முடியவில்லை. தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடக்கூடிய சிபாரிசும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்போக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரே இது சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மிகவும் முக்கியமானதும் அவசரமும் அவசியமும் ஆனது. இப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் 10-00 a.m.
அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கும் ஷரத்துக்கள் ஏற்கனவே நம்முடைய சட்டசபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் தொழில் சட்டங்களில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக வகுத்த சட்டத்திலேயும், பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு வகுத்த சட்டத்திலேயும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் காரணமில்லாமல் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்கள் நேடியாக அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஷரத்தை நாம் இந்த இரண்டு சட்டங்களிலும் போட்டிருக்கின்றோம். அதேவிதமான ஷரத்து கொண்ட தனிச் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்பது சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரினுடைய நோக்கமாகும்.

அதற்காக 1957-ம் வருஷ இறுதியிலேயே ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியது. இது சம்பந்தமான ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றினால் பல தொல்லை, தொந்தரவுகள், இப்பொழுது கோர்ட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் பிரச்னைகள் எல்லாம், கோர்ட்டுக்குச் செல்லாமலேயே, ஏதோ ஒரு லேபர் கமிஷன், அலிஸ்டன் கமிஷனர் என்ற அதிகாரியின் முன்னிலையிலேயே தீர்ந்துவிடும். இதனால் கோர்ட்டுகளுக்குக்கூட வேலை கொஞ்சம் குறைந்துவிடும் என்று நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினோம்.

மத்திய சர்க்காரிலே அதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்தவிதமான மசோதா நிறைவேற்றுவதிலே இரண்டு மூன்று ஆட்சேபணைகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றினால் இப்பொழுதிருக்கும் தொழிற் சங்கங்களுடைய பலம் குறைந்துவிடும். It will weaken the influence of the trade union என்பது அவர்களுடைய முதல் ஆட்சேபணை. எந்தக் காரணத்தினாலாவது முதலாளி ஒரு தொழிலாளியை வேலையி

[Sri R. Venkataraman] [24th February 1961]

லிருந்து நீக்கியவுடன், அந்தத் தொழிலாளி தானாகவே கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய உரிமை கொடுத்துவிட்டால், அவர் தொழிற் சங்கத்தினுடைய அங்கத்தினராக இருக்கமாட்டார். அவர் தொழிற் சங்கத்தின் பலத்தை வைத்தோ அதன் மூலமாகவோ தனக்கு உரிமை பெற முயற்சி செய்யமாட்டார். ஆகவே, தொழிற்சங்க இயக்கத்தினுடைய பலம் குறைந்துவிடும் என்பது முதலாவது ஆட்சேபணை. இரண்டாவது, அவர்கள் கண்மூடித் தனமாக எல்லாக் கேஸ்களிலும் அப்பீல் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், நடைமுறையில் பல தொல்லை, தொந்தரவுகள் வந்து விடும், நிர்வாகத்திலே கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பது. மூன்றாவது காரணம், தொழிற்சாலைகளில் கட்டுப்பாடு குறைந்துவிடும். ஆகையால், இதை நன்றாக ஆலோசித்து, சட்டம் அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை கூறினார்கள்.

அதற்குமேல் ராஜ்ய சர்க்கார் இதை நம் ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டில் வைத்தது. இந்த ராஜ்ய தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டானது முக்கூட்டு போர்டாகும். அதில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும், ராஜ்ய சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும், இருக்கிறார்கள். அதில் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி விவாதித்தோம். விவாதிக்கும் நேரத்தில், இதை இரண்டு மத்திய தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொண்டன. ஆனால், மூன்றாவது மத்திய சங்கம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கூறிய காரணம், தங்களுடைய தொழிற் சங்கத்தினுடைய பலம் குறைந்துவிடும் என்பது. அதற்கு மாற்றாகக்கூட சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டன. கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், தனியாக தொழிலாளி நேரடியாகச் செல்லக்கூடாது தொழிற் சங்கத்தின் மூலமாகத்தான் செல்லவேண்டும் என்ற நியதியை உண்டாக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்தோம். அவ்வாறு செய்வதென்றால், நாம் இப்பொழுது நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்குச் சொந்த உரிமை கொடுக்கிறோம் என்ற நிலைமை மாறி, இப்பொழுது இருக்கும் சட்டம் மாதிரியே கொஞ்சம் கிட்டத்தட்ட வந்துவிடும். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், இப்பொழுது சர்க்கார் அனுமதித்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, தொழிற் சங்கங்கள் அனுமதித்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்ற நிலைமைதான் உண்டாகும். ஆனால், நாம் உத்தேசித்திருந்த சட்டத்தில், தானாகவே தொழிலாளி தனக்கு ஏதாவது வேலையிலிருந்து நீக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அதைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு நேரடியாக கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான கருத்து ஒற்றுமையும் ஏற்படவில்லை. ராஜ்ய சர்க்கார் இதை ஒரு முறை நம்முடைய ராஜ்ய ஆலோசனை போர்டில் வைத்து விவாதம் செய்து பார்த்தது. அதில் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை.

24th February 1961] [Sri R. Venkataraman]

அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரும் இதை இந்தியன் லேபர் கான்ப்ரென்ஸ் என்கிற முக்கூட்டு மகாநாட்டிலே விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையிலே இந்த ஷரத்துக்களை நாம் அகில இந்திய முக்கூட்டுத் தொழிலாளர் மகாநாட்டிலே வைத்து விவாதம் செய்தோம். அந்த மகாநாடு சென்னையில் தான் நடந்தது. அந்த விவாதத்தில்கூட ஒருவிதமான நல்ல ஒற்றுமையும் ஏற்படவில்லை. இரண்டு தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. அவைகூட சற்று மாறுபட்ட கருத்துடன் தான் ஏற்றுக்கொண்டன. அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் இதை முழுதும் வரவேற்று, அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தெரிவித்தது. ஆனால், ஹிந்து மஸ்தூர் சபா தொழிற் சங்கம், தொழிலாளிகளுக்குத் தனி உரிமை கொடுக்கக்கூடாது, தொழிற் சங்கம் மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஷரத்து போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், 'இது அவசியம் இல்லை, இது வைப்பதன் மூலமாக நம்முடைய தொழிற் சங்க இயக்கம் பலவினமாகப் போய்விடும்' என்று சொல்லியது. முதலாளிகளும், 'இது அவசியம் இல்லை, இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலேயே சர்க்கார் போதுமான பாதுகாப்பு அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். தொழிற் சட்டங்கள் செய்கின்ற நோத்தில் நாம் 'கன்வென்ஷன்' ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, கூடுமானவரை முக்கூட்டு மகாநாடுகளிலே விவாதித்து அங்கு ஒரு பொதுவான அபிப்பிராயம் சேகரித்து, அதன் பின்புதான் சட்டங்களைச் செய்வது என்ற நல்ல முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்தமுடிவின் படி 1950-லிருந்து இந்தியன் லேபர் கான்ப்ரென்ஸிலே பெருவாரியாக பல சட்டங்களைப்பற்றி விவாதித்தோ அல்லது பிரத்தியேகமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இன்டஸ்ட்ரியல் கமிட்டிகளில் விவாதித்தோ சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஏகோபித்த முடிவு இருந்தால்தான் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. அம்மாதிரி அபிப்பிராயம் இல்லை. ஆனால், பொதுவாக, தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும், முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்பது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் லட்சியமாகும். அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இப்பொழுது இந்த மசோதாவுக்குப் போதுமான அளவு ஆதரவு, கருத்து ஒற்றுமை எல்லோரிடத்திலும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயப்படி, இவ்விதமான சட்டம் முதலாளிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்பதுதான். ஆனால், என்னுடைய தனி அபிப்பிராயத்தை வைத்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் தான் மற்ற தொழிற் சங்கங்கள், முக்கூட்டு மகாநாட்டில் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் கலந்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்து பின்பு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டுவராமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். . .

[Sri R. Venkataraman] 124th February 1961

இதற்கிடையில் ஹைகோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பு ஒன்று ஏற்பட்டதன் காரணமாக தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தொழிலாளர்களை நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வேலையிலிருந்து எடுத்துவிடலாம் என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு முன்னால் கொடுத்த டீப்ரீம் கோர்ட்டு, பெடரல் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளுக்கு முரணாக இருந்தால், அந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் அப்பீல் செய்த பிறகு, முதலில் கொடுத்த ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பானது 'ஸெட் அஸைட்' செய்யப்பட்டு விட்டது. அவ்வாறு பரிசீலித்து மீண்டும் வேலைக்கு வைக்கக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது என்று அப்பெல்ஸெட் கோர்ட்டு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால் ஓரளவு பழைய நிலைமை மீண்டும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு முற்றிலும் இல்லை என்ற நிலைமை இல்லை. பாதி அளவுக்காவது பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பாதுகாப்பின் படிதான் நாம் இன்றைக்குப் பல கேஸ்களை கோர்ட்டுகளுக்கு அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த நிலைமையில் நாம் முக்கூட்டு மகாதாடு மீண்டும் கூட்டி, இதில் எல்லாத் தரப்பினுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டு, கூடுமானவரை எல்லோருடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால், இப்பொழுது இந்த மசோதாவை நாம், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இல்லாமலிருக்கின்றபோது, நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வாபஸ் பெறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீண்டும் சர்க்கார் இதை ஸ்டேட் ஆலோசனை போர்டு முன்வைத்துக் கொண்டுவந்து விவாதிக்கும். அதில் திரு. கல்யாணசுந்தரம், திரு. சின்னதுரை போன்றவர்கள் ஒத்துழைத்து, தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் ஒரு தல்ல ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் வரும்படியாகச் செய்து ராஜ்ய சர்க்காரைப் பலப்படுத்தினால் சர்க்கார் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்தவிதமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், மூன்று தரப்பினரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அர்த்தப்படும் படியாகச் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களிடையே ஒருமனப்பட்ட அபிப்பிராயம் வந்தால், இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவருவதற்கு முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் சொன்ன காரணங்களில் ஒன்று, தொழிற் சங்கங்
களில் ஒன்று இதை ஆதரிக்கவில்லை, அகில இந்திய தொழிற்
சங்கக் காங்கிரஸ் இதை ஏற்றுக்கொண்டது. ஹிந்து மஸ்தூர்
சபாவும் ஏற்றுக்கொண்டது என்பது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்திய தேசிய
தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் இதை ஆதரிக்கவில்லை. இம்மாதிரி
சட்டம் வந்தால் தொழிலாளர்கள் நேரடியாக லேபர் கோர்ட்
டுக்குப் போய்விடுவார்கள், ஆகையால் கூடாது என்ற கருத்
தைச் சொன்னார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதுதான் முக்கியமான
காரணமா ஒத்திப் போட்டதற்கு? முதலாளிகள் எதிர்ப்பு
எப்போதும் இருக்கும். முதலாளிகள் வரவேற்பார்கள் என்று
நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெற்றுத்
தான் ஆகவேண்டுமா? இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ்
னுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றுச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது எல்லா
வற்றையும் ஸ்டேட் ஆலோசனை போர்டில் விவாதித்தோம். அதன்
முடிவு எப்படியிருக்கும் என்று இப்பொழுதே சொல்வதற்கில்லை.
கருத்து ஒற்றுமை இல்லாத நேரத்தில், 'ஒற்றுமை ஏற்பட்டால்
என்ன செய்வது?' என்று 'ஹைபோதடிகல்'-ஆகக் கேட்கும்
கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. கனம் திரு. கல்யாண
சுந்தரம் அவர்கள் சொல்வது முற்றிலும் சரியல்ல. இந்திய தேசிய
தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கவில்லை. ஹிந்து மஸ்தூர்
சபாவும் இப்படியே இருக்கும் நிலைமையில் வரவேற்கவில்லை.
தொழிற் சங்கம் மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டும் என்று மாற்றி
யமைக்கக் கோரியது. ஆகையால்தான், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்
இல்லாத காரணத்தால், அதைப்பற்றி சர்க்கார் இன்னும் பரி
சீலனை செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. அதை
மீண்டும் ராஜ்ய போர்டில் வைத்து யோசனை செய்யலாம் என்று
சபை முன்வைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இப்
பொழுது இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இயலாமலிருக்
கிறது. ஆகவே, இதை வாபஸ் பெறும்படியாக கனம் அங்கத்தினர்
அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதை வோட்டுக்குவிட்டு
நிராகரிக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. இதை
நிறைவேற்றுவதானால் ஏகோபித்து நிறைவேற்ற வேண்டும்
என்பது என் நோக்கம். ஆகவே இதை வோட்டுக்கு விட சம்ம
திக்காது வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The motion was by leave withdrawn.

[24th February 1961]

B. Resolutions.(1) RENAMING MADRAS STATE AS "TAMILNAD"—*cont.*

DEPUTY SPEAKER: The discussion on this resolution will continue now.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே

SRI M. KALYANASUNDARAM: On a point of order, Sir. சென்றமுறை இந்த விவாதம் வந்தபோது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இத்தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒன்று வாபஸ் வாங்கவேண்டும். அல்லது ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று சொன்னார். இப்போது இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அப்போதுள்ள தடைகள் இப்போது இல்லை, அப்போதுள்ள பிரச்சனை இப்போது இல்லை என்று அவர் கருதுகிறார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I do not know how Sri M. Kalyanasundaram could object when it has been included in the agenda.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நாளியத்திற்குத் 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரிடுவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஏற்கனவே பிரேரணை செய்து அதன்மீது இப்படி பெயர் மாற்றம் செய்வதற்குரிய காரணங்களையும் அதற்கான சந்தர்ப்பம் எப்படி பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறித்தும் ஓரளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிற்பாடு நான்கைந்து மாதங்கள் கழிந்துவிட்டன.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அரசாங்கம் இந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குரிய அறிவிப்புகளைச் செய்திருப்பார்களேயானால் பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார்கள். அதற்குப் பதிலாக இந்தத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட முறையிலேகூட சர்க்கார் தரப்பில் இருந்து அறிவிப்புகள் ஆங்காங்கு பொதுக்கூட்டங்களின் வாயிலாக எழுந்தது. அது மிகவும் வருந்துவதற்குரிய விஷயம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் அத்தீர்மானம் விவாதத்திற்கு வந்த பிற்பாடு, தமிழகக் கழகம் இதுபற்றிய ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்கி, சாத்வீகமான முறையில் அக்கிளர்ச்சிகளை ஆங்காங்கு நடத்தி வருகிறது. நல்ல வேளையாக அந்தப் போராட்டம் இப்போது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் போராட்டத்தை நிறுத்துவதற்கு ஏற்ற முறை

24th February 1961] [Sri P. S. Chinnadurai]

யில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல நம்பிக்கை ஊட்டியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ. சி. சுப்ரமணியம்.— அப்படி ஊக்க வேண்டாம்) கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி ஊக்க வேண்டாம் என்கிறார்கள். ஒருகால் அதைத் தம்முடைய வாயிலாக ஜூண்டு மணி நேரத்திலே இங்கேயே சொல்லப் போவதனால் மற்றவர்கள் ஏன் ஊக்க வேண்டும், தாமே முதலில் சொல்லியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சொல்வார்களானால் என்னுடைய ஊகம் தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளவும் நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ் நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்பது பெரும்பாலான மக்களுடைய அபிப்பிராயம் என்பதில் துனிக்கடச் சந்தேகம் இல்லை. எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய அபிப்பிராயமும் அது. பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இக்கருத்துக்குச் சாதகமாக பலவிடங்களில் இத்தீர்மானத்தை அடத்தடுத்து நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரிட வேண்டுமென்று வெளிப்படையாகப் பத்திரிகையில் வராதுபோனாலும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று இந்த மாநில கிளை ஸ்தாபனத்திற்கு நாமகரணம் அந்தக் காலத்திலேயே சூட்டியிருப்பது அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனத்தைக் காட்டுகிறது என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆகையால் ஆளுகிற காங்கிரஸ் கட்சி உட்பட எல்லாக் கட்சிகளும், பல்வேறு பஞ்சாயத்துகளும், நகராட்சி மற்றங்களும், சென்னை நகர மற்றங்களும், தமிழ் புலவர்களும், மற்றவர்களும் எல்லோருமே 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரிடவேண்டும் என்ற கருத்தை ஒப்புக் கொண்டு ஆங்காங்கே வலியுறுத்தி வருகின்றனர். ஆகவே இனியும் பெயர் மாற்றாது காலதாமதம் செய்வது சரியாக இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியிருக்க இதற்குத் 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் எப்போதுமே இருந்ததில்லை என்று சொல்லி சிலர் வாதிட முயற்சிக்கின்றதைப் பார்க்கிறேன். 'தமிழ் நாடு' என்றால் பாண்டிய நாடுதான் என்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எப்படி இருந்த போதிலும் சோநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு, கொங்குநாடு, தொண்டைநாடு என்று பல நாடுகள் அக்காலத்தில் இருந்தாலும் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலேயே இருந்திருக்கின்றன. அந்நாடுகள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டின் பகுதிகளாகத்தான் இருந்திருக்கின்றன என்பதில் ஐயம் இல்லை. இவையெல்லாம் ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைத்து நான் எடுத்துக்கூறுவதாக எண்ணினால் தவறு. எல்லாம் தெரிந்ததுதான். தெரியாததே இல்லை. ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக மறந்துவிட்டார்கள். மறந்து இருப்பதை நினைவுபடுத்தினால் அதற்காகப் பாராட்டுத் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக எடுத்துக் கூறுபவர்கள் மீது கோபப்படுவது முறையாகாது, சரியாகாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது அவர்களுடைய நினைவில் இருந்து தப்பியதன் காரணமாக நாம் எடுத்துக் கூறும்போது இப்படிப்பட்ட

[Sri P. S. Chinnadurai] [24th February 1961]

பெயர் வரலாற்றிலேயே இல்லை, இலக்கியத்திலேயே இல்லை என்று கூறி ஒரு ஆத்திரம் அடைவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு ஏற்றதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் :—ராஜ்யம் அந்த மாதிரி தனியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். இலக்கியத்தில் இல்லையென்று சொல்லவில்லை) அதுவும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இலக்கியத்திலே தமிழ்நாடு என்ற சொல் கிடையாது என்று பேசியதாகப் பத்திரிகையில் மிக விரிவாக வந்தபோது எனக்கே சந்தேகம் வந்துவிட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்களா அப்படிச் சொன்னார்கள்? அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்களா? அல்லது பத்திரிகை நிருபர்கள் அவர் கருத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு அப்படி எழுதிவிட்டார்களா? அல்லது பத்திரிகை நிருபர்கள் சரியாக எழுதியிருப்பதாகவே வைத்துக் கொண்டாலும் பத்திரிகாலயத்தில் இத்தகைய தவறுதலை ஏற்படுத்திவிட்டார்களா என்றெல்லாம் நான் ஐயப்பட்டேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சபைக்கு இன்று வருவார்கள் என நினைக்கிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் சார்பாக பதில் அளிக்க இருக்கிற கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களாவது கனம் முதல் அமைச்சர் அப்படிச் சொன்னாரா இல்லையா என்பதை விளக்கவேண்டும். அதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் உண்மையில் அப்படிச் சொல்லியிருப்பாரானால் நான் அவர்களுக்கு என்ன சொல்ல? கோவைக் கம்பன் என்ற பெயர் பெற்ற கனம் கருத்திரும்மன் அவர்களைத் தன் கட்சிக் கொடா வாசக வைத்திருக்கிற கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருப்பார் என்று எப்படி எதிர்பார்த்தலாம்? கம்ப ராமாயணத்தில் அதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன என்று கோயம்புத்தூர் கம்பன் நிச்சயமாக எடுத்துரைக்க தவற மாட்டார்.

அது போக மற்றும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பரிப்பாடல், பதிற்றுப்பத்திலும் அதற்கான சான்றுகள் இருக்கின்றன என்று ஆணித்தரமாக தகுந்த முறையிலே அய்வுறை கொடுக்க கனம் குழந்தை அம்மான் அக்கட்கியிலே இருக்கிற போது நான் அந்த புல்தகங்களைத் தேடி அலைந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து எந்தப் பாடலிலே எந்த வரியிலே அவைகள் வந்திருக்கின்றன என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேலும், கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். பண்டிதராகிய அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் நினைவுப்படுத்துவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் இலக்கியத்திலே இதற்கு சான்றுகள் கிடையாது என்று இனியேனும் சர்க்கார் தரப்பிலே இருந்து யாரும் சொல்ல முன்வரக் கூடாது என்பதுதான் நான் மிகுந்த பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்வது.

தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதானது உணர்ச்சியைப் பொறுத்த விஷயம் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணங்கள் எவையாக இருந்தபோதிலும் உணர்ச்சிக்கு அதிக

24th February 1961] [Sri P. S. Chinnadurai]

முக்கியத்துவம் அளிக்க இந்தச் சபையின் அங்கத்தினரும் சர்க்காரும் தயங்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். பிரிட்டிஷ் அரசியார் சென்னைக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் வந்த காலத்திலே ராஜாஜி மண்டபத்தில் அளித்த வரவேற்பில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தகுந்த இடத்தை ஒதுக்கவில்லை என்ற அளவிற்கு தங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் நிலையில் 10 நிமிஷம் சபைக்கு வராமலே இருந்து தங்களுடைய வருத்த உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியதை கண்கூடாகக் கண்டோம். அவர்களுடைய தராதரங்களைக் குறித்து நான் இங்கு ஆராய விரும்பாது போனாலும் அந்த உணர்ச்சியை நான் மதிக்கிறேன். அவர்களுக்கு உரிய இடத்தை அளிக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணம் எதுவாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தங்களுடைய வருத்த உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியதை வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நிகழாமல் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த ஒரு பிரச்சனைக்கே கனம் அங்கத்தினருக்கு இவ்வளவு உணர்ச்சி இருக்குமானால் அந்த வருத்த உணர்ச்சியே இவ்வளவு கடுமையாக உடனடியாக வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற அளவிற்கு உணர்ச்சி இருக்குமானால் சென்னைக்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்காவிட்டால் எவ்வளவு கடுமையான வருத்த உணர்ச்சி இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேளாங்குடாக்கர்கள் காலத்தில் தமிழ் மாநிலத்திற்கு 'தமிழ்நாடு' அல்லது 'தமிழகம்' என்ற பெயராலே அழைக்கப்படுவதற்கு உரிய ஏற்பாடுகள் அவர்கள் செய்யத் தவறிய காலத்தில் தமிழ்நாடு தவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. வேறு வழி இல்லாமல். ஆனால் நம்முடைய ஆட்சி நடக்கும்போது சொந்த மக்கள் ஆட்சி நடக்கும்போது தங்களுடைய மக்கள் தன்னை சரியான பெயரிட்டு அழைக்காமல் இருப்பார்களானால் அழைக்கத் தவறுவார்களானால், அழைக்க மறுப்பார்களானால் தமிழ் அன்னையினுடைய வருத்த உணர்ச்சி எவ்வளவு கடுமையானதாக எவ்வளவு வருத்தம் உடையதாக இருக்கும் என்பதை சற்றே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் எல்லோரும் இதில் முனைவார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. இனியும் தாமதப்படுத்துவது சரியல்ல.

'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் குறிக்கீடு வதாக இல்லை என்று மத்திய சர்க்கார் மந்திரி திரு ஏ. கெ. சென் அறிவித்திருக்கிறார்கள். 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட்ட உடனே தனியாகத் தமிழ்நாட்டை பிரித்துக்கொண்டுப் போய்விடுவார்கள் என்று அப்படி எண்ணுவதற்கு ஆக்கம் அளித்துவிடுமோ என்ற பயம் எவருக்காவது இருக்குமானால் அந்த பயத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயரிட்ட உடனே மாநிலத்தை பிரித்துக்கொண்டு போய் விடக் கூடிய அளவிற்கு அங்கே மக்கள் தயாராக இல்லை. அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பாரதத்திலிருந்து பிரிந்து போக தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் தயாராக இல்லை என்று இந்தச் சபை

[Sri P. S. Chinna durai] [24th February 1961]

யில் நான் மறுபடியும் உறுதியாக எடுத்துக்கூறி 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடுவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்றும் அதை சர்ச்சைக்கு உரியதாக ஆக்கக்கூடாது. கட்சி பிரச்சனையாக ஆக்கக்கூடாது, யார் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்கக்கூடாது என்றும் "எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அழகு" (குறுக்கீடு) அறிவு என்று சொன்னால் கொஞ்சம் கடுமைபாக இருக்கும் என்பதற்காக அதை மாற்றி அதுதான் அழகு ஆன்றோர்க்கென்று குறிப்பிட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு மிகுந்த பொறுப்பு உண்டு. அந்தப் பொறுப்பு சரிவர அவர்கள் நிறைவேற்றுவதை தமிழ்நாடு இன்றைக்குக் காணட்டும். பாரதம் இன்றைக்கு அதைப் பார்க்கட்டும் என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் பிரேரேபித்த தீர்மானத்தை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இத்தகைய தீர்மானம் ஒன்றை பிரேரேபிக்க வேண்டியதும், இதை ஒட்டுக்கு விட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது ஒன்று என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை அரசாங்கமே . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு பின்னால் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு அதிக பொறுப்பு. அவர்களே இந்த முடிவு எடுத்து அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறி இருப்பார்களானால் இதைப்பற்றி சில கட்சிகள் கிளர்ச்சி செய்யவும், மக்களிடத்திலே அதிருப்தியும் அதற்கெல்லாம் சந்தர்ப்பமே இல்லாமல் போய் இருக்கமுடியும் என்று மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரே கூறியிருக்கும் பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. அரசியல் சட்டத்தை திருத்தவேண்டுமென்று பார்லிமெண்டில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். உத்தியோகப் மசோதா ஒன்றுகூட பிரசுரிக்கப்பட்டது என்பதை சமீபத்தில் அறிந்தோம். இதற்கெல்லாம் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் இது சென்னை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு இதைத் திருத்த வேண்டுமென்றால் சென்னை அரசாங்கமும், சென்னை மக்களும் திருத்திக்கொள்ளட்டும் இதற்கு நாங்கள் குறுக்கே நிற்க இஷ்டப்படவில்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள். சிக்கல் நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடத்திலேதான் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இந்தத் தீர்மானத்

24th February 1961]

[Sri M. Kalyanasundaram]

திற்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதை அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் சின்னதுரை, கல்யாணசுந்தரம் இவர்கள் அல்ல. அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்கள் இத்தகைய தீர்மானம் வருவதற்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கும் காரணம் என்பதை அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அப்படி தமிழ்நாட்டில் 1956-ம் வருஷத்திலிருந்து இதற்கான கிளர்ச்சிகள் இருந்திருக்கின்றன. அங்கங்கே எல்லா கட்சிகளும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சியின் பேரில் சொல்லாவிட்டாலும் தனிப்பட்ட முறையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை நியாயமான கோரிக்கை என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இந்த சபையில் கூட கட்சி கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இந்தத் தீர்மானத்தின்கீழ் சுதந்திரமாக வோட்டு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் உரிமை அளிப்பாரா? நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் என்பதில் யாதோரு ஆட்சேபனையும் இல்லை. மந்திரிகள் ஆட்சேபிக்கலாம்—இன்றைக்கு என்ன காரணம் இருந்ததோ அது என்னால் சொல்ல முடியாது—ராஜ்ய புனரமைப்புக்குக் காரணமாக அமைச்சர்கள் இதை ஆட்சேபிப்பதற்குக் காரணம் இருந்திருக்கலாம். அப்போது ஒரு சிலர் மிச்சம் இருக்கும் ராஜ்யத்திற்கு மெட்ராஸ் என்று பெயரிடக்கூடாது என்று ஆட்சேபிப்பதற்காக அப்படிச் செய்திருக்கலாம். இது போட்டியின் காரணமாக இருக்கலாம். 1956-ம் ஆண்டில் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து மொழி அடிப்படையிலே ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அநேகமாக இன்று தேசம் பூராவும் மொழியின் அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் அமைந்து விட்டன என்று நாம் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

மகாராஷ்டிரம், குஜராத்தி பிரிந்த பிறகு அநேகமாக எல்லாம் பிரிந்துவிட்டன என்று நாம் நிச்சயமாக சொல்லலாம். மஹாராஷ்டிரமும், குஜராத்தும் கூட பிரிந்துவிட்டன. இன்னும் சில பகுதிகளில் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இனமும், மொழியும் மிக நுட்பமான பிரச்சனைகள். அது சம்பந்தமாக அதிருப்தி வளர நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. வேறு காரணங்களுக்காக அதிருப்தி இருப்பதை பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்களிடையே தவறான எண்ணத்தையும், அதிருப்தியையும், கிளர்ச்சிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை வட இந்தியாவில் நடக்கும் சில நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். பெயர் மாற்றம் என்பது ரொம்ப சாதாரண விஷயம். அதற்கு செலவு எதுவும் இல்லை. அதில் தவறும் இல்லை. ஆகவே, ஏன் இதில் இவ்வளவு பிடிவாதமாகியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்கூட இன்று காலை இல் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்தினார்கள். எல்லா சம்பந்தமாக

10-30
a.m.

[Sri M. Kalyanasundaram]

[24th February 1961]

புதிதாக எந்த கோரிக்கையையும் நாம் போடப்போவதில்லை, வேறு யார் அந்தக் கோரிக்கையை வைத்தாலும் அதை அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்றும் கூறினார்கள். அதோடு எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. இதற்கு முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள், எல்லை சம்பந்தமாக இனி எந்தவித கிளர்ச்சியையும் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று. இது அப்பேர்ப்பட்ட கிளர்ச்சியும் அல்ல. எல்லை சம்பந்தமான எந்தவித கிளர்ச்சியும் இனி இருப்பது நியாயமானதல்ல. இந்தியா ஒன்று, நாம் இந்தியர்கள் ஒன்று என்ற எண்ணம் பிரதானமாகயிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயே 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். தமிழ்நாடு என்பது தனி நாடு, அது தனியாக பிரிந்து போக வேண்டும் என்று யாராவது சொன்னால் அப்பேர்ப்பட்ட கோரிக்கை அக்கிரமமானது, என்பது என் அபிப்பிராயம், அதுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அபிப்பிராயமும். தனியாக பிரிந்து போகவேண்டும் என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கவில்லை. தனியாகப் போவது தமிழ் நாட்டிற்கு நன்மை பயக்காது, அது பெரிய தீங்கைத்தான் இழைக்கும், கடலிற்கு அப்பாலிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு இத்தகைய போக்கு பெரிய ஆபத்தைத்தான் உண்டாக்கும், அப்படிச் சொல்பவர்கள் பொறுப்பற்றவர்களாகத்தான், பொறுப்பற்ற தமிழர்களாகத்தான் இருக்க முடியும் தவிர பொறுப்புள்ள தமிழர்களாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் மீது அக்கரையுள்ளவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து. தமிழ்நாடு என்று பெயரிடுவது நியாயமான கோரிக்கை, அப்படி தமிழ் நாடு என்று பெயரிடாததால் அது தீய சக்திகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள அமைச்சர்களிடையேகூட இதுபற்றி, இதிலுள்ள வித்தியாசத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாமல் ஒரு குழப்பமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடுவதால் வேறு எந்த ராஜ்யத்தோடும் அல்லது எந்த நாட்டோடும் ஒருவித சிக்கலும் ஏற்படுத்தாத பிரச்சனை. அதே சமயத்தில் அது ஒற்றுமையை வளர்க்கும் பிரச்சனையுமாகும். ஆகவே, இது அவசிய அவசரமுமாகும். இத்தகைய சிறிய பிரச்சனையை வைத்துக்கொண்டு ஏன் நாட்டில் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற விடவேண்டும். 1956-ல் பழைய சட்டசபை முன்பு ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதா விவாதத்தில் இருக்கும் சமயத்தில்கூட இதற்குள்ள திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் வினாயகம் அவர்கள் பேரில் அந்தத் திருத்தம் இருந்தது, அப்பொழுது அவர்கள் எதிர்கட்சியில் இருந்தார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் பேரிலும் இதுபற்றி ஒரு திருத்தம் இருந்தது. அதை ஆவலோடு ஆதரித்தார்கள் கனம் வினாயகம் அவர்கள். அப்பொழுதுள்ள ப்ரொஸீடிங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும், கனம் வினாயகம் அவர்கள் அந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து ஓட்டு அளித்திருப்பதை. அதே சமயத்தில் 1957-ல் கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது விவாதம் நடந்த

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

சமயத்தில் பழனிச்சாமி அவர்கள் பேரில் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்து வோட்டு அளித்தார்கள் வினாயகம் அவர்கள், கட்சி மாறியதின் காரணமாக, கட்சி மாறுபாட்டின் காரணமாக, இந்த விபரீதத்தையும் பார்க்கலாம். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையல்ல.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கட்சி மாறுவது கனம் வினாயகத்தின் தனி உரிமை என்பது போல் பேசக்கூடாது. பலர் அந்த உரிமையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடும் கோரிக்கை 1956-ம் ஆண்டுக்கு பிறகு நியாயம். 1956-க்கு முன்னர்கூட கேட்டோம் என்று கூறலாம். அப்படியிருந்தால் அது அக்கிரமான கோரிக்கை. 1956-க்கு முன் மலையாளம் கன்னடம் பேசுகிறவர்கள் நம் சட்டசபையில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது தமிழ்நாடு என்று பெயரிடவேண்டுமென்று சொல்வது மற்றவர்களின் உணர்ச்சியை அவமதிப்பதாகும். 1956-க்கு முன்பு நமது ராஜ்யத்திற்கு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் அது இன, மொழி வெறியின் காரணமாக சொல்லப்பட்டது என்று ஆகும். 1956-க்குப் பிறகு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் இடவேண்டுமென்று சொல்வதை மறுப்பது அக்கிரமமாகும். 1956-க்குப் பிறகு என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது? தமிழ் பேசும் பெரும் பகுதி தமிழ் நாட்டில் வந்து விட்டது. ஒரு சில பகுதிகள் அங்கும் இங்கும் இருக்கலாம், நம் ராஜ்யத்தில் கன்னடம், தெலுங்கு பேசுகிறவர்கள் இருப்பதைப் போன்று. தமிழ்நாட்டின் எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டது, அதுவும் படாஸ்கர் அவார்ட்டுக்கு பிற்பாடு வேறு சில இடங்கள் வந்து தமிழ்நாட்டின் எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது. நம் எல்லை இதுதான். அப்படி தகராறுக்கு இடமில்லாமல் எல்லை 'நிர்ணயித்த பிற்பாடு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடாமல் இருப்பதற்கு நியாயமான காரணம் எதுவும் காட்ட முடியாது. சம்பந்தமில்லாத காரணங்களைக் கூறுகிறார்கள் அமைச்சர்கள். அதுதான் ஆச்சரியம். அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து என்ன பதில் சொல்லப்போகிறார்களோ? இதற்கு முன் சொன்ன பதில் கள் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. பல கூட்டங்களில் பேசுகையில் தங்களுக்கு சாதகமான அபிப்பிராயத்தைத் திரட்ட முயற்சித் திருக்கிறார்கள், பலஹிமான முயற்சி. தமிழ் இலக்கில் யத்தில் தமிழ் ராஜ்யம் என்று இருந்திருக்கிறதா என்று கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் திருத்தமாக கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ் ராஜ்யம் என்று இருந்ததில்லை என்று சொன்னதாக புத்திரிகையில் பார்த்தேன். தமிழ் ராஜ்யம் பல ராஜ்யங்களாக இருந்திருக்கலாம். பாண்டிய ராஜ்யம், சோழ ராஜ்யம் எல்லாம் தமிழ் ராஜ்யங்கள்தான். வெள்ளைக்காரன் வருவதற்கு முன்பு இந்தியா ஒரே நாடாக இருந்ததே கிடையாது என்று தான் பிரிவினையைக் கோரக் கூடியவர்கள் இன்னும் 'சொல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

கிறார்கள். குமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் ஒரே ஆட்சியின்கீழ் கொண்டு வந்தது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப் பிறகுதானே தவிர அதற்கு முன் பல பிரிவுகளாக இருந்தன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்கள்கூட கொண்டு வரவில்லை, சர்தார் பட்டேல்தான் கொண்டு வந்தார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ள ஆட்சேபணையில்லை. தேசிய இயக்கம்தான் அந்த ஒன்று மையைக் கொண்டு வந்தது, என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற கோஷம் வந்ததே, அதுதான் இந்தியா பூராவும் ஒன்று என்ற உணர்வை வளர்த்தது என்று கூறினால் அது இன்னும் பொருத்தமாகயிருக்கும். அந்த மனப்பான்மைதான் இன்னும் இருக்கவேண்டும். ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று சுதந்திரமாக வாழவேண்டுமென்றும், மக்கள் சுபீட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்றும், கலாசாரத் துறையிலும் அடிமையாக இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு ஒன்றாக இருந்து விடுதலை பெற்றோம். பிளவு சக்திகள் தலை தூக்க நாம் இடம் அளிக்கக் கூடாது. காந்திஜி எழுதியதை நான் நிதியமைச்சர் அவர்களின் ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"My plea is for banishing English as a cultural language of India The rich English language will ever retain its natural place as an international speech of commerce and diplomacy"—*Harijan*, dated 21st September 1947.

சுதந்திரம் அடைந்து பிறகு எழுதியிருக்கிறார்கள், ஹரிஜனில் 21-9-1947-ல் கலாசாரத் துறையில் சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தை கலாசாரத் துறையிலிருந்து அகற்றவேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எப்படி அரசியல் துறையிலிருந்து அகற்றி னோமோ அப்படி கலாசாரத் துறையிலிருந்து ஆங்கிலத்தையும் அகற்றவேண்டுமென்று காந்திஜி 1947 செப்டம்பரில் ஹரிஜனில் அழுத்தத்திருத்தமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். விடுதலை அடைந்த பிறகு நமக்கு பல லட்சியங்கள் உண்டு. விடுதலையோடு நமது லட்சியங்கள் முடிவடைந்து விடவில்லை. நமது லட்சியங்களுக்கு அந்நிய ஆதிக்கம் முட்டுக்கட்டையாகயிருந்ததால் அதை எதிர்த்தோம். மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் அமைய வேண்டும், அநேகமாக அந்த லட்சியம் பூர்த்தியாகி விட்டது. தமிழ்நாட்டில் இப்படிப் பெயரிடுவதை ஆட்சேபிப்பதற்கு ஒரு காரணமும் கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், தமிழ்மொழியை போதனா மொழியாக்கி, அதை ஆட்சி மொழியாக்கி தமிழ் மொழிக்கு உரிய இடத்தை கொடுத்து விட்டு பிறகு தமிழ்நாடு என்று பெயரிட்டால் போதும் என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுப்பதற்கு இந்த சபையில் யார் அவர்கள் கையைப். பிடித்தார்கள்? இந்த சபையில் இதற்கு ஆதரவு

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொடுக்கப்பட்டது, அதை எதிர்க்கட்சியினர் வலுவாக ஆதரிக்கிறார்கள். வெளியில் வேண்டுமானால் சிலர் ஆட்சேபிக்கலாம். ஆங்கிலத்தை கலாசாரத் துறையிலிருந்து அகற்றவேண்டுமென்று காந்திஜி எழுதியிருப்பதை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் படிக்க வேண்டும். தேர்தல் சமயத்தில் மட்டும் காந்திஜியை ரூபகப் படுத்திக் கொள்ளாமல் ஒவ்வொரு பிரச்சனை வரும்போதும் அவர்களை ரூபகத்தில் கொண்டு நடந்தால் நாட்டிற்கு நன்மையளிக்கும் அது, என்பதை இன்று காங்கிரஸை ஆதரிப்பவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தைப் பற்றி யோசித்துத் தான் அவர்கள் மொழிபற்றி எழுதினார்கள். ஆகவே தமிழ் மொழிக்குரிய இடம் கொடுக்கவேண்டும், துரிதமாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த சபையைப் பொறுத்த வரையில் எப்போதும் அதை ஆதரித்துத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுப்பது வரைக்கும் ஒத்திபோட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இரண்டாவதாக, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை இப்போது அவசரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதை விட்டு விட்டாலும் நாட்டில் அவசரமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் என்ன எடுத்துக்கொண்டது, விளைவாகிகள் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், விவசாயிகளுக்கு பலன் தரக்கூடிய பல சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் எங்கே அவசரமாக எடுக்கப்படுகின்றன? ஆகவே இந்த தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதினால் வேறு எந்த அவசரமான காரியங்களுக்கும் முட்டுகட்டை ஏற்பட்டுவிடாது. சர்க்கார் வேண்டுமென்றே இதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டாம், கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கட்டும், வேறு பல கிளர்ச்சிகளிலிருந்து எதிர்க்கட்சிகளுடைய கவனம் திரும்பட்டும், அதன் காரணமாக பொதுமக்களுடைய அதிகருப்தியை இந்தத் துறையில் திருப்பி விடலாம் என்று நினைத்துத்தான் இந்த சர்க்கார் காலதாமதப்படுத்துகிறதோ என்கூட நான் சந்தேகப்படுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலிலிருந்து புரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்னவென்றால், வேறு எவ்வளவோ அவசரமான பிரச்சனைகள் இருப்பது போலவும், இது அவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனை அல்ல என்ற அடிப்படையில் பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் நமது நாட்டுக்கு வந்துவிட்டால் நாட்டிலுள்ள பஞ்சம், பட்டினி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இவைகள் எல்லாம் போய்விடும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. 'தமிழ் நாடு' என்று பெயரிட்டால் தமிழ் மக்கள் தாங்களும் தங்களது சொந்த மொழியிலேயே தங்களுடைய நாட்டினுடைய பெயரை வைத்திருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சியோடு இருப்பார்கள். தமிழ் மக்கள் இந்திய யூனியனில் தாங்களும் சுய அந்தஸ்தோடு இருப்பதற்கு மட்ராஸ் என்று இருப்பது சரியல்ல. அரசியல் சட்டத்தில் மட்ராஸ் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அதன்பிறகு மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களும் பிரிந்தன. கேரளம் என்று பிரிக்கப்பட்டது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

ஆந்திரம், வங்காளம், ஒரிசா அதன் பிறகு பம்பாய் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு மகாராஷ்டிரம், குஜராத் என்றெல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு இப்போது அந்த பெயரிலேயே வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் மட்ராஸ் என்பது எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தின் தலைநகரின் பெயர் மட்ராஸ் என்று இருந்தது, அதை தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சட்டசபையில்கூட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள், மட்ராஸ் என்றால் உலகம் பூராவும் தெரியும், தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் வெளிநாட்டில், இந்தியாவில் எங்கிருக்கின்றது என்று கேட்பார்கள், என்று சொன்னார்கள். அடிக்கடி வெளிநாடுகளில் சென்று கொண்டிருக்கும் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், "மகாராஷ்டிரம் என்பது இந்தியாவில் எங்கேயிருக்கிறது என்று வெளிநாட்டில் கேட்டார்கள்" என்று சொன்னார்கள். அதற்காக சென்னை என்கிற பெயரை தமிழ்நாட்டின் தலைநகரத்திற்கு இருக்கட்டும், அதை யாரும் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. மெட்ராஸ் என்பதுதான் உலகத்தில் பிரபல்யமாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த பெயரையே சென்னை நகரத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைப்பதினால் வெளிநாடுகளில் எங்கேயிருக்கிறது என்பது தெரியாமல் போகும் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், மாறுதல் ஏற்பட்டால் எந்த இடத்திலுமே கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும். நயா பைசா கொண்டு வந்தோம், இப்போது கிலோ மீட்டர்கள், கிலோ கிராம் முறைகளை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் பொது ஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கலாம், அதற்காக நல்ல மாறுதல்களை வேண்டாம் என்று சொல்லமாட்டார்கள், ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் இருந்தால் அந்த முட்டுக்கட்டைகளை கொஞ்சம் போக்கியாகத்தான் வேண்டும். அன்றைக்கு நமது இந்திய தேசத்திற்கு பெயரிடும் போது அன்றைக்கு கேபினட்டில் முடிவு செய்த போது முஸ்லீம் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்தியா என்று பெயரிடக்கூடாது, பாரதம் என்றுதான் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். அன்றைக்கு ஆந்திரத் தலைவர்கள்கூட சென்னையைப் பற்றி குறுகிய மனப்பான்மையுடன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். முஸ்லீம் தலைவர்கள் பாரதம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதின் பேரில் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தில் கூட "India that is Bharat" என்று முதல் பாராவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரதம் என்று சொல்லுவதால் வெளிநாட்டில் அதற்கு எந்தவிதமான குறைவும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயரிட்டுவிட்டு அதற்குப் பின்னால் வேண்டுமென்றால் பிராக்கட்டில் 'மெட்ராஸ்' என்று போட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு யாரும் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லமாட்டார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய கோரிக்கையை ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் ஏதாவது சொல்லவேண்டும், அது அல்லாமல் வேறு காரணங்களை சொல்லுவது என்றால் அமைச்சர்கள் உண்மையிலேயே ஏதாவது உள் நோக்கத்தோடுதான் சொல்லுகிறார்கள் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான்

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

நினைக்கிறேன். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கேட்கின்ற ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை இது. இதில் கிளர்ச்சி இருக்கிறது, ஆகவே இதை கவனிக்க மாட்டோம் என்று அன்றைக்கு சொன்னார்கள். இன்று தோன்றியதல்ல கிளர்ச்சி. 1956-வது வருஷத்திலேயே ஆரம்பித்துத்தான் இப்போது கிளர்ச்சி வந்திருக்கிறது. அதிலும் இந்தப் பிரச்சனையில் இந்தச் சபையில் இல்லாத ஒரு கட்சி இந்தக் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் இந்த கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அன்றைக்கு அதை விவாதிக்க மறுத்து விட்டார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் பார்த்தோம். இதை இப்போதாவது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முன் வந்ததை நான் வரவேற்கிறேன். எந்தக் கிளர்ச்சியாக இருந்தாலும், நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக அரசாங்கம் பின்வாங்கிப் போவது அழகல்ல. கிளர்ச்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நியாயமாக இருக்கக் கூடிய கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பிரச்சனை நியாயமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட கிளர்ச்சி இருந்தால் அரசாங்கம் பணிந்துவிடும் என்று இருப்பதும் சரியல்ல. அவ்வாறு இருந்தால் கோரிக்கை நியாயமாக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, கிளர்ச்சி இருந்தால்தான் அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளும் என்ற நிலை வந்துவிடும். இதற்கு முன்பு பல நிகழ்ச்சிகள் கிளர்ச்சிகளின் மூலமாகத்தான் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆந்திர ராஜ்யமும் கிளர்ச்சியினால்தான் வந்தது, பொட்டி ஸ்ரீராமலு உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர்விட்டார், பல இடங்களில் ரயில் ஓடவில்லை, உடனடியாகவே பண்டித நேரு ஆந்திர ராஜ்ய அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். இதன் காரணமாக பண்டித நேரு அவர்களின் கௌரவம் எந்தவிதத்திலும் குறைந்துவிடவில்லை. அதன் காரணமாக தேர்தலிலோ அல்லது வேறு விதத்திலோ அவர்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்துவிடவில்லை. அதேபோன்று தான் மகாராஷ்டிர ராஜ்யம் பிறந்திருக்கிறது. இவ்விதம் எந்த விதமான கிளர்ச்சிகளும் நடக்காமலேயே அமைச்சர்கள் மக்களுடைய கோரிக்கையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். 'மந்திரிக்கழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்' தான். அதை விட்டு விட்டு கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின்னால்தான் ஒப்புக்கொள்வோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. முன்னால் கிளர்ச்சி இருக்கிறது, ஆகவே இதை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இப்போதாவது இதை விவாதிக்க ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இந்த விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டாவது அமைச்சர் அவர்கள் சரியான வாக்குறுதியை, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைப்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம் என்று அறிவித்தால் இந்நாட்டு மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அதன் காரணமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கௌரவமும் உயரும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயரிடுவதற்கான அறிவிப்பை நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டுச் சர்க்காரிடமிருந்து மக்கள்

[Sri K. R. Nallasivam] [24th February 1961]

எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது சுயமரியாதையை விட்டுக் கொடுக்கும் பிரச்சனை அல்ல. நம்முடைய நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதால் இப்போது கௌரவமோ அல்லது அகௌரவமோ ஏற்பட்டுவிட முடியாது. தெரிந்தோ தெரியாமலோ இதுவரை அந்த பெயரிடாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்காவது அந்த விதமான அறிவிப்புக் கிடைக்குமானால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இதனால் கிடைக்கக்கூடியது அரசியல் லாபம்தான் என்று கருதினாலும் கூட இப்போது இந்த அறிவிப்பை வெளியிடுவதின் காரணமாக அந்த லாபத்தை சர்க்கார்தான் அடையும் என்று நினைக்கிறேன். இன்று இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் கட்சியாக தமிழரசு கழகம்தான் மக்கள் முன்னால் நின்று கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பொறுத்த வரையில் அந்தக் கட்சி தேர்தலில் ஈடுபடக் கூடியதல்ல. வெறும் கலாச்சாரக் கழகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று தோன்றியது மட்டுமல்ல, கடந்த 1956-ம் வருடத்திலும் 1960-லும் நடத்திய போராட்டத்தில் சுமார் 1,000 சோஷியலிஸ்ட் கட்சித் தொண்டர்கள் சிறைக்குப் போனோம். இந்தப் பெயர் போராட்டத்திற்காக நாங்கள் தான் சிறைக்குப் போனோம் என்று நான் இப்போது சொல்ல முன் வரவில்லை. உண்மையிலேயே இன்றைக்குத் தமிழ்மொழி சட்டபூர்வமான மொழி என்று அறிவிக்கப் பட்டபோது இந்த நாட்டின் பெயர் தமிழ்நாடு என்று அறிவித்திருந்தால் இந்த தொல்லைகள் எல்லாம் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வந்திருக்க முடியாது. அன்றைக்கு அதை செய்யாமல் போனது நமது துரதிருஷ்டம்தான் என்று சொல்லவேண்டும். இந்த நிலையில் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் எங்கேயிருந்தது என்றெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. கவிஞர்கள், புலவர்கள், அறிஞர்கள் இவர்களெல்லாம் தமிழ்நாடு என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்று நமது முன்னால் வைக்கிறார்கள். அவைகளை நாம் படிக்கின்றோம். தேசியக் கவி பாரதி அவர்கள் 40 ஆண்டு களுக்கு முன்பு இந்தப் பெயரைச் சொல்லும்போதே காதிலே தேன் பாய்வது போல் இருக்கிறது என்று—

“செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்துபாயுது காதினிலே”

என்று—பித்துப் பிடித்துப் பாடவில்லை—உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பாடியிருக்கிறார். உண்மையிலேயே அந்தப் பெயரைக் கேட்டவுடன் அத்தகைய உணர்ச்சி வருமானால், நிச்சயமாக தமிழ் நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு ஆவலாக இருப்பார்கள் என்று நடைமுறையிலே கண்டு சொன்னார்கள். பாரதி மாத்திரமல்ல—இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும், பாரதிதாசன் அவர்களும், இன்னும் கவிஞர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்களும்—அவர்கள் எந்த இயக்கத்தையும் சேர்ந்தவர்களல்ல, பொதுவானவர்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது—அவர்களெல்லோரும் தங்களுடைய கற்பனைக்

24th February 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

கண்களில் கண்டு நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்கள். எந்தத் துறையில் பார்த்தாலும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் எந்த விதமான சங்கடமும், தொல்லைமும் இருப்பதாக யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்லாமல் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற கட்சிப் பற்றற்றவர்களும், கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், பொது மக்களும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் கொஞ்சம் கூடத் தயக்கம் காட்டுபவர்களாக இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டுகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இவைகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்—எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோரும் ஏக மனதாக ஒவ்வொரு தடவையும் தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

நான் இன்னொன்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். வெள்ளைக் காரர்கள் நாட்டை ஆண்டபோது டாஞ்சூர், ட்ரிச்சி, ட்யூட்டிக் கோரின் என்று பெயர் வைத்திருந்தார்கள். அதை இன்றைய தினம் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தூத்துக்குடி என்று மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏன் வந்தது? தமிழ் மரபுக்கு ஏற்றவாறு இருக்கவேண்டுமென்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். மெட்ராஸ் என்பதைத் தமிழ்நாடு என்று ஏன் மாற்றவேண்டுமென்றால், அந்தப் பெயர்களை ஏன் மாற்றினார்களோ அதே காரணத்திற்காகத்தான் மாற்றவேண்டும். இப்படி எந்தத் துறையில் பார்த்தாலும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் கஷ்டம் கிடையாது. வேறு யாருக்காவது இதனால் லாபம் கிடைத்துவிடுமோ என்றால் அப்படியாருக்கும் லாபம் கிடைத்துவிடப் போவதில்லை. மக்களுடைய ஆசையை நிறைவேற்றுவதிலே யாருக்கும் நஷ்டம் கிடையாது. இதனால் ஓட்டுக் கிடைக்குமா, அல்லது இதனால் ஓட்டுப் பிரிந்து விடுமா என்றால் அப்படி ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. ஒரு சில கட்சிகள் வேண்டுமானால் எங்களால்தான் வந்தது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதற்காக மக்கள் ஓட்டு போடுவார்கள் என்று நினைப்பது சரியல்ல. ஆக, இதையெல்லாம் நன்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கே தமிழ்நாடு என்று மாற்றுகிற அறிவிப்பை செய்தாலும் சரி, அல்லது திரு. சிவஞான கிராமணியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல தீர்வாகத் துறை சங்கடங்களை அனுசரித்து இவ்வளவு நாட்களில் பெயர் வைக்கப்படும் என்றாவது அறிவித்தால், அது தமிழகத்திற்குச் செய்யப்படும் சேவை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்தத் தமிழ்நாட்டு பெயர் பிரச்சனை ஒரு வேடிக்கையாகத்தான் தமிழ்நாட்டு சட்ட சபையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, is it not derogatory to the proceedings of the House to say that.

[24th February 1961]

MR. SPEAKER : அவர் என்ன சொன்னார். . . . ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேடிக்கையாக நடக்கிறது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? It is ridiculing the proceeding of the House.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் சொல்வது சரிதானே? வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடாது.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: With good intention and not bad faith.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But the hon. Member has used the wrong word.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: பொதுவாகவே தமிழர் என்ற இனம் எப்போதுமே கொஞ்சம் ஏமாந்த சோனகிரிகள் தான். (சிரிப்பு.) அந்தப் பிரதிபலிப்புத்தான் இந்த சென்னை ராஜ்ய சட்ட சபையிலும் இந்தப் பெயர் பிரச்சனை சம்பந்தமாக உணர்ச்சி வேகம் ஏற்படவில்லை. ஏன்? சரித்திர சம்பந்தமாகவே எடுத்துப் பாருங்கள். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மதுரையம் பதியில் தெலுங்கு அரசர்கள் எப்படி பலசாலியாக இருந்தார்கள்? தமிழ் என்ற அபிமானம் குறைவாக இருந்தது. இதற்காகச் சண்டைக்கு வந்து விடாதீர்கள்—தோட்டத்திலே பாதி கிணறு என்ற மாதிரி இங்கே ரெட்டியார்கள், நாயுடுக்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள் என்று நினைக்கிறேன். மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து ஏதோ ஒரு அரசன் ராமேசுவரம் போனான்—சாமி கும்பிடப் போனான். சோழ ராஜ்ய ராஜாவைப்பற்றி ஞான், தீரன், விரன் என்றெல்லாம் எழுதுவார்கள். சோழ ராஜா மாடியில் ராணி சகிதம் நின்று கொண்டிருந்தான் காசிக்குப் போய்விட்டு ராமேசுவரம் போகப் படை பட்டாளத்தோடு அந்த மகாராஷ்டிர ராஜா வந்து கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்த்துவிட்டு ஒரு சேவகன் ராஜாவிடம் போய் யாரோ படையெடுத்து வந்துவிட்டான் என்று சொன்னான். உடனே ராஜாவும் ராணியும் அண்டர் க்ரவுண்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். தமிழன் என்ற இன உணர்ச்சி அந்த ராஜாவுக்கு ஜாஸ்தி இல்லையென்று தெரிகிறது. ஆகவே தமிழன் என்ற இனம் எப்போதுமே தான் தமிழன் என்பதிலும், தமிழ் பாஷை என்பதிலும், தமிழ்நாடு என்ற அபிமானத்திலும் பொதுவாக பின் தங்கி ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பாஷையும் அப்படித்தான் சிதைந்திருக்கிறது. மெட்ராஸில் தமிழ் பாஷை பேசுவதில் தயிர் என்று சொல்வதற்கு “ஊஊ” என்று சொல்லுகிறார்கள். (பலத்த சிரிப்பு.)

அதே மாதிரிதான் தமிழிலே பேசுவதைப் பற்றியும். பம்பாய் வாசியோ அல்லது உத்தரப் பிரதேச வாசியோ பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்திருந்தாலும் கூடுமான வரையில் தாய் பாஷையில்தான் பேசுவார்கள். இங்கே எப்படியென்றால் ஃபர்ஸ்ட் ஃபாரம்,

24th February 1961] [Sri D. S. Authimoolam]

செகண்ட் ஃபாரம் படித்திருந்தாலும் யாரையாவது ஸ்டேஷனில் சந்தித்துப் பேசுவதானாலும், சிநேகிதர்களோடு பேசுவதானாலும் அரைவாசி ஆங்கிலத்திலும், அரைவாசி தமிழிலும் பேசுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி தமிழனுக்கு பாஷாபிமானம் குறைவு. தமிழ் என்று சொல்வதிலும், தமிழ்நாடு என்று சொல்வதிலும் அபிமானம் குறைவு. இது ரொம்ப நாளாக இருக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரதிபலிப்புத்தான் இங்கே இருக்கிறது. ஈரோட்டு நாயக்கர் சொல்லுகிறார்கள் இது பச்சைத் தமிழன் மந்திரி சபை என்று. இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. முன்னராவது தமிழ் நாயுடு இருந்திருப்பார் மந்திரி சபையில்—இல்லையென்றாலும் தமிழ் ரெட்டியார் இருப்பார். தமிழ் பாஷை பேசக்கூடிய கன்னடியர் சபாநாயகர் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும்—இருந்திருப்பார். இப்போது பார்த்தால் நூற்றுக்கு நூறு—காமராஜ் நாடார் முதன் மந்திரியிலிருந்து வரிசையாகப் பாருங்கள்—தமிழ் பாஷை பேசக்கூடிய தமிழ் மந்திரிகள். இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதே ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு இந்தத் தடவைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் நாயுடுவுக்கோ, ரெட்டியாருக்கோ மந்திரி பதவி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எனக்கு அநேக ரெட்டியார்கள் சிநேகம். அநேக ராஜபாளையம் ராஜாக்கள் சிநேகம். எல்லாத் தெலுங்கர்களையும் நான் கலந்திருக்கிறேன். தமிழ்நாடு என்று சொல்வதில் அவர்களுக்குப் பச்சைத் தமிழர்களைவிட அதிக அபிமானம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 500 வருஷங்களாக இங்கு இருந்துவிட்ட காரணத்தினால் அவர்களுக்கு இந்த அபிமானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அபிமானம் ஏற்பட்ட பிறகு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதிலும் பிரீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கே இந்த அபிமானம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது, நூற்றுக்கு நூறு தமிழர்களாக உள்ள மந்திரிகள் ஏன் பின்தங்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால், இந்த சும்மாக் கிடக்கிற சங்கை ஊதிக் கெடுத்தார்கள் என்று சொல்வார்களே, அதுமாதிரி அடிப்படையில்தான் இப்போது சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் 'நீங்கள் சொல்லி நாங்கள் செய்ய முடியாது' என்ற அளவில்தான் காரணம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்ந் காரணத்தைத் தவிர, வேறு எந்த காரணமும் இருக்க முடியாது. எப்படி வக்கீல்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குவதற்காக ஒரு குறிக்கோளைக் கண்டுபிடித்து வக்காலத்து வாங்குகிறார்களோ, அந்த மாதிரிதான் ஏதாவது காரணங்கள் எடுத்துக் கூறப்படும். அதைத் தயார் செய்து வைத்திருப்பார்களென்றும் எனக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு) அதையெல்லாம் நம் தமிழ்த் தாயிடம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாபை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பஞ்சாபைச் சேர்ந்தவன் பஞ்சாபி என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். பஞ்சாப் ராஜ்யம் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளுகிறான். அதேபோல் ஒரிசா பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரிசா ராஜ்யம் என்றும், பிகார் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பிகார் ராஜ்யம்

11.00
a.m.

[Sri D. S. Authimoolam] [24th February 1961]

என்றும் பெயர் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் மதராசுக்கு மட்டும் இன்று சென்னை ராஜ்யம் என்று சொல்கிறோம். மதராசைவிட உலகில் சிறந்த ஒரு பெரிய பட்டணமாகிய பம்பாயை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தப் பெயரை மாற்றி இப்போது மகாராஷ்டிரா ராஜ்யம் என்று பெயர் வைத்துவிட்டார்கள். அப்படி மாற்றிவிட்டதினால் குறை ஒன்றும் வந்துவிடவில்லை. அதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த உணர்ச்சி நமக்கு வேண்டாமா? ஆனால் நாம் இதற்குக் காரணம் காட்ட சரித்திரத்தையும், இலக்கியத்தையும் பேச ஆரம்பிக்கிறோம். அப்படிப் பேச வேண்டுமென்றால், அதற்காகத் தனி மேடை அமைத்துப் பேசினால் நல்லது. அப்போது ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்களும், கோவை கம்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களும், வட ஆற்காடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் இதற்குச் சரித்திரத்தில் ஆதாரங்கள் காட்டி விடுவார்கள். அந்த மாதிரியான உணர்ச்சி நமக்கு வேண்டாமா? நாம் பாரதியாரின் பெயரைச் சொல்லி வாழ்கிறோம். “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே, இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று சொல்கிறோம். அந்த செந்தமிழ் நாடு எங்கே? நாம் டெல்லிக்குப் போனால் அல்லது அதற்கு அப்பாலும் இமாலயத்திற்குச் சென்றால், உங்களுக்கு எந்த பிரதேசம் என்று கேட்டால், அதற்கு நாம் “I belong Tamilnad” என்று அங்கிலத்திலாவது தமிழ்நாடு என்று சொல்ல வேண்டாமா? (சிரிப்பு). அப்போது அவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு என்று ஒரு நாடு இருக்கிறதா என்று கேட்டால், தமிழ்நாடு என்று ஒன்று இருக்கிறது என்று கூறியாவது சந்தோஷப்படலாம் அல்லவா? அதற்குக் கேரளா அப்படியே இருக்கிறதே, மைசூர் அப்படியே இருக்கிறதே என்று சொல்லிவிடுவார்கள். தயவுசெய்து அப்படிச் சொல்லவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொஞ்சம் பெரிய மனது வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதை ஒப்புக் கொள்வது தமிழ்நாட்டுக்குச் செய்யக்கூடிய ஒரு பெரிய காரியமாகும்.

நாம் இன்றைக்கு எத்தனையோ விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறோம். வனவிலங்கு விழா என்று கொண்டாடுகிறோம், கைத்தறி வார விழா என்று கொண்டாடுகிறோம். இப்படி எத்தனையோ விழாக்கள் கொண்டாடும்போது, நாம் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கும் ஒரு நாள் குறிப்பிட்டு, இப்பெயரை ஒப்புக் கொண்டு, தமிழ்நாடு பூராவும் கோலாகலமாக பால், பாயசம் முதலியன பொங்கி, ஒரு தமிழ் மாதப் பிறப்பன்று அல்லது தை மாதம் 1-ம் தேதி என்று ஒருநாள் குறிப்பிட்டு, அப்படி வருகின்ற தினத்தை மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் அரசாங்க அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் நீங்கள் எதிர்க்கட்சியினருக்குப் பயந்தோ அல்லது அவர்கள் சொல்லியோ செய்து விட்டதாக நினைக்கக் கூடாது. எதிர்க் கட்சியினரயாரும், இதுபற்றி மேடையில் பேசக்கூடாதென்று சொல்லுங்கள்,

24th February 1961] [Sri D. S. Authimoolam]

நாங்கள் இதைப்பற்றி மேடையில் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கிறோம். அப்படிப் பேசி நாங்கள் வோட்டுக் கேட்டாலும் வோட்டுக் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) ஆகவே ஏதாவது சாக்குச் சொல்வது சரியல்ல. சற்று பெரிய மனது வைத்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக எல்லோருக்கும் என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு தனிப் பட்ட வேண்டுகோள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் விவாதம் நடக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு மந்திரியைப் பற்றிப் பேசலாம். சபையில் இல்லாதவர்களைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது. அதுபோல் சபாநாயகரையும் விவாதத்தில் இழுத்துப் பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆகிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது சபாநாயகரை இழுத்தார். அப்படிப் பேசுவது தவறு. இந்த முறை எச்சரிக்கிறேன். இன்னொரு முறை இப்படிப் பேசினால் என்னுடைய அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டிவரும். இந்த முறை எச்சரிக்கிறேன் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டு, தயவுசெய்து அங்கத்தினர்கள் சபாநாயகரை விவாதத்தில் இழுத்துப் பேசக்கூடா தென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் சென்னை ராஜ்யம் என்கிற பெயரை மாற்றி, தமிழ்நாடு என்கிற பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் நமது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டசபையிலே விவாதத் திற்கு வந்திருப்பதே நமது துரதிருஷ்டவசமானதாகும். வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாகும். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, பாஷை அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் பெயரையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் கேட்டது நமக்குத் தெரியும். அப்படிக்கேட்ட நேரத்திலே, பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு முதல்கொண்டு பலர் இது காட்டுமிராண்டித்தனமான போக்கு, பைத்தியக்காரத்தனமான போக்கு என்று கூறினார்கள். அப்படிக்கூறப்பட்ட நேரத்திலே, இந்தியாவிலே முதன்முதலாக பாஷையின் அடிப்படையிலே மாகாணத்தினுடைய பெயரை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று ஆந்திராதான் முன்வந்தது. அதனால் கோடிக்கணக்கான பணம் வீண் விரயமானதும் நமக்குத் தெரியும். அப்படி ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி இந்தியாவிலே முதன்முதலில் ஏற்பட்ட பிறகே, பெயர் மாற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த அடிப்படையில்தான் மற்ற ராஜ்யங்களின் பெயரும் மாற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே அதுபோன்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகுதான், நாங்கள்

[Sri V. K. Kothandaraman] [24th February 1961]

தமிழ் நாடு என்கிற பெயரைக் கொண்டு வரமுடியுமென்கிற ஒரு நம்பிக்கையைத்தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்தத் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை பாரதியார் எழுதி வைத்தார் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி எங்கள் பாரதியார் எழுதி வைத்த பிறகுதான், நாங்களுடைய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு பெயர் மாற்றினோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வதால் அந்த பாரதியார் எந்த அடிப்படையில் மாற்றினார் என்பதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறோம். அவர்கூட பல இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களை ஆராய்ந்த பின்னர்

(Deputy Speaker in the Chair.)

தான் தமிழ்நாடு என்று எழுதியிருப்பார் என்று சிந்திக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே பாரதியார் எழுதினார்; அதனாலே அதை மாற்றினோம் என்று சொல்வதெல்லாம் உண்மையில் நாம் ஆராயவேண்டிய பிரச்சனையில்லை. பல இனத்தை சேர்ந்தவர்கள், பல பாஷையைப் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. ஒரே பாஷையைப் பேசக்கூடியவர்கள் ஒரு கமிட்டியில் இருக்கவேண்டுமென்கிற அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் அமைக்கப்படுகிறது என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே பாரதியார் எழுதினார், மாற்றினோம் என்று சொன்னால், ஆந்திர மாகாணத்திற்கு ஆந்திர ராஜ்யம் என்று இன்றைக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே? அதேபோல் வங்காளத்திற்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே? இப்படி ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதே, அதற்கெல்லாம் ஒருவர் எழுதி இருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்லவேண்டும்; சொல்ல முடியும். ஆகவேதான் இதற்கு முன்னால், ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே இந்தத் தமிழ்நாடு என்கிற பெயர் திட்டவட்டமாக வழக்கத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

அது மாத்திரமல்ல. நாம் இன்றைய தினம் பாடக்கூடிய தேசியக் கீதத்திலே அதாவது "ஜனகனமன அதிநாயக ஜெயஜே" என்ற பாட்டிலே தமிழ் நாடு என்ற பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதற்குப் பதில் "திராவிட உத்கல வங்கா" என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அதில் திராவிட நாடு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், அப்பெயரை வைப்பதற்கு விரும்புகிறார்களா என்றால், அதற்கும் இவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆனால் பாரதியார் குறிப்பிட்டிருக்கிற தமிழ்நாடு என்கிற பெயரை மட்டும் தங்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கும்போது, சென்னைக்கு மட்டும் தமிழ்நாடு என்கிற பெயரை வைத்துக்கொள்வதில் ஏன் வெட்கப்பட்டு வேண்டும்? இது வேடிக்கையான நிலைமை அல்லவா? எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லி, அதற்காக அவர்கள் ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தி, அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை

24th February 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்தச் செல்வாக்கு எதிர்க் கட்சியினருக்குப் போய்விடுமே, நமக்கு இல்லாமல் போய்விடுமே, அதுவும் தேர்தல் நெருங்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே இதுபோன்று ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், என்ன ஆகுமோ என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இதற்கு முக்கிய காரணம். அப்படி ஒப்புக்கொள்வதால், எதிர்க் கட்சிக்கு மட்டும் செல்வாக்குப் போய் விடுமென்று நினைப்பது தவறு. ஆளும் கட்சிக்கும் செல்வாக்கு ஏற்படும் என்பதை நான் இச்சமயம் கனம் அமைச்சர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும், நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, படிப்படியாக கீழே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து, நகராட்சி போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் முதல், சட்டசபை வரையிலும் இன்றைக்குத் தமிழிலேயேதான் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளும் இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆட்சி முதல், போதகு மொழி வரையிலும் இன்றைக்குத் தமிழிலேயேதான் கொண்டுவர வேண்டுமென்று, அதற்காக நாம் படிப்படியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அவ்வாறு செய்துக்கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, இப்படி இப்போது பெயரை மாற்றி வைக்கவில்லை என்று சொன்னால், அப்படி மாற்றி வைக்கவில்லையானால் குடியொன்றும் முழுக்கிப்போகாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அது அவ்வளவு நல்ல தல்ல. இப்போது ரோடுகளுக்கு, வீதிகளுக்குப் பெயரை மாற்றி வைக்கிறோம். அதேபோல் கட்டிடங்களுக்குப் பெயரை மாற்றி வைக்கிறோம். சிறிய கிராமங்களுக்குப் பெயரை மாற்றுகிறோம். அரண்டூர் பாலஸ்குத் தமிழகம் என்று பெயரை மாற்றுகிறோம். இதைப்பெல்லாம் மாற்றவில்லை என்று சொன்னால் என்ன முழுக்கிப் போய்விடும். ஆகவே தான் சொல்லுகிறோம், இப்படிப் பெயர் மாற்றத்தின் காரணமாகத் தான் தமிழ் உணர்ச்சி ஏற்பட முடியும். அந்தத் தமிழ் பற்று ஏற்படக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நாம் நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும் என்கின்ற காரணத்தினால் தமிழர்கள் வாழக் கூடிய நமது ராஜ்யத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்பதாகப் பெயரை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இதற்காக வேண்டி ஒரு சில நண்பர்கள் இப்படிப் பெயரை மாற்றவேண்டுமானால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும் என்ற ஒரு தவறான எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே உண்டாக்கக்கூடிய அளவிற்குப் பேசுகிறார்கள். இம்மாதிரி தவறாகச் சொல்லி தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்குவது சரியல்ல என்பதையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற ராஜ்யங்களில் பெயரை மாற்றியிருக்கிறார்களே, அதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவாயிற்று? இதற்காக வேண்டி உண்மையிலேயே பணம் செலவாகக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியினர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகு ஒப்புக்கொண்டால் அதனால் செல்வாக்கு

[Sri V. K. Kothandaraman] [24th February 1961]

எதிர்க்கட்சியினருக்குப் போய்விடுமோ என்கின்ற எண்ணத்திற்கு அவசியமே இல்லை. இன்றைக்கு நான் கேள்விப்படுகிறேன். தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி நமது மதிப்பிற்குரிய தியாகி சங்கரலிங்க நாடார் உண்ணாவிரதம் இருந்து மாண்டு மடிந்த அன்றையதினம் அவர் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு முதன் மந்திரி அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்கிற அளவிற்கு நாடார்கள் மத்தியிலே எதிர்ப்பு வரும் என்ற காரணத்தினால் இது போன்ற பிடிவாதம் இருக்கிறது என்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி ஒன்றும் எதிர்ப்பு வராது. அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையில் அப்பொழுது அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையாக இருந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு வேறு நிலைமையாக இருக்கலாம். ஆகவே, அப்படி எதிர்ப்பு வருமே என்ற ஒரு மனோபாவத்தோடு அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்குத் தயக்கம் இருக்குமானால், அது தவறான தயக்கம், தவறான எண்ணம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரை மாற்றி தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்கின்ற அளவிற்குக் கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா மக்களும் தமிழ் நாடு என்று பெயர் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பக்கூடிய இந்த நேரத்தில் சர்க்கார் இதை அவசியம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், தமிழ் நாடு என்ற பெயரைத் தேர்தலுக்கு முன்னால் கண்டிப்பாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGHAM : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த ராஜ்யத்தின் பெயர் மாற்றத் தீர்மானத்தை மனமார வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்றை நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதே அவையில் நான் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பேசும்பொழுது இந் நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பாரதியார் அவர்களின் பாடலைச் சொல்லி

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரி எல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு

என்று சொல்லி பாரதி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற தமிழ் நாடு என்ற பெயரை இந்த நாட்டிற்கு இடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது “இரண்டு ஆண்டுகள் பேசாமல் இருந்தால் நான் அதைப்பற்றி யோசிக்கிறேன்” என்று சொன்

24th February 1961] [Sri P. U. Shanmugam]

னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தி ஆகும் வரையில் அப்படியே பேசாமல் இருந்தபோதிலும், நாட்டிற்குப் பெயரை வைக்கிற நல்ல மனமும் குணமும்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டு ஆண்டு இன்னும் முடியவில்லையே ? . . .

SRI P. U. SHANMUGHAM : முடிந்துவிட்டது என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் கணக்குப் பார்த்தேன். இன்னும் முடியவில்லை. (கிரிப்பு.)

SRI P. U. SHANMUGHAM : நாட்டிற்குப் பெயர் வைக்கின்ற நல்ல மனமும் நல்ல குணமும் பெற்றிருக்கிற கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டிற்குப் பெயர் வைப்பார்கள் என்று நாங்களெல்லாம் உள்ளபடியே எதிர்பார்த்தோம். கட்சி வேறுபாட்டிற்கு அப்பால் நின்று சொல்லுகிறேன். இந்த அமைச்சர் அவையிடமிருந்து தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல நீதி கிடைக்கும், நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன் என்று கூறி இதை நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் நாட்டிற்குப் பெயர் வைக்கிற அளவிற்கு அவ்வளவு பரந்த மனம் இல்லாது, நீலகிரியில் ஒரு வீட்டிற்குப் பெயர் வைத்தார்கள். உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். நாட்டிற்குப் பெயர் வைக்கும் அளவிற்கு அமைச்சர் அவைக்கு நல்ல மனம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். 'வீட்டிற்கு' பெயர் வைத்தாய்விட்டது, போதாதா' என்று சொன்னார்கள். இல்லை, போதாது' என்று சொன்னால், "நாட்டிற்குப் பெயர் வைப்பது பற்றி பின்னால் யோசிக்கிறேன், இப்பொழுது இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை அல்ல" என்று தள்ளிப்போட்டார்கள். முக்கியமான பிரச்சனை இல்லை என்றால், சர்வசாதாரண பிரச்சனையாக இருந்தால் எதற்காக இதைத் தள்ளி போடவேண்டும் என்று கேட்கிறேன், தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவையை. இதற்குப் பணம் தேவைப்படுமா என்று நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசும்பொழுது கேட்டார்கள். தேவைப்படாது என்றும் சொன்னார்கள். பணம் தேவையில்லை, மனம்தான் தேவை. அந்த மனம் இந்த அமைச்சர் அவையில் இல்லாவிட்டால் வேறு எந்த அமைச்சர் அவையில் நாம் எதிர்பார்க்கப் போகிறோம் என்று தமிழ் நாட்டு மக்கள் திகைப்பு அடைந்திருக்கிற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டு மக்கள் இந்த அமைச்சர் அவை இந்த நாட்டிற்குப் பெயர் மாற்றம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்திருக்கிற காரணத்தினால் எல்லோரும் மறைமுகமாகவும் நேர்முகமாகவும் இந்த அமைச்சர் அவையை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். யாரோ எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள், ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்று தள்ளுகிற அளவிற்கு ஜனநாயகப் பண்பு குறைந்தது இந்த அமைச்சர் அவை என்று நான் கருதவில்லை.

[Sri P. U. Shanmugam] [24th February 1961]

தமிழ் நாட்டில் ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். யாரோ ஒரு பிச்சைக்காரர் ஒரு வீட்டில் வந்து பிச்சை கேட்டாராம். அப்பொழுது மருமகன் சொன்னானாம், 'பிச்சை இல்லை, போ' என்று. அப்பொழுது உள்ளே இருந்த மாமியார் வெளியே வந்து சொன்னானாம் 'மருமகளுக்கு அப்படிச் சொல்லுவதற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? நான் சொல்லுகிறேன், பிச்சை இல்லை போ' என்று. அந்த அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுமை யாகச் சொன்னாலும், 'நீங்கள் என்ன பெயர் வைப்பது, நான் பெயர் வைக்கிறேன்' என்று சொன்னால் கூட சரி. ஆனால் அந்தக் கொடுமைக்கார மாமியாரின் குணம் கூட அமைச்சர் அவைக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று நாட்டு மக்கள் உள்ளபடியே . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த மாமியாரின் குணம் எங்களுக்கு வரவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

SRI P. U. SHANMUGHAM : அந்த குணத்திற்குக் கூட வழி இல்லாமல் போய்விட்டது என்று தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஐயுற வேண்டியதாக இருக்கிறதே என்று நான் உள்ளபடியே வருத்தப் படுகிறேன். நாட்டிற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதால் என்ன கேடு வந்துவிடும் என்று புரியவில்லை. சிலர் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். எதிர்கட்சிக்காரர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இந்த அநீதி இழைக்கப்படும் என்று சொன்னால் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு இதை விட ஒரு கொடுமை வேறு எதுவும் இருக்க இயலாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவை நாட்டுப் பெயரை மாற்றியே தீரவேண்டும். மாற்றவே முடியாது என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால் தமிழ் நாட்டு மக்களைப் பார்த்து அரசாங்கம் விடுத்த சவால் ஆகும் அது. தன் மானத்தை சூத்திக் கெடுப்பதாகும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதினால் என்ன சங்கடம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், தக்க பதில் இதுவரையில் சொன்னது கிடையாது. இது அவசரப் பிரச்சனை இல்லை, சோறு போட்டுக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் நாட்டுப் பெயரை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னால், அது அவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனை அல்ல என்றும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு எப்பொழுதும் பெயர் மாற்றம் செய்வதில் தான் போராட்டம் என்று கேலியும் இப்படியெல்லாம் சொல்லி வருகிறார்களே தவிர, இந்தக் கோரிக்கை மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை என்று அமைச்சர் அவை ஒத்துக் கொள்ள எதற்காகத் தயங்கவேண்டும் என்று புரியவில்லை.

சில நாட்களுக்கு முன்பு மத்திய பாராளுமன்றத்தில் மத்திய அரசாங்க மந்திரி—சட்ட மந்திரி என்று நினைக்கிறேன்—பேசுகிற பொழுது அவர் கூறியதைப் பத்திரிகையில் படித்தேன். தமிழ் நாட்டிற்குப் பெயர் வைக்கின்ற பிரச்சனை, நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதரிக்காமல் அந்தப் பிரச்சனை வருமானால், தமிழ் நாடு என்று

24th February 1961] [Sri P. U. Shanmugam]

பெயர் வைப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தவர் நாட்டுப் பிரிவினை வேண்டும் என்று சொல்லுபவர் அல்ல. நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை உடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைச் சார்ந்தவர் அல்ல. நாடு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கொண்ட திரு. சின்னதுரை அவர்களால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பின்னாலே ஒரு கற்பனை கற்பித்து வேறு ஏதோ சக்தி இதில் இருக்கிறது என்று சொல்லுவதில் நியாயம் கிடையாது. தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் அமையவில்லை. எல்லோரும் ஏகமனதாக ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம் தான் இது. கனம் நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதை நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்பிக் கையோடு சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று உள்ளபடியே நான் விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்காக தமிழர்களால் நடத்தப்படும் தமிழர் ஆட்சி அவையிலே இந்த நியாயம் இல்லாவிட்டால் வேறு எந்த ஆட்சி அவையிலும் இந்த நியாயம் வழங்கப்படாது. நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய தீர்ப்பைச் சொல்லுவதற்கு முன்பாக, அமைச்சர் அவை இதை எதிர்க்கட்சி கொண்டு வந்த தீர்மானம் என்று சொல்லாமல், ஜனநாயகக் கடைசி மூச்சையாவது காப்பாற்றவேண்டும், ஜனநாயகம் முன்னேறவேண்டும், எதிர்க்கட்சித் தீர்மானமாக இருந்தாலும் அதைப் பெருந்தன்மையோடு ஏற்று நாட்டின் பெயரை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வாழ்க தமிழகம்.

* SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த நாங்களுல்லாம் பேசுகிறபொழுது ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் ஒருவரும் பேசக்கூடாது என்று ஒரு வேளை '144' போடப் பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை, எனக்கு அம்மாதிரி ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. கனம் சபைத்தலைவர் அவர்கள் எல்லோரும் பேசுவதற்கு அனுமதித்தால் எங்களுடைய வேண்டு கோளை எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு முன் வந்தால்தானே சபைத்தலைவர் கூப்பிடலாம். யாரும் பேச முன்வரவில்லை என்றால் நான் என்ன செய்ய முடியும்?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் தானே பேசுவதற்கு முன்வருவார்கள். அனுமதி கொடுக்காமல் எப்படி முன்வருவார்கள்? தமிழ்த் தாய்க்கு நாம் ஒரு சிறந்த மரியாதை செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது, நமது மாநிலத்திலே தமிழ் மொழி சிறந்த முறையில் வளரவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடிய கல்வி அமைச்சர் காலத்திலேயே, இந்தப் பெயர் மாற்றத்திற்கு இவ்வளவு ஆட்சேபணை இருப்பது வருத்த

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [24th February 1961]

மாக இருக்கிறது. அமைச்சரவை கொடுத்த எதிர்ப்புகளுக்கெல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் நல்ல முறையில் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அவைகளை நான் திரும்பச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சமீபத்திலே இங்கே வந்த ராணியாருக்குக்கூட திருக்குறளைப் பரிசாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருக்குறள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தது? அது மெட்ராஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தது என்று சொன்னால், அதைவிடக் கேவலம் வேறு இருக்க முடியுமா? திருக்குறள் பிறந்தது தமிழ் நாட்டிலே என்றுதான் சொல்ல முடியுமே தவிர, மெட்ராஸில் பிறந்தது என்று சொல்வது நலமாயிருக்குமா என்று கேட்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன அறிக்கை விடப்போகிறாரோ, மறைமுகமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஒருகால் இதை ஒத்துக் கொண்டு, கடைசியாக, எதிர்பாராத விதமாக, திடீரென்று சொன்னால், எல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறாரோ என்னவோ, தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம்.

‘இந்த விஷயத்தை இரண்டு வருஷம் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று சொன்னேனே, அதற்கு முன்னதாகவே ஆரம்பித்து விட்டார்களே’ என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி கோப்பிடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரிரண்டு மாதம் முன்பின்கை இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் முடிவு காண ஒரு சர்வகட்சி மகாநாடு கூட்டி அமைச்சர் தலைமை வகித்து, எந்த முறையில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் செய்யலாம் என்று கலந்து ஆலோசித்துச் செய்வதாயிருந்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். கடைசி முடிவாக, எந்த வகையிலாவது, தங்களுடைய ஆட்சி காலத்திலேயே தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது இந்தத் தமிழ்நாட்டுச் சட்டமன்றத்திலேயே நான் பேச நேரிட்டதற்கு நான் உண்மையாகவே வெட்கப்படுகிறேன். இதற்காக வாதிட நேர்ந்ததற்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு தீர்மானத்தைத் தமிழ்நாட்டுச் சட்டமன்றத்திலேயுள்ள ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டுவருவதும், அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பல தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் ஆதரித்துப் பேசுவதும், அப்படிப் பேசியதற்குப் பின்னர் முடிவு என்னவாக இருக்குமென்றுகூட அறிய முடியாத நிலையிலே இன்றைய ஆட்சியாளர் நடந்துகொள்வதும், உண்மையிலேயே எதிர்காலத்தில் இந்த ஆட்சியாளர்கள் இந்த ஆட்சிப்பீடத்தில் இருப்பார்களா என்ற சந்தேகத்தை எனக்கு உண்டாக்குகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இதிலே பதிலளிக்கக் கூடியவராக இருக்கும் நமது

24th February 1961] [Sri K. Anbazhagan]

பொறுப்பு மிக்க நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்ன காரணத்தினாலோ இப்பொழுது இங்கே இல்லை. அதைப் பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. அவருடைய செலி திறந்திருக்குமென்று நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்த நாட்டுக்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லச் சொல்ல, அதனை வைப்பதற்கு நீண்டகாலம் தாமதிக்கிற முறையிலே, இப்பொழுது வைக்க மாட்டோம், ஒத்தி வைக்கிறோம் என்று சொல்லும் முறையிலே, தமிழ் நாட்டு மக்களை மேலும் மேலும் தத்தலிக்கச் செய்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். அப்படித் தத்தலிக்கிற தமிழ்நாட்டு மக்கள் என்றுமே தத்தலித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஏதாவது ஒரு நேரத்தில் ஆத்திரத்திற்கு ஆளாவார்கள். அந்த ஆத்திரம் அமைச்சர்களுக்கு நல்லதல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களைப் பார்த்து உங்கள் நாடு எந்த நாடு என்று யாராவது மாற்றார் கேட்டால், வேற்று நாட்டினர் கேட்டால்—செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா செட்டியார் போன்றார் எத்தனையோ வெளி நாடுகளுக்குச் செலுத்தினார்கள்—எங்கேயிருந்து வருகிறார்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால், அவரே தமிழ்நாடு என்று சொன்னாலும்—அவர் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு முக்கியமான செல்வாக்குப் படைத்த வணிகர் என்று சொன்னாலும்—செட்டிநாடு என்ற பகுதிக்கு அரசர் என்ற பரம்பரைப் பட்டம் பெற்றவர் என்று சொன்னாலும், தமிழ்நாடு என்று சொன்னால், “எங்கே இருக்கிறது” என்றுதான் கேட்பார்கள் உலகத்தில் உள்ளவர் எவரும். அப்படிப்பட்ட கேவலமான நிலைமையை தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு உண்டாக்கியிருக்கிற அமைச்சர்கள் வெட்கப்படவேண்டும். நாங்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால், அது எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால், அதைவிட தமிழ் மக்களுக்கு இழிவான நிலைமை வேறு எப்படித் தோன்ற முடியும்? சில நாட்களுக்கு முன்னர் ருஷிய நாட்டிற்குச் சென்றிருந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஒருவர் சினாவிலே நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். சினா நாட்டைச் சேர்ந்த பெருமக்கள். சிலர் கூடி இருந்தார்கள். இந்தியாவைச் சேர்ந்த மிகப் பெரிய அறிவாளர்கள் சிலர் அந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் தன்னைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளும்பொழுது, “நான் பெங்காலிலிருந்து வருகிறேன்” என்று சொன்னார். பெங்கால் என்று சொன்ன உடனே சினாக்காரருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற பேராசிரியர், நான் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருகிறேன் என்று சொன்னபோதோ, தமிழ் நாடு எங்கே யிருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தமிழ் நாடு நீண்டதொரு வரலாறு பெற்றது, ஒருகாலத்தில் சைனாவுடன் வாணிகத் தொடர்பு பெற்றிருந்தது, அப்படிப்பட்ட தமிழ் நாட்டை நீங்கள் அறியாததற்குக் காரணம், எங்களுடைய தமிழ்

[Sri K. Anbazhagan] [24th February 1961]

நாட்டிற்கு “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்ற பெயர்தான் வழங்குகிறது என்று சீனக்காரர்களிடத்திலே, தமிழ் நாடு என்ற ஒன்று இந்தியாவில் இருக்கிறது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலைமை, தமிழ் படித்த அறிஞருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஏன் நம்முடைய அமைச்சர்கள் முன் வரக்கூடாது?

உண்மையாகவே, தமிழ் நாடு என்று அழைப்பதிலே, தமிழ் நாட்டிற்கு எந்த வகையிலே கேடு? ஏதாவது ஒரு வகையிலே கேடு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், தமிழ் நாடு தாழ்ந்துவிடுமென்று சொன்னால், தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படலாமென்று சொன்னால், அந்த வாதத்தை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் என்போன்றவர்களுக்கு ஏற்படும். ஆனால் “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைத்தால் என்ன லாபம் என்று ஒரு அமைச்சர் கேட்கிறார். நான் சொல்லுகிறேன், “நான் தமிழன்” என்று சொல்லிக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு அந்தப் பெயர் நம்மைக் காப்பாற்றும். இன்றைய தினம் நான் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து வருகிறேன் என்று சொன்னால், நம்முடைய பெயரை—நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் என்று சொல்லலாம், அமைச்சர் பக்தவத்சலம் என்று சொல்லலாமே தவிர—நான் தமிழர் என்று சொன்னால்தவிர நாம் யார் என்று உலகத்திற்குத் தெரியாது. தமிழர் என்பதை உலகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை நமது அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் தமிழராகப் பிறந்தவர்கள். (ஸ்ரீ என். ஆர். தியாகராஜன் : திராவிடராக இல்லையா?) (சிரிப்பு.)

இடையிலே ஒரு நண்பர் திராவிடர் என்று சொல்லக்கூடாதா என்கிறார். கொஞ்சம் உணர்ச்சி உள்ளவர்களும், மானமுள்ளவர்களும், நாட்டை அறிந்தவரும் திராவிடர் என்று சொன்னால், தமிழருக்கு அது பெருமையென்றுதான் நிச்சயமாகக் கருதுவார்கள். அகில இந்திய அமைப்பிலே உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்கள், இந்தியர் என்று சொன்னாலும், தமிழர் என்று சொன்னாலும் ஒன்றுதான் என்று கருதுகிறார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை அந்தச் சொற்களை அறிந்தவர்கள் உணருவார்கள். ஆனால் சொற்களை அறியாமல் கற்களை அறிந்தவர்களுக்கு இந்த உண்மை தெரியாது!

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது கற்களை யார் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உலகம் அறிந்து கொண்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

SRI K. ANBAZHAGAN : கற்களை அறிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் என்று சொல்லும்பொழுது, அமைச்சர்களுக்கு ஒரு விதமான கல்தான் தெரியும் போலும். மற்றொரு கல் சித்திரக்கல், சிற்பக்கல், கலை உணர்ச்சி தரும் கல். அதை அறிந்தவர்களுக்கு ..

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். (சிரிப்பு.)

24th February 1961]

SRI K. ANBAZHAGAN : தமிழ் உணர்ச்சியூட்டும் கல், தமிழ் நாடு என்று பெயர் வழங்கத் தயங்கும் அமைச்சர்களைத் தவிர மற்ற தமிழர்களுடைய உள்ளத்தில் அழுத்தமாகப் பதிந்து விட்டது. நியாயமான உணர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்வதிலே அமைச்சர்களுக்கு என்ன மான அவமானம் ஏற்பட்டுவிடும்? மாற்றுக் கட்சியினர் சொல்லியபின் இதைச் செய்யவேண்டுமா என்று நினைத்து மறுப்பது அமைச்சர்களுக்கு இழுக்கே ஆகும். அவர்களாகவே தமிழ்நாடு என்று பெயரிட்டால், மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் வாழ்த்தாமல் என்ன செய்வார்கள்? அது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கு இவ்வளவு மறுப்புச் சொல்லுகிறவர்கள், தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் என்ன இழுக்கு என்று சொல்லட்டும். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது நம்முடைய பிறப்பு உரிமை என்று நான் சொல்லுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே தமிழன் மூச்சோடு வாழ்கிற வரையில், தமிழ் நாட்டில் தமிழ் இனம் இருக்கிற வரையில், "தமிழர் என்று ஓர் இனம் உண்டு, தனியே அவருக்கொரு குணம் உண்டு" என்று நாமக்கல் கவிஞர் பெருமையாகப் பாடியிருக்கிற மக்கள் உள்ள வரையில், அவர்கட்கு அடையாளமாக என்ன தரப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். அடையாளமாக ஒரு பட்டயம் தருவீர்களா? தமிழர் என்று நெற்றியிலே எழுதி ஒட்டுவீர்களா? தமிழ் நாட்டார் என்ற பெருமையைப் பெறுவதற்கு இந்தப் பெயரை வைக்கச் சொல்லி கேட்கிறோம் தவிர, பலர் எண்ணுவதைப் போல், நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு இந்தப் பெயர் தேவை என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இந்த நாட்டைப் பிரிப்பதற்காக, இந்த நாடு விடுதலை அடைய வேண்டுமென்பதற்காக, தென்னாடு தனி ஆட்சி பெறவேண்டுமென்பதற்காக, தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்கவில்லை. இந்த நாடு வாழ்வதற்கே இந்தப் பெயரை அமைக்க வேண்டுமோ. நாடு பிரியவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவோர் இந்தப் பெயரை சென்னை சர்க்கார் வைக்கவில்லை, டெல்லி சர்க்கார் வைக்கவில்லை, அந்த மனம் அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை, எனவே பிரியவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடும். மாறாகத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்த காரணத்தினாலேயும் நாடு பிரிவினை நின்றவிடாது. ஆனால் இந்தப் பெயர் வைத்தால், ஒருவேளை அமைச்சர்களிடத்தில் ஏற்படுகிற நல்லெண்ணத்தினால் பிரிவினையை, பொதுமக்கள் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தள்ளிப் போடலாம். அதற்கப்பாலும் அந்த நல்ல எண்ணம் ஆட்சி யாளருக்கு உதவலாம். மாறாக அரசியல் லாபம் எது என்று நாங்கள் கருதுவோமேயானால், நீங்கள் பெயர் வைக்காமல் இருப்பதுதான் எங்களுக்கு லாபம். அரசியல் லாபத்தை நாங்கள் கருதவில்லை. நாட்டிற்குப் பெருமை என்று கருதுவதால்தான் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம். ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் எல்லோரும் பேசியவுடன், சுடச்சுடப் பதில் சொல்லும்பொழுது, "இன்று நாங்கள் அந்தப் பெயரை வைக்கமாட்டோம், உங்களால் என்னதான் செய்ய முடியும்", என்று எங்களைப் பார்த்துக்

[Sri K. Anbazhagan] [24th February 1961]

கேட்கலாம். “எண்ணிக்கை பலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 50-க்கு மேல் எதிர்க்கட்சியில் சேராது, நாங்கள் 150 பேர் இருக்கிறோம், நீங்கள் எங்களை அசைக்க முடியாது,” என்று சொல்லக்கூடும். ஆகவே, அமைச்சரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நியாயத்திற்காகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இன்று இந்தப் பெயரை ஏற்று வைக்காமல் இருந்தால், தேர்தல் முடியும் வரை தயவுசெய்து வைக்காமல் இருந்து பார்க்கட்டும். 1962 வரை தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காமல் தமிழ்நாட்டு மக்களைத் தேர்தலில் சந்தித்துப் பார்க்கட்டும். அந்த நேரத்தில், நிச்சயமாக இந்தப் பெயர் வைக்காத காரணத்தினாலே, பொது மக்கள் தமது மாறுபாட்டைக் காட்டுகிறார்களா, இல்லையா என்று பார்க்கட்டும்.

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1956-ல் கூட இந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனையைத்தான் கிளப் பினார்கள். அதன் பிறகு 1957-ல் தேர்தல் நடந்தது. அதைப் போலவே இப்பொழுதும் தேர்தலுக்கு முன் இந்தச் சமயத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதும் இப்படியே தான் சொன்னார்கள். அதன் பலன் என்னவாயிற்று என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போலவே இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்து மிரட்டுகிறார்கள். அப்படி மிரட்டலாம் என்று நினைப்பது கனம் அன்பழகனுக்கு அவ்வளவு அழகல்ல என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் கேட்டார், 1957-ல் நடந்த தேர்தலில் இந்தப் பெயர் பிரச்சனையைக் கிளப்பியங்கூட பலன் என்னவாயிற்று என்று. அதன் பலனாகத்தான் ஆட்சி யாளர் அதிகப்படியாக வெற்றி பெற்றதாகவும் சொன்னார். அந்தப் பெயர் வைக்கும் பிரச்சனையும் சேர்ந்துதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 15 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறோம். மாறாக இந்தப் பிரச்சனையைத் தேர்தல் காலத்தில்தான் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வது அமைச்சருக்கு அழகல்ல, உண்மையுமல்ல. அதைப்போலவே இப்பொழுதும் இந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டாம் என்று அமைச்சர் நினைத்தால், அதில் நியாயம் இருக்குமானால் வரப்போகும் தேர்தல் வரை இந்தப் பெயரை வைக்காமல் இருந்து பார்க்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த தேர்தலுக்குள் பெயர் வைக்க மாட்டோம் என்று ஆட்சி யாளர் சொன்னால் வரப்போகும் தேர்தலில் பொது மக்கள், நாட்டு மக்கள், அதற்கு ஏற்ற முடிவைக் கொடுப்பார்கள் என்பதை மட்டும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பொது மக்களுடைய கோரிக்கை அருகதையற்றது, நியாயமற்றது என்று சொல்வது சரியல்ல. உரிமை வேட்கை கொண்ட மக்கள்தான் இந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பொது மக்களின் உணர்ச்சி அதிக நாள் காத்திருக்காது. எப்பொழுதாவது அவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு திடீரென எழலாம். அவர்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்குச் சரியான சமயத்தில் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்ய முற்படுவார்கள். பொது மக்கள்

24th February 1961] [Sri K. Anbazhagan]

கிளர்ச்சி செய்ய எழுந்தால் அதை எளிதில் எவரும் அடக்கிவிட முடியாது. தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைக்கொண்டு கிளர்ச்சியை அடக்கிவிடலாம் என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி அடக்கி விடும் மனப்பான்மை இருந்தால், பொது மக்களுடைய ஒருமித்த கருத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையானால், இதுதான் ஜனநாயகமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி கிளர்ச்சி செய்வதை அடக்கிவிட்டு அவர்கள் கேட்கக்கூடிய இயற்கை உரிமையை மறுப்பது என்று நினைத்தால் அது சரியான ஜனநாயகமா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே பொது மக்களுடைய அடிப்படையான விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப் பெயர் வைப்பதால் அது யாரையும் பாதிக்கப் போவதில்லை. எவரையும் பாதிக்காமல் இருக்கும்பொது மக்களுடைய கருத்தை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். யாரை பாதிக்கிறது என்று சொல்லிடும்? என்ன விபரீதம் வந்துவிடப்போகிறது? பின்னும் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று அமைச்சர் சொல்வதற்கு அதைக் கேட்க எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதை எல்லோரும் தான் வரவேற்கிறார்கள். தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு யாரும் முன் வரவில்லை அமைச்சர்களைத் தவிர.

இப்படிப் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இந்தப் பெயரை ஏற்க வேண்டுமென்று தக்கார்பலர் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? எதிர்கட்சிகள் சொல்வதோடல்லாமல் தகுதிமிக்க காங்கிரஸ்காரர்களுங்கூடத் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். எந்தக் கட்சியும் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியும் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கு வழிகாட்டிய காங்கிரஸ் பெரியவர்களும் இதற்கு மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. அப்படி எல்லோரும் ஒருமிக்கச் சொல்லையும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணம்தான் என்னவென்று தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையில் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் என்ன லாபம் என்று இந்த நாட்டை ஆளக்கூடிய ஓர் அமைச்சர் கேட்கிறார். அவர் அமைச்சராக இருப்பதால் நாட்டின் லாபத்தைக் கருதவேண்டியதுதான். லாபத்தில் அவருக்கு அக்கறை இருக்க வேண்டியதுதான். அவர் கேட்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆடை எதற்காக உடுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அதனால் என்ன லாபம் இருக்கிறது என்று கேட்பது போன்றதாக இருக்கிறது. ஆடையை அணிந்து கொள்வதால் அதில் லாபம் இல்லை. அது செலவினத்தைச் சேர்ந்ததாகத்தான் இருக்கிறது. மானத்தை

[Sri K. Anbazhagan] [24th February 1961]

இமந்துவிட்டால் ஆடை அணிந்துகொள்ளவேண்டியதில்லை. நாட்டு மக்களுடைய மானம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதால்தான் பெயரை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படிப்பட்ட மானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கடமை அல்லவா? மற்றொரு அமைச்சர் சொல்லுகிறார், "பெயரை மாற்றி விட்டால் வெளி நாட்டவருக்கு 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் தெரியாது என்பதால். வெளி நாட்டிலிருந்து கடன் வாங்க முடியாது" என்று. கடன் கொடுப்பார்களா என்றும் கேட்கிறார். இந்த முறையில் அமைச்சர் பேசுவது. கடன் வாங்குவதில் அமைச்சர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்றுவதில் அவர்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்பதையே காட்டுவதாகும். ஆனால் வெளிநாட்டிலிருந்து கடன் வாங்கக்கூடிய அதிகாரம் எல்லாம் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களுக்குத்தான் இருக்கிறதேயொழிய மாநில அமைச்சர்களுக்கு இல்லை. சென்னை அரசாங்க அமைச்சர்கள் வெளிநாடு சென்று கடன் கேட்டாலும் நேரடியாக யாரும் கொடுக்கப் போவதில்லை. மேலும் 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் வெளிநாடுகளுக்குத் தெரியாது, எனவே கூடாது என்றால்—முதல் அமைச்சரை மட்டும் வெளிநாடுகள் அறியுமா? தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சருக்கும் வெளி நாட்டுத் தொடர்பு கிடையாது. அவரை வெளிநாடு அறியாது. கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டு வந்திருப்பதால் அவருக்கு வெளிநாட்டுத் தொடர்பு உண்டு. அவரை வெளிநாடு அறியும். ஆகவே அவர்தான் முதலமைச்சராக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் வாதிடவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரணங்களையா அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கூறுவது என்று கேட்கிறேன். 'தமிழ் நாடு' என்று பெயர் வையுங்கள் என்று மக்கள் சொன்னால் அதற்கு மறுப்புக்கூற முதலமைச்சரே ஆராய்ச்சிகள் பல செய்து அதற்கு வியாக்யானமும் கொடுத்துள்ளார். வெகு காலத்திற்கு முன், சங்க காலத்தில் இந்தப் பெயர் கிடையாது என்றும், பாரதியார் காலத்தில்தான் முதன் முதலாகத் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லியுள்ளார் முதல் அமைச்சர். இதன் உண்மை காண ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சருக்குத் தெரியாவிட்டாலும் ஏடுகள் இன்னும் மறைந்து போகவில்லை. அவைகள் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. அவற்றுள்ளும் பல பாடல்களில் தமிழ்நாடு என்னும் பெயர் வந்திருக்கிறது. பழந் தமிழ் இலக்கியங்களில் அப்படிப்பட்ட பெயர் கிடையாது என்று சொல்லி இருக்கிறார். சங்க காலத் தமிழ் இலக்கியத்தை அவர்கள் எந்த அளவு படித்திருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நல்ல வேளை நான் அந்த அளவு படிக்கவில்லை! சங்க இலக்கியத்தில் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் இல்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வழங்கியுள்ளது தெரிய வருகிறது. சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் தனித்தனியாக இருந்த காலத்திலேயே தமிழ் நாடு என்ற பெயர்

24th February 1961] [Sri K. Anbazhagan]

இருந்திருக்கிறது. பற்பல இலக்கியங்களில் அந்தப் பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியத்தில் அதன் பாயிரத்தில் அந்தப் பெயர் இருக்கிறது. பதிற்றுப்பத்தில் இந்தப் பெயர் வழங்கியிருக்கிறது. பரிபாடலில் இந்தப் பெயர் வந்திருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் இந்தப் பெயர் இருக்கிறது என்பதை அதை படித்துப் பார்த்தாலே நன்றாகத் தெரியவரும். வேண்டுமானாலும் கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் அவைகளைப் படித்துப் பார்க்கட்டும். முன்னர் ஒரு முறை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது இலக்கியத்தில் உண்டோ இப்பெயர் என்று கேட்டுள்ளார். அதற்கு நான் புறநானூற்றுப் பாடலில் இப்பெயர் வழங்கியதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். இன்னும் பல வரிகளை சான்றாகப் படித்துக்காட்டமுடியும். “தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட்டு அக மெல்லாம்” என்று பரிபாடலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பரிபாடல் நேற்று பிறந்தது அல்ல. சுமார் 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பரிபாடலில் ‘தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாடு’ என்று கூறப்பட்டுள்ளதானது, செந்தமிழ் நாடு ஆகிய சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளுக்குத் தமிழ் எல்லையாக அமைந்துள்ளது என்ற கருத்து இருக்கிறது. பதிற்றுப் பத்து எட்டில் ‘இமிழ் கடல் வேலித் தமிழகம்’ என்று வருகின்றது. இதைப் போலவே சிலப்பதிகாரத்திலும் வருகிறது. அது, “இமிழ் கடல் வேலித் தமிழ்நாடு ஆக்கிய” என்பதாகும். ஒலிக்கக்கூடிய கடல் எல்லையாகத் தமிழ் நாடு இருக்கிறது. ‘தென் தமிழ்நாடு ஒருங்கு காண்’ எனவும், ‘தென் தமிழ் நன்னாடு’ எனவும், ‘தென் தமிழ் நாடு ஆளும் வேந்தர்’ எனவும் சிலம்பு ஒலிக்கிறது. இந்தப் பெயர் ஆட்சி இன்று நேற்று வந்தது அல்ல. பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழ் நாட்டை ஆண்டு வந்த வேந்தர்கள் இந்தப் பெயரை ஏற்றுருக்கிறார்கள். “இமிழ் கடல் வேலித் தமிழகம் அறிய” என்பதும் சிலப்பதிகாரம் இதற்கு, “ஆரவாரத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த நிலத்திலே, வடக்கும், தெற்கும், குடக்கும், குணக்கும், வேங்கடங் குமரி—தீம்புனல் பெளவம் எனத் தமிழ் நாட்டிற்கு எல்லை கூறப்பட்ட” என்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை. தமிழ்நாடு இந்த எல்லைக்குள் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ‘சம்புத் திவினுள் தமிழக மருங்கில்’ என்று மணிமேகலையிலும் வருகிறது. ‘தமிழ்நாடு’ என்னும் பெயர், கம்பராலும், சேக்கிழாராலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. குமாரசூருபரரோ ‘விரிந்த தமிழ்நாடு’ என்று பாடினார். ஆகவே சமீபத்தில்தான் சொல்லப்படுகிறது, அதுவும் பாரதியார் காலம் முதற்கொண்டு தான் சொல்லப்படுகிறது என்பது அறியாமையேயாகும். அந்தக் காலத்திலேயே தமிழ்ப் புலவர்கள் வழங்கிய பெயரை இப்பொழுதும் வைப்பதற்கு எந்நே மனம் வரவில்லை? என்ன கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது என்று கேட்கிறேன். இவைகளை யெல்லாம் அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மட்டுமே சொல்லி இருந்தாலாவது ஏற்கமாட்டேன் என்று சொல்லலாம். அகில இந்திய காங்கிரசோ அன்றி டில்லி மத்திய அரசினரோ இந்தப் பெயரை வைப்பதற்கு மறுப்பு சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கே மறுப்பு இல்லாதபோது

[Sri K. Anbazhagan] [24th February 1961]

இங்குள்ளவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் அந்த மனம் வரவில்லை? முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சொல்லியும் ஏன் மறுப்பு? அண்மையில் காஷ்மீர் அமைச்சர் ஒருவர் கூடத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது பொறுத்தமாகத்தான் இருக்கிறது என்று கூறியுள்ளார். அந்தப் பெயர் இனிமையாக இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறார். அந்த மனப்பான்மை நமது முதல் அமைச்சருக்கு ஏனே வரவில்லை? அவருக்குத் தோன்றுவது கூட இங்குள்ளவர்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? நாம் இன்னும் பெயரை மாற்றாமல் இருப்பதைக் கண்டு வெளி நாட்டவர்கள்கூட வெட்கப்படுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாமும் வேதனைப்படுகிறோம். அண்மையில் மதராஸ்—சென்னை ராஜ்யம் என்னும் பெயரை மாற்றித் தமிழ்நாடு என்று வைக்காவிட்டால் கிளர்ச்சி நடத்துவேன் என்று தமிழரசு கழகத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் கூறினார். அரசியல் நோக்கத்தோடு இந்தக் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை என்றும் சொன்னார். கொள்கை அடிப்படையில் தமிழரின் மானத்திற்காகக் கிளர்ச்சி என்றும் சொன்னார். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கிளர்ச்சியை நிறுத்தினால் இதை ஆலோசிப்பதாகச் சொன்னதால் அந்தக் கிளர்ச்சியை நிறுத்தி வைத்துள்ளார். இந்தப் பிரச்சனை இன்று நேற்று கிளம்பியது அல்ல. எவ்வளவோ காலமாக இருந்து வருகிறது. இந்தக் கிளர்ச்சியும் தேர்தலுக்காக நடத்தப்படவில்லை. இங்குள்ள எதிர்க் கட்சிகளும் வருகிற தேர்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு இதைக்கொண்டு வரவில்லை. இந்தப் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்று தமிழ் பேரியார் திரு. வி. க. சொல்லி இருக்கிறார். விருதுநகர் சங்கரலிங்கனார் இதற்காகவே உண்ணா திருந்து உயிர் விட்டார். நாடகப் பேராசிரியர் பம்பல் சம்பந்த முதலியார் அவர்களுக்கு நடத்திய பாராட்டுக் கூடத்திலேயே அவர் இதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறார். “தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டு அதைக் காதாரக் கேட்கும் வாய்ப்பு தனக்குக்கிட்ட வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டார். “தமிழ்நாடு என்னும் பெயரை வைத்து தமிழ் நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும், பெருமைப்படுத்தவேண்டும். அந்தப் பெயரைக் கொண்டு இந்த நாட்டிற்குப் புகழ் முடி சூட்டவேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்ட தமிழறிஞர்கள் பலப்பலர் அந்தப் பெரியவர்களை மதித்தாவது இந்தப் பெயரை வைக்கக் கூடாதா? அத்தகைய பெரியவர்களை யெல்லாம் அலட்சியப் படுத்த வேண்டுமா? நாட்டுக்கு வழிகாட்டிகளாக வாழ்ந்த பெரியவர்களை மதிக்க வேறு வழிதான் என்ன இருக்கிறது? வள்ளுவருக்குக் கோயில், பாரதியாருக்கு மணி மண்டபம், சேக்கிழாருக்கு செம்மண் குடிசை, கம்பனுக்குக் கல் தூண் நிலைநாட்டிவிட்டால் மட்டும் தமிழ்நாடு வாழ்ந்துவிடுமா? கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு என்று பாடியிருக்கிறாரே பாரதியார், அவர் பிறந்த நாட்டுக்குத் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைக்காமல், தமிழர்களை வாழ வைக்க முடியாது. தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கிவிட்டால் மட்டும் அந்த உணர்ச்சி வந்துவிடுமா? அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழைக் கல்லூரிப் பாட மொழியாகக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்வதற்கும், அதே காங்கிரஸில் இருக்கும் செட்டிநாட்டு திரு. முத்தையா செட்டியார், ‘தமிழை அச்சரப்பட்டுக் கொண்டு

24th February 1961] [Sri K. Anbazhagan]

வராமல், சற்று பொறுத்து ஆங்கிலத்திற்குள்ள வல்லமையை இழந்துவிடாமல் கொண்டுவரவேண்டும்' என்று சொல்வதற்கும் இருக்கும் கருத்து மோதுதலை அந்தக் கட்சியிலேயே உள்ள வேற்றுமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்ப் பற்று இருந்தும் சிலர் அப்படி விரும்புகிறார்களே! இந்நிலையில் அனைவருக்கும் தமிழ்ப்பற்று ஏற்பட இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்ட என்ன வழியிருக்கிறது? சென்னை பஸ்கலைக் கழகமாக இருக்கட்டும், அன்னாமலைப் பஸ்கலைக் கழகமாக இருக்கட்டும், நடுத் தெருவோ, கடைத்தெருவோ ஆகட்டும், அத்தனை பேருக்கும் தமிழ்ப்பற்று ஏற்பட, ஏன் அமைச்சர்கள் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட்டு வழி காட்டக் கூடாது என்று கேட்கின்றேன்.

'தமிழகம்' என்ற பெயரை ஆரண்மூர் அரண்மனைக்கு வைத்ததைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன்—ஒரு அரண்மனைக்கு 'தமிழகம்' என்று பெயரிட்டு விட்டால் நாட்டு மக்கள் அதனால் மகிழ்ச்சி அடைவரா? அந்த அளவுக்கு இருப்பதாகக் காட்டப்படும் நல்லெண்ணம் அதற்குமேல் வளரவில்லையே. குழந்தையைப் பார்த்து, 'கண்ணே, மணியே' என்று கொஞ்சுகிறோம். ஆனால், வேளைக்குச் சோறு போட மறுக்கிறோம். கொஞ்சி விட்டுச் சோறு போடாவிட்டால், குழந்தை வாழ முடியுமா? ஆனால் அமைச்சர்கள் சொல்லலாம், 'சோற்றுக்கு அல்லவா நாங்களே பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், இந்த நேரத்தில் பெயர்ப் பிரச்சினையைக் கிளரக் கூடாது' என்று. பெயர்ப் பிரச்சினையினால் எந்த அளவுக்குச் சோற்றுப் பிரச்சினை பாதிக்கப்படும் என்றாவது அமைச்சர்கள் விளக்க வேண்டாமா? உணவுப் பெருக்கத்தை இது கெடுத்துவிடுமா? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இது உலை வைத்துவிடுமா? நாட்டில் ஆற்றுக்குக் கட்டும் பாலத்தை இது இடித்துத் தள்ளிவிடுமா? தமிழகத்திலுள்ள கடற்கரைத் துறைமுகங்களை காவிரிப்பூம்பட்டினமாகக் கடலில் மூழ்கடித்து விடுமா? தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் நாடு அழிந்துவிடும் என்று யாராவது ஜோலியம் கணித்துச் சொன்னரா? எதை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் தாமதிக்கிறீர்கள்? ஆகவேதான் நான் வருத்தத்தோடு, வேதனையோடு, சொல்லிக் கொள்கிறேன். 'நண்பர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்' என்று சொன்னாலும், 'அது திரு. சின்னதுரையினுடைய தீர்மானம் மட்டுமல்ல, ஆதரிக்கும் அன்பழகன் தீர்மானம் மட்டுமல்ல, திரு. சசிவர்ண தேவருடைய தீர்மானம் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலே வாழும் மூன்றரை கோடி மக்களுடைய தீர்மானம் அது. மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள்'. 'அந்த விருப்பத்தை நாங்கள் அவமதித்திருக்கிறோம்' என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். 'தமிழ்நாட்டு மக்களை மதிக்கமாட்டோம், சட்டசபையில் உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை பலம் எங்களுக்கு இருக்கிறது, ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்' என்று சொல்லுங்கள். நாடு உங்களுக்குத்

[Sri K. Anbazhagan] [24th February 1961]

தக்க பதிலை, தக்க தருணத்தில், அவர்கள் வாக்ரு தேவைப்படும் நேரத்தில் தரும். நாடு 1957-ல் இருந்தபடி 1962-ல் இருக்காது. 1962-ல் இருக்கிறபடி 1967-ல் இருக்காது. 1967-ல் இருக்கிறபடி 1972-ல் இருக்காது. அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியமும் இருக்கிற இடத்திலே இருக்க முடியாது. ஆகவே, நாடே மாறும்; மக்கள் எண்ணமும் நகரும்; அப்படி நகரும்போது (கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் குறுக்கீடு) கனம் அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் குறித்துச் சொல்லும்போது, நான் கோபித்துக்கொண்டு பேசினாலுங்கூட, நல்ல உணர்ச்சியோடு, நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்கிறேன், மத்திய சர்க்கார் அமைச்சராகக் கூட ஆகிவிடலாம் அல்லவா? என்று சொல்கிறேன். அந்த அளவுக்கு மாற்றம் கிடக்கும். அப்படி அங்கு போகும் அளவுக்கு திறமை பெற்றிருக்கிற அவர், 'தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகிறேன்' என்று அங்கு சொல்ல முடியுமானால் . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லோரும் போகக் கூடிய இடத்திற்கு நானும் போய்ச் சேர்வேன் என்றுதான் (சிரிப்பு)

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து, திராவிட நாட்டில் கூட அமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்று தான் நான் வாழ்த்துகிறேன், நான் விரும்புகிறேன்—நல்ல திறமை படைத்தவர் என்னும் காரணத்தால்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : 'தமிழ்நாடு' என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார் கனம் அங்கத்தினர். இப்போழுது 'திராவிட நாடு' என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டாரே.

SRI K. ANBAZHAGAN : உண்மையான சிந்தனை உடையவர்களுக்கு நான் சொல்வது விளங்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழவேண்டும் என்ற விருப்பத்தாலுந்தான், தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து, அதனால் அவருக்குப் புகழ் கிடைத்து, நல்லெண்ணம் மக்களிடத்தில் பரவி, மக்களெல்லாம், "தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்த இவர் வாழ்க" என்று சொன்னால், அந்த வாழ்த்து அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதும் 70 வயது அல்ல, 100 வயது அல்ல, 120 வயதும், அதற்கு மேலும் நீடிக்கச் செய்யும் என்பதால்தான் "தமிழ்நாடு என்னும் பெயரை வைத்துப் பார்த்து நீண்ட நாள் நீங்கள் வாழுங்கள்" என்று அவரை நான் வாழ்த்துகிறேன்.

ஒரு வேளை அவர்களே அந்தப் பெயரை வைத்து அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சரிந்து போய்விடுமானாலும், அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற நல்ல பெயரைக் கேட்டு முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சி குறைந்துவிடுமானாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பிரசாரம் குறைந்துவிடுமானாலும், அதற்காகக்கூட நான் விரும்பப்பட மாட்டேன். இந்த நல்ல பெயரைத் தயவு செய்து தேடிக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அமைச்சர்கள்

24th February 1961] [Sri K. Anbazhagan]

எத்தனையோ தவறுதல்கள் செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியினருடைய மனதைப் புண்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே நல்ல தீர்மானங்களைத் தோற்கடித்திருக்கிறார்கள். எந்த நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் அவமதித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு காரியத்திலாவது, 1962 மார்ச் தேர்தலுக்கு முன்பாக அமைச்சர்கள் தங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

நண்பர் திரு. சின்னதுரை அவர்களுடைய தீர்மானத்திற்கு மக்கள் ஆதரவு இல்லையென்று கருதினால் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கன்யாகுமரிக்குச் சென்றாலும், கோயமுத்தூருக்குச் சென்றாலும், திருப்பதி மலையடிவாரத்தில் உள்ள திருத்தணிக்குச் சென்றாலும், வேறு எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் அங்கு பொதுக்கூட்டம் நடத்திக் கேட்கட்டும். என்னை வேண்டுமானால் அழைத்துக் கொண்டு போகட்டும். அவரோடு நான் வருவது அவருடைய பெருமைக்கு உகந்ததல்ல என்று கருதினால் திரு. கருத்திருமன் அவர்களையே அழைத்துக் கொண்டு போய்க் கூட்டம் நடத்தட்டும். பொது மக்களை நோக்கி வேண்டுமானால் இளம் பிள்ளைகளைக்கூடப் பார்த்து, "தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கலாமா?" என்று கேட்கட்டும். 'வேண்டாம்' என்று சொல்லுபவர்களைக் காணவே முடியாது. வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களாகத்தான் அத்தனை பேரும் இருப்பார்கள். அந்தப் பெரும்பாலோருடைய விருப்பத்தை அமைச்சர் அவர்கள் மதித்துச் செயலாற்றட்டும். சட்டசபையிலுள்ள பலத்தை மட்டும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. சட்டசபைக்கு மேற்பட்டதாக மக்கள் மன்றம் இருக்கிறது. அதை மதித்து, தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கட்டும். அதை விரும்பாவிட்டால், 'தமிழகம்' என்ற பெயரையாவது ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். 'தமிழ் நாடு' 'தமிழகம்' என்பவற்றுள் இதைத் தான் வைக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தவில்லை. நாடு விரும்பும் நல்ல பெயரை வைக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை, அவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI M. R. KANDASAMI MUDALIAR : இப்பொழுது பேசிய நண்பர் அவர்கள், பாரதியாரே இந்தத் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை நம் ராஜ்யத்திற்கு வைப்பதற்காகவும், தமிழ் வளர்ச்சிக் காகவும், தமிழர்களுக்காகவும் அரும்பாடுபட்டவர் என்று சொன்னார். ஆனால், அந்தப் பாரதியாருடைய பாடலைப் பள்ளிக் கூடத்தில் வைக்கக்கூடாது என்று தடுத்த கட்சியினர் இன்றைக்கு பாரதியாருக்காக இவ்வளவு பரிந்து பேசி முதலைக் கண்ணீர் விடுகிறார்களே, இது நியாயமா?

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

[24th February 1961

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திரு சின்னதுரை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தப் பிரேரணையை ஆமோதித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற அவாவுகின்றேன். தமிழ்நாடு என்று நம் ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இன்று நேற்று எழுந்தது அல்ல. நீண்ட நெடு நாட்களுக்கு முன்பே, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே எழுந்த ஒரு விஷயமாகும். ஆக, இதை இத்தனை காலம் தாமதத்திக் கொண்டு போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ராஜ்யப் புனரமைப்புக்கு முன்பாகவே பல பகுதிகள் ஒன்றாக இணைந்து இருந்த காரணத்தால், இதற்கு 'மதராஸ்' என்று பெயர் வைத்திருந்ததை ஓரளவு ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால், 1-11-1956-க்குப் பிறகு ராஜ்யங்கள் பிரிந்தபின், தமிழகம் இன்று தமிழ் பேசக்கூடிய பகுதி முழுவதையும் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கிறது. 1-11-1956-க்குப் பிறகாவது இந்த பெயரை மாற்றுவதில் இந்த மந்திரிசபை முன்கூட்டியே வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த மந்திரிசபைக்கு சாதாரணமாக முன்னே விட்டுப் பின்னே பிடிப்பதுதான் பரம்பரையாக இருந்து வருகிறது. ராஜ்யப் புனரமைப்புக் காலத்திலேயே எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இது தெரியவந்தது. 1-11-1956-இல் ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்பு இந்தச் சபையில் உள்ள ஒருசில அங்கத்தினர்கள்—நாங்கள் அப்பொழுது கன்யாகுமரி, செங்கோட்டைப் பகுதிகளிலிருந்து திருவிதாங்கூர்—கொச்சி அசெம்பிளியில் இருந்தோம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ராஜ்யங்களை எந்த முறையில் பிரிப்பது என்ற பிரச்சனை வந்த போது, ஒரே ஒரு பகுதி பிரிக்கப்படும் என்று சந்தேகப்பட்டோம். அங்கேயிருந்த மலையாள நண்பர்கள், இதை முன்கூட்டியே கருதி, யோசித்து, திட்டமிட்டு, சில காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். பிரதம மந்திரியினிடத்தில் பர்ஸனல் அசிஸ் டென்டாக இருந்த மத்தாய் அவர்களுக்கு 'கனகக்குன்று பாலஸ்ஸில்லிருந்து வைத்து, செங்கோட்டைத் தாலுகாவை மாத்திரம் எப்படிப் பிரிப்பது என்று திட்டமிட்டார்கள். அகில இந்திய ரீதியில், ராஜ்யப் புனரமைப்பு நேரத்தில் ஒரு தாலுகாவை இரண்டாகப் பிரித்த தாலுகா எது என்றால், அது செங்கோட்டை தாலுகா ஒன்றுதான். அது மிகப் பெரும் பகுதியில் தமிழர்கள் வாழும் பகுதி. அந்தத் தாலுகாவைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் பிரத்தியேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்காக யார் யாரை அணுகவேண்டுமோ அவர்களை அணுகினார்கள். நாங்கள் இந்தச் சபையில் இருக்கும் குறிப்பாக இரண்டு அங்கத்தினர்கள், நானும் திரு. நேசமணி அவர்களும்—இதை உணர்ந்து சுமார் மார்ச் 1956-இல் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் முக்கிய மந்திரி அவர்களையும் கண்டு, செங்கோட்டைத் தாலுகாவை இப்படிப் பிரிப்பதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது, அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொன்னோம்.

24th February 1961] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

ஒரு அங்குல 'மாப்' மிகக் கஷ்டப்பட்டு நாங்கள் தயார் செய்து, எந்த முறையில் அவர்கள் பிரிக்க நினைக்கிறார்கள், வாட்டர் ஷெட் லைன் டிவைஷன் லைனாக வைத்து எப்படிப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற முழு விவரமும் கொடுத்தோம். ஆனால், நாங்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த தஸ்தாவேஜ் எங்கு போயிற்றோ தெரியாது. பிறகு, ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில், அதே வட்டாரத்தில் இருக்கும் டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டரும், இதர அதிகாரிகளும், "ஒரு அங்குல மாப் கூட கிடைக்கவில்லை," என்று அங்கலாய்த்தார்கள். வாட்டர் ஷெட் லைன் வைத்து நிச்சயப்படுத்தப் போகிறார்களா இல்லையா என்பது அவர்களுக்கே தெரியாத நிலைமையில் இருந்தது. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எந்த அளவுக்கு அந்தப் பிரச்சனை வருவதற்கு முன், முன்கூட்டியே யோசிக்காமல் அதைக் காலம் தாழ்த்தி, கடைசியில், 'இம்மாதிரி நடக்கும் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது, கலெக்டர் தவறுதலாக இப்படிச் செய்துவிட்டார்' என்று சொல்லும் அளவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதுபோல், இந்தப் பிரச்சனையிலும் பின்பு யோசிப்போம் என்று இல்லாமல் இப்போதே செய்யவேண்டும். ஏற்கனவேயே அதிகக் காலம் தாழ்ந்துவிட்டது. இது ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சனை இல்லை. பம்பாய் மாகாணம் நம்மெலிட்சர்வதேச ரீதியில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்திருந்தும், பம்பாய் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டிராமல் மகாராஷ்டிரா, குஜராத் என்று பெயரை மாற்றிக்கொள்ள முடியுமென்றால், சென்னை மாகாணத் திற்கு 'மதராஸ்' என்ற பெயர்தான் அகில உலகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்வது எந்தவிதத்திலும் பொருத்தமாக இருக்காது. தமிழனுடைய தன்மான உணர்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்தக் காரியமும் செய்யக்கூடாது. தமிழனுடைய தன்மான உணர்ச்சியோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய பெயராகிய 'தமிழகம்', அல்லது 'தமிழ்நாடு' என்று இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் வைப்பதை அங்கீகரிப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க நியாயம் இல்லை. இதை இன்று இல்லா விட்டால் நாளைக்காவது மந்திரிசபை ஒத்துக்கொள்ளும் என்று எண்ணுகிறேன். அப்படி ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய பிரச்சனையை வேண்டுமென்றே, ஏதோ அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் சொன்னார்கள் என்ற காரணத்திற்காக வெல்லாம் தள்ளிப்போடாமல், இன்னும் அதிகக் கால தாமதம் செய்யாத முறையில், உடனடியாக அதை ஒத்துக்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும். இது ஏதோ பிறர் இதற்காக ஒரு கிளர்ச்சி செய்து அதனால் நாம் ஒத்துக் கொண்டோம் என்று எண்ணுவதற்குரிய நிலைமை இந்த நாட்டில் கிடையாது. சாதாரணமாக எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இவியாவது காலம் தாழ்த்தாது, மேலும் பல சக்திகள் வளர்வதற்கு இடம் கொடுக்காது, உடனடியாக மெட்ராஸ் என்பதற்குத் தமிழகம், தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கு இத்தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[24th February 1961]

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் சின்னதுரை கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன். முக்கியமாக இதில் பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று பார்ப்போமானால் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கின்றார்கள். அதேபோலத்தான் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் கூட எல்லா எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களையும் போல இதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் யாரும் இதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதைப் பார்த்தால் சர்க்காரின் தீர்மானம் திட்டவாட்டமாக எப்படி இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. தவிர இரண்டு மூன்று தினத்திற்கு முன் பத்திரிகையில் படித்தேன். மந்திரி சபையில் இதைப்பற்றி விவாதித்தபோது அவர்களுக்குள்ளேயே அபிப்பிராயபேதம் இருந்ததாக. (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் : அன்றைக்குப் பேப்பர் நிறைய விற்றிருக்கும்.—சிரிப்பு).

(Mr. Speaker in the Chair.)

பொதுவாக எதிர்க்கட்சியினர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இதை நிராகரிக்கக்கூடாது. மக்கள் அபிப்பிராயம் இது. "1952-ஆம் இதைப் பரிசீலித்தோம். நாங்கள் அதன் காரணமாகப் பயப்படவில்லை. 1952 தேர்தலைவிட 1957 தேர்தலில் அதிகமாக வெற்றி பெற்று வந்தோம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. 1962-ல்தான் திட்ட வட்டமாகத் தெரியும். ஆகவே கடைசியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதற்காக நிராகரிக்கக்கூடாது. இந்தப் பிரச்சனை, நீண்டநாளாக இருந்து வரும் முக்கியப் பிரச்சனை. ஆகவே மதராஸ் என்ற பெயரை மாற்றி தமிழ்நாடு என்று இந்த மாநிலத்திற்குப் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்ற இத்தீர்மானத்தை ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் சரி, சர்க்காரும் சரி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயர் அவர்களே, இன்று இங்கு இத்தீர்மானத்தின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் முன் 30-ந் தேதி அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சில கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் 30-ந் தேதி அன்று இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வந்த போது அப்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கு விவாதிக்கக்கூடாது என்ற ஒரு யோசனையை நான் சொன்னேன். அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்தச் சபையைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அதன் காரணமாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லோருமே வெளியில் சென்றுவிட்டார்கள். வெளியில் சென்றதோடு மட்டும் அல்லாமல் ஒரு அறிக்கையையும் கொடுத்து இருந்தார்கள். அதையும் நான் பார்த்தேன். அதிலே முக்கியமாக அன்றைக்குச் சொன்னது, பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவானது, அந்த முடிவுக்கு மீறி விவாதத்தை ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று சொன்னதை

24th February 1961]

[Sri C. Subramaniam]

நான் லீடர் ஆப் த ஹவுஸ் என்ற முறையில் செய்தது தவறு என்று வலியுறுத்தினார்கள். அன்றைக்கு பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவுக்கு மாறாக என்ன காரணத்தினால் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். நான் அந்த யோசனையை வெளியிட்ட காலத்தில் 30-ந் தேதி கிளர்ச்சி நடைபெறுவதாக இருந்தது. ஆனால் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்தபோது அத்தகைய கிளர்ச்சி எதுவும் நடைபெறப்போவதாக அறிவிக்கப்படவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சி மட்டும் அல்ல, எந்த முறையில் என்ன நடக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாது." ஆனால் 30-ந் தேதி கிளர்ச்சி காரணமாகத் தொண்டர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு இருக்கலாம். அதைப்பற்றி இப்போது நான் ஆராயப் புகவில்லை. ஆனால் சாலை மத்தியில் தொண்டர்கள் படுத்துக்கொண்டு, கார் போகாத முறையில், அங்கத்தினர்கள் உள்ளே வரமுடியாத முறையில் அந்தக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் முன்பு எடுத்து இருந்த முடிவுக்கு மாறாக ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன். விதிக்குத் தவறாக நான் நடந்து கொண்டிருக்கிறேனோ என்றால் இல்லை. விதியை ஒட்டித்தான் நடந்திருக்கிறது. தவறாக நடந்திருப்பதாக யாரும் சொல்ல முடியாது. நான் எதேச்சாதிகாரமாக, என்னுடைய கட்சி பலத்தைக்கொண்டு நடந்துவிட்டதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எப்படி நடந்தது, சட்டசபை விதி என்ன என்பதை அங்கத்தினர்களும் உணரவேண்டும், வெளியில் இருக்கிறவர்களும் உணரவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் இதை விளக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். விதி 193-ல் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியைப் பற்றிச் சொல்கிறது. அதாவது . . .

' 193 (1) At the commencement of the House or from time to time, as the case may be, the Speaker may nominate a committee called the ' Business Advisory Committee ' consisting of not more than fifteen members including the Speaker who shall be the Chairman of the Committee.'

• ' 195 (1) It shall be the function of the Committee, to recommend the time that should be allocated for the discussion of the stage or stages of such Government Bills as the Speaker, in consultation with the Leader of the House, may refer to the Committee

(2) The Committee shall have the power to indicate in the proposed time-table the different hours at which the various stages of the Bill shall be completed.

(3) The Committee shall have such other functions as may be assigned to it by the Speaker from time to time.'

இந்தமாதிரி என்ன என்ன விஷயங்களைப்பற்றி சபை விவாதித்து முடிவு செய்யவேண்டும் என்பதை பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி தீர்மானித்து சபை முன்பும் வைத்து அனுமதி பெறப்படுகிறது.

விதி 199-ஐயும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதியில் . . .

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1961]

'199. No variation in the order shall be made except on the request of the Leader of the House with the permission of the House.'

ஆகையால் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு எடுத்து சபையும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் அதை சபையின் அனுமதியோடு மாற்ற லீடர் ஆப் த ஹவுசுக்கு இங்கே உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. லீடர் ஆப் த ஹவுஸ் ஒருவருக்குத்தான் அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவறான சூழ்நிலை அன்று நிலவிய காரணத்தினால் அதுபற்றி இன்று விவாதிக்கவேண்டாம் என்று சபையின் அனுமதியை நான் கோரியது சட்டசபை விதிகளின்படி எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமையின் அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கிறதே தவிர நான் ஏதோ எதேச்சாதிகாரமாகச் செய்தேன் என்று சொன்னால் அது முற்றிலும் தவறானது ஆகும்.

12-00
noon.

இங்கு நான் நடந்துகொண்டது எதேச்சாதிகாரம் என்று சொன்னால் இதுவரை நான் நடந்துகொண்டு வந்தது குறித்து ஓரளவு பெருமைப்படலாம். நான் செய்தது எதேச்சாதிகார முறையில் என்று வெளியேறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையில் அப்படி வெளியேறினது என் எதேச்சாதிகாரத்திற்காக அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் இப்படி ஏதாவது நெருக்கடி ஏற்படும்போது எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று பார்த்தோம். மற்றவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூட இடம் கொடுக்காமல் "வாருங்கள், வெளியே போகலாம்" என்று சொல்லி வெளியேறினார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இது மற்றவர்களையும் அவமதிப்பதாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டும் அல்ல, எல்லோரும் கலந்து முடிவு எடுத்த தீர்மானம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் இடையே பிளவு உண்டாக்க நினைக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் சாதாரணத்தைக் கண்டு எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் ஏமாற மாட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எப்படி ஏமாற்றுவது என்ற வித்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : "ஏமாற்றுவது" என்ற வார்த்தை பார்லிமெண்டரியா? இந்த சபையில், இந்தக் கட்சி என்று சொன்னால் அது இங்குள்ள அங்கத்தினர்களைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளேயிருந்தாலும் சரி, அல்லது வெளியே இருந்தாலும் சரி மக்களை எப்படி ஏமாற்றி தப்பான வழியில் கொண்டு செல்ல முடியும் என்பதை ஒரு சித்தாந்தமாகவே வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் எங்கு வேண்டுமானாலும் சொல்லத் தயார். அதை நிரூபிக்கவும் தயார். இதுபற்றி யோசித்துக்கூடப் பார்க்காமல் எதிர்க் கட்சியினர் வெளியேறும் நிலை ஏற்பட்டது. இது என் கருத்து, இது தவறாக இருக்கலாம். இன்னொன்று சொல்ல

24th February 1961]

[Sri C. Subramaniam]

விரும்புகிறேன். பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியைக் கலந்துதான் மாற்றியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருக்கலாம். நான் செய்தது வேண்டுமானால் தவறு என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று. இது பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்தது, ஆகவே மேலும் அந்தக் கமிட்டியைக் கூட்டித் தான் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று அன்று யாராவது ஒருவர் சொல்லி அதை நான் கேட்காமல் இருந்தால் அப்பொழுது என்னைக் குற்றம். . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒரு மணி நேரம் ஒத்திப் போடலாம் என்று திரு. சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : பதில் அளிக்கும்போது குறுக்கே பேச முடியாது. "பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்" அல்லது "பாயின்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்" என்றால் குறுக்கே பேசலாம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் குறுக்கே பேசலாம் என்றால் ஆர்டர் இல்லாது "டிஸ் ஆர்டராக்" போய் விடும். தயவுசெய்து குறுக்கிடாதீர்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியைக் கலந்து முடிவு செய்வது முக்கியம் என்று ஒருவராவது சொன்னார்களா? பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்ததை மறந்து விடாதீர்கள், மீண்டும் அவர்களைக் கலக்க வேண்டும் என்று என்னை ஞாபகப்படுத்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாது, வெளியே போன பிற்பாடு எப்படி சப்பைக்கட்டு கட்டலாம் என்னென்ன தவறுகளை நிதியமைச்சர் அவர்கள் மீது போடலாம் என்று யோசித்து வெளியிட்ட அறிக்கையே தவிர அதை வேறு விதத்தில் எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. அன்று நான் நடந்து கொண்டது விதிக்கு உட்பட்டிருந்தான், விதிக்கு புறம்பாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. விதிகளை மீறி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படி எதேச்சாதிகாரமான முறையில் நான் நடந்து கொள்ளவும் இல்லை. அடுத்தபடியாக, மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, ஆகவே அதைக் கொண்டு எந்த முடிவையும் நீங்கள் செய்து விடுகிறீர்கள் என்று அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். பின், எப்படிச் செய்வது? மெஜாரிட்டியினரின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்காமல் சிறுபான்மையோரின் அபிப்பிராயத்தை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு மட்டும் மதிப்பு கொடுத்து, அவர்கள் சொல்கிற முடிவு போல் செய்வது என்றால் அது டெமாக்ரஸி என்ற பெயருக்கோ அல்லது அமைப்பிற்கோ பொருத்தமில்லாது, அதற்கு வேறு அர்த்தம்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். சிறுபான்மையோர் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் கருத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது நாம் ஒன்றை திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னாலும் இதுபற்றி நாம் கவனிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் காரணமாக, மொழி சிறுபான்மையோருக்கு அவர்கள் உணர்ச்சிகளுக்கு, அல்லது வேறு விதத்தில் அவர்களுக்கு இடையூறுகள் அல்லது சங்கடங்கள் ஏற்படுமானால் நாம் பெருவாரியாக இருந்தாலும்,

[Sri C. Subramaniam]

[24th February 1961]

அவர்கள் சிறுபான்மையோரானதால் இது நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். அப்பொழுது அவர்களின் உணர்ச்சி எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதேபோல் சமய அடிப்படையில் சிறுபான்மையோராயிருக்கலாம். அப்பொழுது அவர்கள் சமயத்தைத் தாக்கும் முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால், நாம் மெஜாரிட்டியினராயிருக்கிறோம், ஆகவே எங்கள் பலத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு முடிவு எடுப்போம் என்ற முறையில் சொன்னால் அப்பொழுது வருகிறது, சிறுபான்மையோரின் உரிமை. ஆனால் எங்களுக்கு மக்களின் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை, நாங்கள் 15, 17 பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறோம், 4 பேர்கள், 5 பேர்கள்தான் இருக்கிறோம், ஆகவே நாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களைக் கவனித்து எங்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதை ஒவ்வொருபுறத்திலும் வலியுறுத்துவது என்றால் ஜனநாயக அடிப்படைக்கு அது உகந்ததல்ல. இதைச் சற்று சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று திரு. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்களையும், திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மெஜாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று சொன்னால், கடைசியாகப் பார்க்கும்போது அந்த அடிப்படையில் தான் இங்கு அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்த முடியுமே தவிர எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சிறிய எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் சொல்வதற்குத்தான் அதிக மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நாம் முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதல்ல, அந்த அமைப்பிற்கு உகந்ததல்ல என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்று இத்தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும் போது, இவைகளையெல்லாம் ஒரு புறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு பெயர் மாற்றுவது அவசியந்தானா என்பதுபற்றி ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களைத் தவிர எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து விட்டார்கள். இதிலிருந்து, தமிழ் என்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் தமிழில் அக்கரை போலிருக்கிறது, தமிழர்களிடம் அவர்களுக்குத் தான் அக்கரை போலிருக்கிறது, என்று நினைக்கக்கூடிய முறையில் இந்தப் பெயர் வைப்பது குறித்து யாரும் முடிவு செய்யமாட்டார்கள் என்ற பூர்ண நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. யாரும் இது குறித்து ஐயப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில், தமிழர்களின் நல்வாழ்விற்காக, தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக இன்று நாம் எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில், நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் அடிப்படையில், இந்த மந்திரிசபை எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய முயற்சிகள் அடிப்படையில் இதை நம்பலாம். நாங்கள் செய்ததை இன்னும் சிறிது திறமையாகச் செய்திருக்கலாம் என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயார். ஆனால் தமிழர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக, தமிழ் வளர வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும், தீவிர முயற்சி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லையென்ற முறையில் யாராவது பேசினால், அதை மக்க

24th February 1961]

[Sri C. Subramaniam]

விடம் சொல்லி அவர்களை நம்ப வைப்பது என்பது கஷ்டம். இந்த வார்த்தையை யாரும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். தமிழர்களின் தன்மானத்தைக் காக்க என்று சொன்னால் தன்மானம் உள்ளவர்களா இல்லையா என்பது வெறும் பெயரில் அல்ல இருப்பது என்பது என் கருத்து. திரு. அன்பழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பற்றிச் சொல்கிறேன். தமிழ் பாடமொழியாகவேண்டுமென்று சொன்னபோது கருத்து வேற்றுமை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏடுகளிடையேயே இதுபற்றி கருத்து வேற்றுமையில்லையா? இதை எதிர்த்தே அவர்கள் ஏடுகள் இருப்பது பற்றி அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் காட்டவில்லையா? இது போன்ற விஷயங்களில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை—சில சமயங்களில் பத்திரிகைகளில்கூட ஒரு பத்திரிகை “மந்திரிசபைக்குள் பிளவு” என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரசுரித்தது. இது பற்றி மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் மூன்று தடவை இதுபற்றி அப்பத்திரிகையில் வந்து விட்டது. மந்திரிசபைக்குள் பிளவு ஏற்படவேண்டுமென்று அவர்கள் ஆசை காரணமாக அப்படி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். “மந்திரிசபைக்குள் பிளவு” என்று கொட்டை கொட்டையாக வெளியே போட்டு, உள்ளே பார்த்தால் அதன் வாசகத்தில் கருத்து வேற்றுமை குறித்து ஒரு வாசகமும் காணவில்லை. மற்றையிடங்களில் மந்திரி சபைக்குள்ளும், கட்சிகளுக்குள்ளும் பிளவு இருக்கிறதே, ஏன் நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் அப்படியில்லை, அதற்காக நாம் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் அதற்கு உதவி செய்ய வருவதுபோல் இருக்கிறது. அப்படிப் பிளவு இல்லையே என்று அவர்களுக்கு கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆகவே, பத்திரிகை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. உடன்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு, ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு பத்திரிகைகள் பாடுபட கடமைப் பட்டிருக்கின்றன. ஒற்றுமைக்குப் பதிலாக, பிரிப்பதற்கான முறையில் போடுவதை நிறுத்துவது மிக அவசியம். தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் தமிழர்கள் பண்பைக் காட்டுகிறார்கள், தமிழர்கள் பண்பு குறைந்துவிடவில்லை என்ற முறையில் பத்திரிகைகள் பணியாற்றினால், தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதைவிட அதிகமான நன்மை ஏற்படும். நமது பண்பு குறைந்து விடக்கூடாது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: Sir, on a point of personal explanation.

MR. SPEAKER: நீங்கள்தான் ஒன்றும் பேசவில்லையே, எப்படி இப்போது நீங்கள் பேச முடியும்?

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பத்திரிகை என்னப்பற்றியதுதான், (பலத்த சிரிப்பு) கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்களுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில், ‘நாங்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தை சபைக்கு வெளியில் சொல்லுவதற்கில்லை, சபையில்தான் அதை தெரிவிக்க முடியும்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த

[Sri A. V. P. Asaithambi] [24th February 1961]

நிலையில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்துக்கு இது வேறுபாடாக இருந்த காரணத்தின் பேரில் அவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருந்தேன். அதை இப்போது சொல்லுவது, சபையையும் சபையில் இருக்கின்ற என்னையும் பாதிப்பதாக இருப்பதால், நான் எடுத்துக் கூறியிருந்ததை வேறுமாதிரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் குல்லாய் வேறு யாருக்காவது பொருந்தும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இந்தக் குல்லாய் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்களுடையதுதான் என்று அவர்களே எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டார்கள். (சிரிப்பு) திரு. ஆசைத்தம்பியைப்பற்றியோ அல்லது அவர்களுடைய பத்திரிகையைப்பற்றியோ என் மனதில் எந்தவிதமான எண்ணமும் வரவில்லை. இப்போது அவர்களே அதைப் போட்டுக்கொண்டார்கள். எந்தப் பத்திரிகையில் இது வந்திருந்தது என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். அவர்கள் இப்போது வந்து இங்கு சமர்தானம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்களுடைய பத்திரிகையில் வந்திருந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை, அதை நான் பார்க்கவில்லை, மற்றவர்கள் பார்த்திருந்தாலும் பார்த்திருப்பார்கள். ஆகவே, இந்த முறையில் யாரும் மந்திரிசபைக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைகு கேள்வியும் இங்கு கேட்கப்பட்டது. 'உங்களுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து விட்டால் என்ன வந்து விடப் போகிறது, ஏன் வெட்கப்படுகின்றீர்கள், உங்களுக்கு என்ன அவமானம் வந்து விடும்?' என்று பலர் இங்கு கேட்டார்கள். அப்படி வெட்கக்கேடு ஏற்பட்டு விடும், அல்லது அவமானம் வந்து விடும் என்று எண்ணியிருந்தால் எப்படி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்திருக்க முடியும்? இதில் வெட்கப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? அப்படியானால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைக்கவேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது, அதை மாற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் எவ்வளவோ இருந்தன. அப்படியிருந்தும் கூட இப்போது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்றுதான் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். தமிழ்நாடு என்றால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வேறுப்பு அல்லது அதன் பேரில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு விரோதம் என்கின்ற அடிப்படையில் எண்ணுவதற்கு அவசியமே கிடையாது. தமிழர்களுடைய வளர்ச்சியாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் மொழியினுடைய வளர்ச்சியாக இருந்தாலும் சரி, தமிழர்களுடைய முன்னேற்றமாய் இருந்தாலும் சரி, தமிழ் மொழியினுடைய முன்னேற்றமாய் இருந்தாலும் சரி காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றுமே தயங்கியிருந்ததில்லை. அவ்வாறு இருக்கும் போது இப்போது திடீரென்று இந்த ராஜ்யத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லுகிறோம் என்றால், அதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்பதை எல்லோரும் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இதை ஏதோ தேர்தலுக்காக உபயோகப்படுத்து

24th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

கிறோம் என்றும் இப்போது இல்லையென்றால் தேர்தல் வரை இந்தப் பெயரை வைக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் கனம் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பாடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் பாடத்தை நாம் கேட்க வேண்டியதுதான், ஆசிரியர் பாடம் சொல்லும்போது எப்படிப் பாடம் கேட்காமல் இருக்க முடியும்? இதை வைத்துக்கொண்டு மக்களிடத்தில் போய் வோட்டுக்கேட்க வேண்டும் என்ற எண்ண மிருந்தால் தான் இதைப்பற்றி நாம் தேர்தலோடு சம்பந்தப் படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். பெயரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மக்களிடத்தில் போய் வோட்டுக் கேட்கலாம் என்று நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அது வெறும் அவநம்பிக்கையாகி விடும், அவ்விதம் யாராவது கனவு கண்டு கொண்டிருந்தால் அது வெறும் பகற்கனவு தான், அதிலிருந்து விழித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனை தேர்தலுக்குச் சாதகமாக இருக்குமா அல்லது பாதகமாக இருக்குமா என்பதை நாம் கூர்ந்து பார்க்கவில்லை. ஆகையினால் தான் இன்றைக்கு இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து இதில் முடிவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மதராஸ் என்றிருப்பதை மாற்றுவதால் ஏதாவது நன்மை கிடைக்குமா அல்லது வேறு ஏதாவது பாதகம் ஏற்படுமா என்பதைப் பற்றியும் நாம் கூர்ந்து பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னது போல் மகாராஷ்டிரம் என்று வெளிநாடுகளில் சொல்லும்போது அது எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. வேண்டுமென்றால் இன்னும் நாலைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வெளிநாடுகளில் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அப்படிப் பார்க்கும்போது உலகத்திற்கு எல்லாம் தெரியக் கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடிய மதராஸ் என்ற பெயரை மாற்ற வேண்டியதன் அவசியம் என்ன என்பதையும் நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் இருந்து கொண்டு இருப்பதால் நமக்கு எந்தவிதமான அவமானமும் இல்லை. இதனால் நம்முடைய தன்மானத்திற்கும் எந்தவிதமான தீங்கும் வந்து விடாது. இன்றைக்கு மதராஸ் என்றிருப்பதை தமிழ்நாடு என்று மாற்றிவிட்டாலும் கூட இதைப்பற்றி ஜேர்மனியிலோ அல்லது அமெரிக்காவிலோ கேட்கும்போது தமிழ் என்பது அவர்களுடைய பழமையான மொழி, அது மிகவும் வளமடைந்த மொழி, இதன் அடிப்படையில் தான் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதமாட்டார்கள்; முன்பு மெட்ராஸ் என்று இருந்ததைத்தான் இப்போது தமிழ்நாடு என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள், இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று எடுத்துக்கொள்வார்கள், பல பெயர்கள் அதனுடைய காரணம் தெரியாமலேயே நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். விக்டோரியா ஆஸ்டல் இருக்கிறது. நான் அதில் தங்கியிருந்திருக்கிறேன். அந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது என்று அப்போது எனக்குத் தெரியாது. ஏதோ ஆஸ்டல் விழா கொண்டாடும்போது தான் விக்டோரியா மகாராணியாரின் பெயரில் இந்த ஆஸ்டல் நிறுவப்பட்டது என்ற நினைப்பு வருகிறது, அதன் பின்னால் அந்த எண்ணம் தோன்றுவதில்லை ஒரு

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1961]

பெயரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அந்த நாட்டு மக்களின் பண்பு என்ன, அந்த நாட்டிலுள்ள சிறப்பு என்ன, அந்த நாடு வளம் பெற்றிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அதற்காக யாரும் முயற்சியும் செய்ய மாட்டார்கள். உலகத்தில் மதராஸ் என்று சொல்லும்போது என்ன நன்மை கிடைக்கிறது, தமிழ்நாடு என்று சொல்லுவதால் என்ன தீமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று பலர் பல கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். அதேசமயத்தில் உலகத்தில் நம்மைப்பற்றி நம் நாட்டைப்பற்றி மதராஸ் என்று தெரிந்திருக்கும்போது ஏன் அதைக் கைவிட வேண்டும் என்பதையும் நாம் யோசிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கு கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசினார்கள், எனக்கு அதைக்கேட்டு தூக்கிவாரி போட்டது. இங்கு எல்லாம் பச்சைத் தமிழ் மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான உணர்ச்சிதான் வந்து விடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன். தமிழுக்குத்தான் முதல் இடம், மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் பின்னால் தான் இடம் என்கின்ற அளவில், தெலுங்கு பேசக்கூடிய நாயுடுகளுக்கும், ரெட்டியார்களுக்கும், தெலுங்கு பேசக்கூடிய ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும், அதேபோன்றுதான் கன்னடம் பேசக்கூடியவர்களுக்கும், மலையாளம் பேசக்கூடிய மலையாளிகளுக்கும் இங்கு இடம் கிடையாது என்கின்ற அளவில், அந்த அடிப்படையில், நம் நாடு அல்லது நம் சர்க்கார் இயங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தெலுங்கு பேசக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடாது, அல்லது மலையாளம் பேசக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் நாம் இயங்க முடியாது. அமைச்சர்களை முதல் மந்திரி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பது எந்தெந்த மொழி என்று பார்த்து தேர்ந்தெடுப்பதில்லை; யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் காரியங்கள் நல்லபடியாக நடைபெறும் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதல்லாமல் மொழியை வைத்துக்கொண்டு தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. ஏதோ அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த பின்னால் தான் இவ்விதம் அமைந்திருப்பதாகவே தெரியும் என்று கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இவ்விதம் இருக்கக்கூடிய மொழிப்பற்றை மொழி வெறியாக மாற்றிவிடக் கூடாது என்பது தான் சர்க்காருடைய நோக்கம். மொழிப்பற்று எந்த முறையில் மொழிவெறியாக மாறிவிடும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தான் அமைந்திருந்தது திரு. ஆதிமூலம் அவர்களின் பேச்சு என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேண்டுமென்றால் மிகப் படித்தவர்களிடத்தில் இந்த வெறி தோன்றாமல் இருக்கலாம், அதே சமயத்தில் நாட்டிலிருக்கக் கூடிய இளைஞர்கள் மத்தியில் இதன் காரணமாக ஒரு இழுக்கு வந்துவிடுமோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஒரு மொழி பேசக்கூடியவர்கள் தான் இந்த நாட்டில் இருக்கவேண்டும், மற்ற மொழி பேசக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற அடிப்படையில் நாம் செயல்படுவோமேயானால் அதனால் ஏற்படக் கூடிய பலவிதமான தீமைகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

24th February 1961]

[Sri C. Subramaniam]

இப்போதுள்ள நிலைமையில், அதிலும் பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டுவரும் இந்த நாளில், ஒரு நாட்டில் ஒரு மொழி பேசக்கூடியவர்கள் மட்டும் தான் இருக்க முடியும் என்பது முடியாத காரியம். ஒவ்வொரு இடத்திலும், மாற்றம் வர வர, புதிய புதிய தொழில்கள் வர வர எல்லா மொழி பேசக் கூடியவர்களும் இருந்து கொண்டதான் இருப்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருப்பதற்கில்லை. இதை வேண்டுமென்றால், அதிலும் தமிழ் பேசுகின்றவர்களை வேண்டுமென்றால் ஒரு இனம் என்று வைத்துக்கொள்ளட்டும், கனம் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல், கம்யூனிஸ்டு சித்தாந்தமே வேறுகத்தான் இருக்கும். தெலுங்கு பேசுவது இன்னொரு இனம்—கன்னடம் பேசுவது இன்னொரு தனி இனம்—என்று போய்விடக் கூடாது. பல இனங்கள் சேர்ந்த ராஜ்யமாக இன்னும் சென்னை ராஜ்யம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் முறையிலே ஈடுபட்டால் தமிழ் மொழிப் பற்று நல்ல அளவில் ஏற்படும் என்று தெரிவித்து விட்டு, தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் மொழிப் பற்றுக்கு பதிலாக வெறி உணர்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லுவது முன் கூறியதற்கும் பின் கூறியதற்கும் முரணாக இருக்கிறதல்லவா ? தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்தால் உணர்ச்சி ஏற்பட்டு விடும் என்று மொழிப் பற்றை அழிக்க விரும்புகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொழிப் பற்று என்று சொல்லும்போது மொழி வளர்வதற்காக எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கையெல்லாம் சேர்ந்திருக்கலாம். வெறும் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்வது, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னது போல, இது தனியாக ஒரு உணர்ச்சியை மட்டும் கொண்டது. ஆக, உணர்ச்சியைத் தனியாகக் கொண்டிருக்கும்போது, எந்தெந்த உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கும் என்று பார்க்கும்போது, அந்த உணர்ச்சி அந்த மாதிரி இடத்தில் கொண்டுவிடக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறேனேயொழிய, பெயரை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இதிலே இருக்கக் கூடிய அபாயத்தை—போபாயத்தை—வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அந்த மனப்பான்மை இருக்கும் வரையில் பெயரை மாற்றுவது நன்மை பயப்பதற்குப் பதிலாக, தன்மானம் என்று சொன்னார்களே அந்த தன்மானத்தைக் காப்பதற்குப் பதிலாக, மற்றவர்களுடைய மானத்தை அழிக்கும் வெறியாக முடியும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் இதிலே முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1961]

அடுத்தபடியாக “ ஏன் தயங்குகிறார்கள், ஏன் தயங்குகிறார்கள் ” என்று சொன்னார்கள். இதில், நான் முதலிலேயே சொன்னேன், சிறுபான்மையினரைப் பற்றி. சிறுபான்மை என்று சொல்லும் போது, மொழியினால் சிறுபான்மையினராக இருக்கலாம், அல்லது சமயத்தினால் சிறுபான்மையினராக இருக்கலாம். உணர்ச்சி என்று சொல்லும்போது பெருவாரியாக இருக்கக் கூடிய நம் முடைய உணர்ச்சி மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களுடைய உணர்ச்சிகளையும் ஒருவாறு ஊகித்தறிந்து அவர்களுடைய உணர்ச்சி ஒரு சிறிதாவது பாதிக்கப்படுமானால், பெருவாரியாக இருக்கக் கூடிய வர்கள் கூறக் கூடிய முறையில் ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பதில் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் தயங்கித் தான் ஆகவேண்டும்.

(Sri K. Anbazhagan rose to interrupt and the Hon. Minister yielded.)

MR. SPEAKER: I am sorry, No. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்திரம் குறுக்கிட்டபோது, ‘குறுக்கிடக்கூடாது, சில உண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன’ என்று சொன்னேன். அவருக்குச் சொன்னது கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்களுக்கும் பொருந்தும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இடம் கொடுத்தாலும் சபாநாயகர் இடம் கொடுக்க முடியாது. அமைச்சரும் இடம் கொடுக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Thank you, Sir. ஆகையால் இது போன்று நாம் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, அந்த உணர்ச்சியின் காரணமாக ஏன் உணர்ச்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, நம் உணர்ச்சிக்கு மதிப்பு கொடுப்பதற்கு முன்பாக சிறுபான்மையினரின் உணர்ச்சிக்கு அதிக மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும். வெறி உணர்ச்சி வந்துவிடக் கூடாது என்று மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையால், இன்றைக்கு ஏன் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தயங்குகிறது, மத்திய சர்க்காரில் இருப்பவர்கள் வைத்து விட்டார்களே, மகாராஷ்டிரா என்று வைத்து விட்டார்களே, சென்னை ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் என்ன என்று கேட்டால் தமிழ்நாடு மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, எல்லைப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, பல பிரச்சனைகளில் வெறியாக மாறி விடாமல் நாட்டுக்கே வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லைப் பிரச்சனையிலும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கூட ஒப்புதல் செய்தார்கள், நாடு பிடிக்காமல் இருப்பதை வைத்து முன்னேற்றம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம். மற்றவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், மகாராஷ்டிரா என்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் காட்டி நாமும் அதற்காக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. மகாராஷ்டிரா என்று வைத்திருப்பது

24th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

கூட சரியல்ல என்பது எனது சொந்த அபிப்பிராயம்—அது வேறு விஷயம். அதைச் சொல்லி அவர்கள் காட்டியிருக்கிற வழியில் போக வேண்டும் என்பது சரியல்ல. உணர்ச்சிவசப்படக் கூடிய துறையில் கூட மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறதும் என்பதை என்னைக்கும் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது கருத்து.

ஆகையால், இன்றைக்கு இதைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆக, தமிழ்நாடு என்று வைப்பதற்கு வெட்கப் படுவதாகவோ அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக தயக்கப்படுவதாகவோ அல்லது எதிர் கட்சிகளுக்கு கிதாப்பு, பெருமை வந்து விடுமோ, சிறப்பு வந்து விடுமோ, அதனால் தேர்தலில் நமக்கு பாதகம் வந்து விடுமோ என்று நினைக்கக் கூடிய நிலைமை எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து சர்க்கார் இப்போது ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த முடிவைத்தான் நான் இந்தச் சபையின் முன்பு வைக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கக் கூடிய முடிவு, சொல்லக் கூடிய பல் வேறு விவாதங்களை அடிப்படையாகப் பார்த்து, அதே சமயத்தில் பல்வேறு உணர்ச்சிகளையும் அடிப்படையாக எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு சர்க்கார் செய்திருக்கக் கூடிய முடிவு என்ன என்பதைப் பற்றி சபையின் முன்பு வைக்கிறேன். அதை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொண்டு, இனிமேல் எந்தவிதமான கிளர்ச்சியும் இல்லாமல், இந்தக் கிளர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் எடுத்திருக்கக் கூடிய அந்த முடிவை நான் வெகு மகிழ்ச்சியுடன் இந்தச் சபையின் முன்னிலையில் வைக்கின்றேன்.

முதல் முடிவு—இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய முறையில் மெட்ராஸ் என்று சொல்லி வருகிறோம். நமது அரசியலமைப்பில் மெட்ராஸ் என்று இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறது.

மெட்ராஸ் என்று சொல்லும்போது அது ஆங்கிலத்தில் இருக்கக் கூடிய பதம். தமிழில் சொல்லும்போது மெட்ராஸ் என்று அழைப்பதில்லை. நகரத்தை அழைக்கும்போது சென்னை நகரம் என்று சொல்லுகிறோம்—அது அப்படியே தான் இருக்கும்—நகரத்தின் பெயரை மாற்றவேண்டுமென்று ஒருவரும் சொல்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று சொல்லும்போது சென்னை ராஜ்யம் என்று சொல்லுகிறோம்—சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் என்று சொல்லுகிறோம். ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக தமிழ் மொழியை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நாம் இப்போது முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு சொற்களுக்கு ஆங்கிலப் பதத்திலிருந்து

[Sri C. Subramaniam] [24th February 1961]

தமிழில் போடும்போது என்ன தமிழ்ச் சொல் என்று கண்டு பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்—கலைச் சொல் அகராதி என்று கூட அமைத்து வந்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று குறிப்பிடுகிற இடத்தில் சென்னை ராஜ்யம் என்று எழுதுவதற்குப் பதில் “தமிழ்நாடு” என்று எழுதலாம் என்று பெருமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (பெரும் ஆரவாரம்) போகப் போக, நம் ஆட்சி மொழி மேலும் மேலும் வளரும் போது, ஆங்கிலம் மாற்றப்பட்டு தமிழே நிர்வாகத்தில் வரும் போது, மெட்ராஸ் என்று ஆங்கிலத்தில் மற்றவர்களுக்கு எழுதக் கூடிய இடத்தில் தான் குறிப்பிடப்படுமே தவிர, வேறு எல்லா இடங்களிலும் தமிழ் நாடு சட்டசபை,—தமிழ் நாட்டு சட்ட சபையா, தமிழ்நாடு சட்ட சபையா என்று ஆசிரியர்கள் தான் சொல்லவேண்டும்—தமிழ் நாடு சர்க்கார் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் அமைந்து விடும். இப்படி வருவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது—எல்லோரும் வரவேற்பார்கள்—என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறோம்.

ஆக, இன்றைக்கு இரண்டு பெயர்கள் இருக்கலாமா என்று பல பேருக்குச் சந்தேகம் இருக்கலாம். இன்றைக்கு ஜெர்மனியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்—அடிக்கடி வெளிநாடுகளுக்குப் போய் வந்திருக்கக் கூடிய கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைக் கேட்டேன், நான் போயிருந்தபோது அறிந்த தகவல் சரியானது என்று—இப்போது உலகத்தில் ஜெர்மனி என்றால் தான் தெரியும்—ஆனால் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்வது “ஷெலண்ட்”. அது அவர்கள் மொழியில்—அவர்களுக்குத் தெரியும். அதனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது குறைவு வந்து விட்டதா? இல்லை. உலகத்திலே—வெளியே—ஜெர்மனி என்று சொல்லக் கூடாது என்று அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

ஆக, இன்றைக்கு அந்த அடிப்படையில் வெளியில் மற்றவர்களுக்கு ஆங்கில மொழியில் எழுதும்போதும், ஆங்கிலத்தில் பேசும்போதும் மெட்ராஸ் என்று வைத்துக் கொண்டு, அதற்காக இப்போது போய் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டிராமல், மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்பதற்கு தமிழில் சென்னை ராஜ்யம் என்று எழுதுவதற்குப் பதில் தமிழ்நாடு என்று எழுதுவது சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கப் போவதில்லை. இன்றைக்கு இப்போதுள்ள அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த முறையிலே தான் நாம் இப்போது இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமென்கிற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி இப்போது இந்தியாவுக்கு பாரதம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இச்சொல் உள்நாட்டிலே வழங்கிக் கொள்வதற்குத் தான் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறதே தவிர, ஆங்கிலத்தில் இந்தியா என்ற பதம் தான் உபயோகிக்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்களிலும் இந்தியா என்ற பெயர் தான் உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. இந்தியா என்பது தான் உலகம் முழுவதும் வழங்கக்கூடிய சொல். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த முடிவை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று நம்புகிறேன்.

12-30
p.m.

24th February 1961] [Sri C. Subramaniam]

அதேபோல் இம்முடிவைப் பொதுமக்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன். இதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு, இனி எவ்வித கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபட மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன். கிளர்ச்சிகள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று எங்களுக்கு யோசனைச் சொல்லக் கூடிய கிளர்ச்சிகளாய் இருந்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்போம். அத்தகைய கிளர்ச்சி எங்களுக்கு உற்சாகமூட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இனி அந்த மாதிரி முறையிலே எதிர்க் கட்சிகள் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனைக்கு நாங்கள் செய்திருக்கக் கூடிய இந்த முடிவு எல்லோராலும் பாராட்டப்படும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த முடிவை இந்தச் சபையும் ஏற்றுக்கொண்டு, இனிமேல் இந்தப் பெயர் வைக்கும் பிரச்சனையில் யாரும் அனாவசியமாக ஈடுபடத்தேவையில்லை என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மற்ற மொழி பேசக்கூடிய அனைவருக்கும் இங்கு சகல உரிமைகளும் உண்டு என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழே தெரியாத ஒருவர் இங்கிருந்தாலும், அவருக்கும் எல்லாவித உரிமைகளும் கொடுக்கப்படும். இந்த அடிப்படையிலே தான் நம்முடைய அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டும், தமிழ் மக்களும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்திக் கொண்டு, அந்த முறையில் நான் சொன்னவைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, திரு. சின்னதுரை அவர்கள் தயவுசெய்து மேலும் இதை வலியுறுத்தாமல், வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, துவக்கத்தில் பல்வேறு விஷயங்களைக் குறித்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து, பிரதான தீர்மானத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, இந்தச் சபையின் கவனத்தை வேறு பாதைக்குத் திருப்புவதற்கு ஒரு சிறிய முயற்சி செய்து, கடைசியிலே முடிக்கிறபோது ஓரளவுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் இரண்டு காரணங்களைக் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். தமிழ் நாடு என்ற பெயரானது ஏற்கனவே மெட்ராசுக்கு பெயராக இருக்கிறதென்றும், அது உலகச் சிறப்புக்கு ஈடாகாது என்றும் கூறினார்கள். ஆரம்பத்திலே இது கொஞ்சம் நமக்கெல்லாம் கஷ்டமாக இருக்கலாம், அனுபவத்திலே பின்னால் இதுவே லாபமாகவும் ஏற்படலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள கிரீத்தி தற்காலிகமானதாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். பின்னால் இது நன்மையாகத் தான் முடியும். அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது அல்லது எந்தவகையில் பார்த்தாலும், தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். அதற்காக அரசியல் அமைப்பும் பொருத்தமாகத் தான் இருக்கக்கூடும்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [24th February 1961]

தமிழ்நாடு என்று பெயரிடுவதன் மூலம், தமிழ் நாட்டிலே வாழ் கின்ற மக்கள் மத்தியிலே பாஷைப் பாகுபாடு இருக்கக் கூடா தென்று இரண்டாவது காரணம் சொன்னார்கள். அது ஓரளவுக்குத் தான் உண்மை. அது ஓரளவு இருக்கிறதென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும், பெரும்பாலான மக்கள், தமிழ் மாகாணத்திலே வாழ்கின்ற மக்கள், தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவது தான் மிகவும் நல்லது என்று விரும்புகிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்விஷ யம் அவர்களுக்கும் தெரியாததல்ல. இதனால் தமிழ் மொழி உணர்ச்சியானது வெறியாக மாறி விடுமென்று நாம் கருதுவதற் கில்லை. காரணம், இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிற அடி யேன் விட்டிலே தெலுங்கு மொழி பேசக்கூடியவன் தான். என்னுடைய மூதாதையார்கள் என்றோ ஒருநாள் தெலுங்கு நாட்டி லிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குக் குடியேறியவர்கள்தான். ஆனால் எல்லா விதத்திலும் எண்ணிப் பார்த்தால், என்னுடைய மாகாணம் எதுவென்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டைத் தான் நாடுகிறது. மற்றவற்றை என்னால் எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடிய வில்லை. இது மாகாணப் பித்து அல்லது மாகாண வேகம் என்று தான் சொல்லலாம். என்னுடைய ரத்தத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவிலேயும் தமிழ் நாட்டுப் பண்பாடு தான் ஊறிப் போய் இருக் கிறது என்பதிலே சந்தேகமில்லை. இந்த முறையிலே நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்றாலும், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இதர மொழி பேசுபவர்களும் இம் மாகாணத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதை விரும்ப மாட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படிப் பெயரிடுவதால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய, இன்றைக்கு நிலவுகின்ற கமுகமான நிலை குறைந்து விடுமென்றும் சொல்வதற்கில்லை. மேலும் கமுக மாக வாழ்வதற்கே இது வழி செய்யுமென்பதை நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவையெல்லாம் எப்படியிருந் தாலும், என்னுடைய தீர்மானத்தின் பொதுக் கருத்துக்களை, கொள்கைகள் பூராவையும் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகங்கள் பூராவை யும் அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்கான தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக ராஜ்ய சர்க்கார் கூறியுள்ளது என்னுடைய தீர்மானத்தை ஒத்ததாக இருக்கிறது. என்னுடைய தீர்மானத்தில் எப்போது இந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று தேதிக்கூட நான் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்கார் சிபார்சு செய்ய வேண்டு மென்பது தான் என்னுடைய தீர்மானம். ஆகவே இந்தத் தீர் மானக் கருத்துக்களை ராஜ்ய சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டதும், இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு நல்ல முடிவை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டதும் உண்மையிலேயே பாராட்டத் தகுந்ததுதான்.

24th February 1961] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஆனால் ஒரே ஒரு குறை. அரசியல் சட்டத்திலே தமிழ் நாடு என்று இப்போதைக்கு மாற்ற மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், உணர்ச்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்று. ஆகையால் சர்க்காரின் உணர்ச்சிக்கு நானும் மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அதனாலே இப்போதே உடனடியாக அரசியல் சட்டத்திலே மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த உணர்ச்சிகூட, காலப்போக்கிலே மாறிவிடுமென்று நினைக்கிறேன். அப்போது அது அரசியல் சட்டத்திலேயும் மாற்றப்பட்டு விடும்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்படும் என்று கூறினார்கள். இனிமேல் தமிழ்நாடு சர்க்கார் என்றும், தமிழ்நாடு சட்டசபை என்றும், தமிழ்நாடு சட்டசபைக் காரியாலயம் என்றும், அதேபோல் சென்னை என்ற பதம் வரும் இடங்களில் எல்லாம் தமிழ்நாடு என்று இனிமேல் உபயோகிக்கப்படும் என்றும் நினைக்கிறேன். ஆகவே நாளைய பட்ஜெட்டிலேகூட சென்னை என்று வரக்கூடிய பகுதிகளிலே தமிழ்நாடு என்றும், சென்னை சர்க்கார் வரவு செலவுக் கணக்கு என்பதற்குப் பதில் தமிழ்நாட்டு வரவு செலவுக் கணக்கு என்றும் போடப்படுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படியானால், எல்லா வகையிலும் என்னுடைய கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டதற்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். தார்மிக ரீதியிலே தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்களின் பொதுவான வேண்டுகோளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தார்மிக ரீதியிலே இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். இது மக்களுக்கும் பூரண வெற்றி; சர்க்காருக்கும் பூரண வெற்றி. இந்த வெற்றியிலே நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை இனிமேல் வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியமில்லை என்று கருதி, அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

. MR. SPEAKER : நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பின்னால் பதில் சொல்லலாம்.

(The Hon. Minister indicated that he did not want to reply.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : I want a clarification from the Hon. Finance Minister, Sir. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியவைகளை வரவேற்க வேண்டியது தான். இருந்தாலும், நான் அவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், இவ்வளவு முன்னேற்றமான முடிவுக்கு வந்த பிறகு, இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு சுமுகமாக ஆதரிப்பார்களென்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் சம்மதிக்கவில்லை. நான் யோசனை சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் இந்தச்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

சபையிலுள்ள மற்ற எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கட்சி அடிப்படையில் கூப்பிட்டு, இந்த யோசனையை வைத்து, எல்லாக் கட்சிகளும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

MR. SPEAKER: The hon. Member is making a speech. இந்த யோசனை இங்கு எப்படிப் பொருந்தும்?

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்த யோசனையை அவர்கள் சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதோடு, இது தற்காலிக ஏற்பாடா அல்லது அரசியல் சட்டத்தைப் பின்னால் திருத்திக்கொள்ள முடியுமா என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதிலே ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால் கட்டாயம் எல்லாத் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசிப்பதற்கு எப்பொழுதுமே சர்க்கார் தயங்காது. நான் சொல்லுகிற முறையில் எந்தவிதமான சிக்கலும் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே, இதை உடனடியாக நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில் கஷ்டம் இருக்காது. அப்படி ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசிப்பதற்கு நாங்கள் தயங்கமாட்டோம்.

(Sri K. Anbazhagan rose.)

MR. SPEAKER: No, no. . . .

SRI K. ANBAZHAGAN: It is a policy decision which the Hon. Minister has announced and . . .

MR. SPEAKER: No. I am governed by the Rules. I cannot go against the rules. If the hon. Member will quote the rule under which he wants to speak, I have no objection to all him. Rule 75 says, "A member who has moved a substantive motion may speak again by way of reply" "இப்பொழுது பிரச்சனை என்னவென்றால் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுவதற்கு சபை அனுமதி கொடுக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான். அனுமதி கொடுத்தால் 'கொடுக்கிறோம்' என்று சொல்லுங்கள்"

குரல்கள்: 'கொடுக்கிறோம்'

MR. SPEAKER: சரி, எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால் 'ஆல்ரைட்'. I need not put it to vote.

(ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் எழுந்திருந்தார்.)

எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால் நீங்கள் மாத்திரமா 'மாட்டேன்' என்று சொல்லப்போகிறீர்கள்?

SRI M. KALYANASUNDARAM: Even if one Member objects, the motion has to be put to vote. I want it to go on record that I am not a party to this decision.

24th February 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member's objection is not to the grant of leave for withdrawal of Mr. Chinna-durai's Resolution, but to the decision of the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Yes. I am against the decision of the Government in refusing to amend the Constitution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(2) EDUCATIONAL AND OTHER CONCESSIONS TO CHRISTIANS BELONGING TO HARIJAN BACKWARD AND MOST BACKWARD CLASSES.

SRI S. LAZAR: Mr. Speaker, Sir, I shall now move the Resolution standing in my name, namely:—

“ This House recommends to the Government that Christians belonging to the Harijan, Backward and Most . . . ”

MR. SPEAKER: சபையை விட்டு வெளியே போகும் அங்கத்தினர்கள் சப்தம் இல்லாமல் போகவேண்டும். கனம் திரு. லாஸர் அவர்கள் பேசுவது எனக்கே சரியாகக் கேட்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எப்படிக் கேட்கும்? . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I would suggest that after this important decision, Members would like to relax and therefore may I suggest that we adjourn now. I am not moving a motion now.

MR. SPEAKER: I have no objection. But one thing. Let Mr. Lazar move his Resolution today and continue his speech on the next non-official day; otherwise, his Resolution will have to come by ballot again.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

“ This House recommends to the Government that Christians belonging to the Harijan, Backward and Most Backward Classes be treated on a par with Harijan, Backward and Most Backward Classes respectively, in the matter of admission to colleges, recruitment to Government service (s) and grants of educational concessions, scholarships, subsidies and loans and that separate provision should be made for such Christians for the said purposes on the population basis.”

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: I second the Resolution, Sir.

MR. SPEAKER: Is it the desire of the House that we adjourn now?

VOICES: Yes, yes.

MR. SPEAKER: I now adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[24th February 1961]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory rules and orders.

163. Notification issued with G.O. Ms. No. 4005, Home, dated 7th December 1960, under section 82 of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suit Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955)].

164. Notification regarding the powers delegated to the Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards in Tirunelveli district. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

165. Amendment to rule 23 of the Madras Catering Establishments Rules, 1959, issued in G.O. Ms. No. 3784, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st August 1960. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

166. Notification issued with G.O. Ms. No. 898, Revenue, dated 8th November 1960, exempting the film show by the American Women's Club of Madras from taxation. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

167. Notification issued with G.O. Ms. No. 5044, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st November 1960, under the Madras Catering Establishments Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

B.—Reports, notifications and other papers.—Nil.

APPENDIX I.

[Vide answer to the starred question No. 441 asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th February 1961, page 390 supra.]

(a) Quantity of groundnut oil cake exported from Madras State to foreign countries and to other States in India by sea and rail during the years 1958-59 and 1959-60. (in tons).

Years.	Foreign exports.	Coastwise exports.	Rail-borne exports.	Total exports.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1958-59	2,986	9	16,000 (e)	18,995
1959-60	11,168	10	12,000 (e)	23,178

(e) Estimated.

(b) Wholesale price of groundnut oil cake for the years 1958-59 and 1959-60 in maund of 82-2/7 lb.

Centre.	April.	May.	June.	July.	August.	Sep-tember.	Octo-ber.	Novem-ber.	Decem-ber.	Janu-ary.	Febru-ary.	March.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1958-59												
Madras City	8.28	8.70	9.48	9.97	10.64	11.44	11.63	11.29	10.11	11.18	11.38	11.13
Cuddalore	9.49	9.56	9.86	10.24	10.72	12.46	12.91	12.70	11.08	11.52	11.79	11.54
Vellore	9.13	9.82	10.13	9.51	10.34	11.31	10.23	9.44	9.75	10.80	11.19	11.25
Coimbatore	9.22	9.37	9.92	9.61	10.19	10.56	11.56	11.78	11.21	11.14	1.34	11.33
Tiruchirappalli	9.28	9.28	9.65	10.08	10.88	11.55	12.29	12.10	11.03	12.54	12.57	12.54
1959-60												
Madras City	11.05	11.66	12.11	12.95	12.47	13.25	13.12	12.57	12.97	13.28	13.41	12.69
Cuddalore	11.54	11.44	11.79	12.54	11.54	12.92	12.92	12.92	12.79	13.61	13.11	13.05
Vellore	12.25	12.40	12.12	12.00	11.91	13.00	13.50	11.38	11.62	12.30	13.00	12.63
Coimbatore	11.79	11.95	12.12	12.89	12.77	13.54	13.13	13.13	13.22	13.26	13.50	13.23
Tiruchirappalli	12.54	12.39	12.54	12.54	12.69	13.76	13.39	13.89	13.89	13.58	14.08	13.89

1960

Madras City	12.85	13.53	13.70	14.30	13.60	13.83
Cuddalore	13.05	13.05	13.18	13.55	14.27	14.27
Vellore	12.80	12.63	12.63	14.60	14.50	12.90
Coimbatore	12.72	12.77	12.79	13.27	13.77	13.77
Tiruchirappalli	13.89	13.89	13.89	15.99	14.08	14.01

(c) The groundnut oil cake produced in Madras is not enough to meet the requirements for use both as cattlefeed and manure.

24th February 1961]

APPENDIX

489

[24th February 1961

APPENDIX II.

Vide answer to the Starred Question No. 451 asked by Sri N. R. Thiagarajan at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th February 1961, page, 398 supra.)

Serial number and names of Schemes.	Names of Districts benefited.	Cost per acre (in Rs.)	
		On new Irrigation alone.	Both on old and new irrigation.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>First Five-year Plan Schemes.</i>			
1 Lower Bhavani ..	Coimbatore and Tiruchirappalli.	459	459
2 Manimuthar ..	Tirunelveli ..	2,525	490
3 Mettur Canals ..	Salem and Coimbatore	429	429
4 Sathanur ..	North Arcot and South Arcot.	1,458	1,229
5 Krishnagiri ..	Salem ..	3,095	2,250
6 Amaravathi ..	Coimbatore ..	1,510	606
7 Vaigai ..	Madurai and Ramana-nathapuram.	1,650	1,650
8 Drainage improvements to Cauvery Delta.	Thanjavur ..	Scheme intended to relieve drainage in the delta and thereby improve the yield from the crops.	

STATEMENT.

Serial number and names of schemes.	Names of Districts benefited.	Cost per acre (in Rs.)	
		On new Irrigation alone.	Both on old and new irrigation.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Second Five-year Plan Schemes.</i>			
1 Kattalai High Level Canal.	Tiruchirappalli and Thanjavur.	1,089	1,089
2 Pullambadi Canal ..	Tiruchirappalli ..	926	926
3 Vidur ..	South Arcot and Pondicherry.	2,779	2,779
4 Neyyar II Stage ..	Kanyakumari ..	1,403	1,098
5 Parambikulam Aliyar.	Coimbatore ..	633	633

Clause (2).—The outlay proposed in the draft outline of the Third Plan of Madras State was Rs. 40 crores. At the discussions held in Delhi in November 1960, the size of outlay on irrigation schemes was fixed at Rs. 27 crores. The completion of the Parambikulam Aliyar Project will absorb about Rs. 21 crores out of this outlay. The nature of schemes to be taken up to cover the balance of outlay of nearly Rs. 6 crores has not been finalised. A definite figure of amount to be spent per acre in the Third Plan is therefore not yet available.

24th February 1961]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 454 asked by Sri S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th February 1961, page 404 supra.]

NATIONAL DEVELOPMENT COUNCIL DISCUSSIONS.

New Delhi, September 13, 1960 (Bhadra 22, 1882).

At its session this morning the National Development Council recorded its general approval of the draft outline of the third plan, and also laid down the broad criteria for determining the outlays for the plans of States. The Council emphasised that these plans had far-reaching significance both for the development of individual States and for national development and that greater attention should be given than had been possible so far to the less developed areas of each State. In drawing up the plans of individual States, the broad objectives would be—

- (1) to make the maximum contribution to the increase of agricultural production;
- (2) to secure the largest possible measure of increase in employment;
- (3) to develop social services, in particular elementary education, water-supply and sanitation and health services in rural areas; and
- (4) to raise the levels of living in the less developed areas.

State plans will be oriented towards increase in production and employment and the welfare of the weaker sections of the population.

STATE PLANS.

The Deputy Chairman of the Planning Commission, Shri Gulzari Lal Nanda, stated that any substantial increase in the size of the Third Plan beyond the levels indicated in the draft outline was not feasible. He stressed that the size of the plan was in fact closely bound up with the manner in which it was implemented. He pointed out that the Planning Commission had a difficult task in attempting to adjust the outlays for different States within the limits of the draft plan and said that, while large reductions in the outlays suggested by the States could not be avoided, the Planning Commission would endeavour to undertake this task in consultation with the States and in as objective a manner as possible.

The Council agreed that in drawing up State plans, due attention should be given both to National and to State priorities. All the States were not equally well placed in the matter of resources. Therefore, while ensuring that the scale of development in States whose resources were unavoidably small, was not altogether

[24th February 1961]

insufficient, in the case of States which were able and willing to make a bigger effort in mobilising their own resources, this factor would also need to be taken into account. Population and area were specially relevant to a general assessment of the economic conditions and needs of each State. In addition to these, the other factors to be considered would be—

(1) provisions required for the completion of projects under execution at the end of the second plan and for deriving full benefits from the assets and services which had been brought into existence,

(2) provisions required for achieving certain basic national targets, such as increase in agricultural production, expansion of employment opportunities, introduction of free and universal education for the age group 6–11 years and the provision of certain minimum amenities to the rural areas,

(3) provisions for the power programme which was linked closely with the fulfilment of major industrial targets and also provided for general industrial development,

(4) measures needed for making up for vital development lags in different States and for dealing with the special problems of low income areas which suffered from a great deal of under-employment, and

(5) provisions needed for conservation of natural resources through measures such as anti-water logging, drainage, afforestation, etc.

The Council agreed to consider the results of discussions at its next meeting to be held about the second week of December

EXCISE DUTIES.

In the course of the discussion on the financial resources of States, the Chief Minister, Rajasthan, suggested that it would be to the advantage of States if excise duties on a number of commodities were collected by the Central Government for distribution among States, as was being done already for cloth, sugar and tobacco. The Council agreed that the question of excise duties on some further commodities being collected by the Central Government with a view to distributing between States should be considered afresh. In order to do so; the Council decided to review recent experience and obtain data regarding the consumption in different States of cloth, sugar and tobacco. Accordingly, the Central Statistical Organization was directed to collect the necessary information on this subject within about six months. The data will be submitted to the next Finance Commission.

24th February 1961]

NATIONAL DEVELOPMENT COUNCIL DISCUSSES CO-OPERATIVES.

New Delhi, September 13, 1960 (Bhadra 22, 1882).

The National Development Council at its meeting today considered policy questions relating to co-operative credit and co-operative farming.

CO-OPERATIVE CREDIT.

At its meeting in November 1958, the Council had passed a Resolution on Co-operative Policy which declared that co-operatives should be organized on the basis of the village community as the primary unit. Where villages were too small, with the consent of all the communities concerned, a number covering a population of 1,000 should be grouped together for the purpose of forming a co-operative society. Problems relating to co-operative credit have been recently reviewed by a Committee under the Chairmanship of Shri V. L. Mehta. The recommendations of the Committee were considered at the Conference of Co-operation Ministers at Srinagar in June 1960. In the light of these discussions, the National Development Council re-affirmed the principle that co-operatives should be organized on the basis of the village community as the primary unit, but that where villages were too small, the number of villages to be covered by a society might be increased to the minimum extent necessary in the interest of viability. The extension should be subject to the maximum limits of a population of 3,000, that is, 600 families or 300 cultivating families and a distance of not more than three or four miles from the headquarters village.

While providing for flexibility, the essential characteristics of co-operative society, namely, voluntary basis, close contact and social cohesion and mutual obligation should be ensured.

The Council considered a population of 3,000 to be ordinarily too big for a primary village society and decided that within a broad framework of policy, co-operative societies should be allowed to develop on their own. It was not desirable to lay down unduly rigid rules on the subject of organization and size of co-operative societies and particular care should be taken to ensure that existing societies were not interfered with merely because they did not strictly comply with the pattern of organization which was envisaged.

The Council agreed to share capital participation in primary societies. This would be ordinarily limited to Rs. 5,000 and would be subject to an equal contribution being made by the members of the society. The State contribution would be spread over a period of five to eight years during which the society might be expected to reach the optimum level of share capital required and would then be retired over a period. The Council asked the

[24th February 1961]

Planning Commission to study further the question whether participation in the share capital of primary co-operatives should be indirect through apex and central co-operative banks or might also be undertaken directly by the State Government.

GRANTS.

To enable co-operative societies to extend credit facilities to all classes of cultivators, specially the marginal and sub-marginal cultivators, it was agreed that outright grants might be made by Government towards special bad debts reserves of central banks and primary co-operatives. Grants to primary societies would be conditional on their admitting as members all cultivators who wished to join the societies and also providing credit to small, marginal and sub-marginal cultivators, whether owners or tenants, on a reasonable scale within as short a period as possible.

CO-OPERATIVE FARMING.

The Council also considered the policy relating to co-operative farming in the light of the recommendations made by the Working Group under the Chairmanship of Shri S. Nijalingappa and the Conference of Co-operation Ministers held at Srinagar in June 1960. The Council agreed to the Working Group's proposal to undertake 3,200 pilot projects in addition to the programmes for the development of co-operative farming which will be formulated by States during the next three months. The Council did not consider it necessary to lay down specific targets for the number of co-operative farming societies to be set up in the third plan, but suggested that the objective should be to build up sound foundations for the development of co-operative farming so that, over the next ten years or so, a substantial portion of the agricultural lands was cultivated on co-operative lines. The principle that there should be no compulsion in the organization of co-operative farming societies, was also re-affirmed by the Council.

In view of that fact that co-operative farming societies would take up comprehensive production programmes and would generally need credit on a larger scale than individual cultivators, the Council agreed that in the case of societies which were composed predominantly of landless cultivators and marginal and sub-marginal farmers and were taken up in the pilot projects programme, Government might participate in the share capital, subject to a ceiling of Rs. 2,000 to be retired over a period of ten years.

The Council emphasized that policies for promoting co-operative farming and service co-operatives at the primary level should not cut across one another and at all stages co-operative farming should be visualized as a stage in co-operative development and not as a programme isolated from the normal pattern of growth of the rural economy to be achieved through community development. Where a group of cultivators in the village formed a co-operative farming society, the society should be a member of the local service co-operative.

24th February 1961]

The Council also approved of special assistance being given to co-operative farming societies. This would include grants not exceeding Rs. 1,200 towards managerial expenses spread over a period of three to five years, assistance for the construction of godowns and cattle sheds and medium and long-term loans.

PRICE POLICY COMMITTEE.

New Delhi, September 13, 1960.

The Price Policy Committee of the National Development Council met this afternoon at the residence of the Minister of Home Affairs, Shri Govind Ballabh Pant. The Chief Ministers of Madhya Pradesh, Orissa, Maharashtra and West Bengal and the Union Ministers of Finance, Planning, Food and Agriculture, Commerce and Industry and Steel, Mines and Fuel were amongst those who participated. Various aspects of price policy were reviewed, and it was agreed that all measures necessary for keeping the price situation under control should be taken and that the effort to mobilise resources should be started with the commencement of the third plan.

COMMITTEE ON NATIONAL INCOME DISTRIBUTION.

New Delhi, September 13, 1960.

At the meeting of the National Development Council today, the Prime Minister announced that the Planning Commission proposes shortly to set up an expert Committee whose terms of reference would be—

(1) to review the changes in the levels of living in the First and Second Five-Year Plans;

(2) to study recent trends in the distribution of income and wealth, and, in particular;

(3) to ascertain the extent to which the operation of the economic system has resulted in concentration of wealth and means of production.

The Committee would be concerned with the collection of the necessary statistical and economic data.

[24th February 1961

APPENDIX IV.

[Vide answer to the starred question No. 459 asked by Sri K. Vinayakam (on behalf of Sri T. S. Ramaswami) at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th February 1961, page 409 supra.]

Percentage of fluctuations in the Prices of Essential Articles in Madras compared with 1951.

	<i>Rice, second sort.</i>	<i>Redgram dhall.</i>	<i>Vegetables.</i>	<i>Milk.</i>	<i>Gingelly oil.</i>	<i>Sugar.</i>	<i>Firewood.</i>	<i>Charcoal.</i>	<i>Clothing articles.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1951 ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
1952 ..	+ 7.0	— 3.4	— 5.2	+ 3.7	— 17.2	— 9.0	— 2.5	— 3.9	— 8.2
1953 ..	+ 30.0	— 5.9	— 16.8	+ 4.3	— 8.1	— 8.5	— 11.4	— 13.3	— 21.1
1954 ..	+ 25.8	— 30.2	— 25.5	+ 7.0	— 28.6	— 14.2	— 12.3	— 5.4	— 16.6
1955 ..	+ 9.0	— 34.8	— 21.3	+ 5.3	— 43.8	— 14.8	— 4.2	— 6.8	— 14.1
1956 ..	+ 27.2	— 15.0	— 17.3	..	— 7.5	— 7.1	— 1.1	..	+ 4.8
1957 ..	+ 29.4	— 9.9	— 14.7	— 0.3	— 1.3	— 0.3	+ 6.8	+ 31.6	+ 15.5
1958 ..	+ 51.3	+ 3.0	— 8.4	+ 4.3	— 7.9	+ 6.3	+ 13.8	+ 24.4	+ 8.5
1959 ..	+ 56.3	+ 27.2	— 6.3	+ 12.0	— 8.4	+ 22.5	+ 18.0	+ 25.5	+ 8.7
1960* ..	+ 73.1	+ 14.8	— 6.8	+ 16.6	+ 8.1	+ 19.2	+ 23.1	+ 35.9	+ 23.7

* January—November 1960.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS